قرآن

لم يظفر بهذا الكتاب صاحب كشف الظنون الحاج خليفه
ولا صاحب الذريعه الشيخ آقا بزرگ الطهرانی

پارده جزو دادم

خواص آیات
صوامع الملکوت

یا کبیکج

تعویذ اسب

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله وبالله والله اکبر یا رب الملئکة والروح
یا رب العرش العظیم یا رب الانبیاء والمرسلین
اللهم احفظ من شر جمیع البلاء الراکب والمرکوب
ومن العنام والخنام والکنام والخنزیر
والفاختة ووجع البطن ووجع جمیع الاعضاء
من الجلد واللحمة والشحمة والعروق
والعصب والعظام بحق لا اله الا الله محمد
رسول الله صلوات الله علیه وآله اجمعین

۱۳۱۰

در خواص الآیات
صوامع الملکوت

بسم الله الرحمن الرحیم

بعد از تیمن واعتصام بنام خجسته فرجام علامی که تلاوت
کلام مجید را صیقل دلهای پر صدا وشفای سینهای بی نوا
گردانیده که وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وکفران حق
حق قرآن سبب زیان کاری وخسران ساخت که الَّذِينَ
آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ
وپس از تشفع وتوسل بذکر حضرت سید المرسلین که آیات بینات
از آیات وبینات جلالت ورسالت اوست وآل اطهارش
که رهنمایان دین آل طه ویس اند علی الخصوص کلام الله ناطق امیر المؤمنین
وامام المتقین علیه وعلیهم صلوات الله الی یوم الدین نموده میشود که مدتی

مدید

مدید بسیر ضمیر این فقیر بود که از فضایل سور وخواص آیات کلام عزیز
بر وجه وجیز شمه مقیمان پایه سریر خلافت مصیر اعلیحضرت پادشاه
جهانگیر جهاندار خسرو گردون صولت کیوان رفعت بهرام انتصار
مصرع ای پیش از آفرینش وکم زآفریدگار السلطان ابن السلطان
سلطان محمد قلی قطب شاه منظومه الهی تو این شاه درویش دوست
که آسایش خلق در ظل اوست ∴ بدارش بر اورنگ شاهی وجاه
بچرخ برین تا بود مهر وماه ∴ بسی بر سر خلق پاینده دار
بتوفیق طاعت دلش زنده دار ∴ رساند بتاریخی که الفضل من الله
وَالقُدُّوسُ الرَّحِيمُ عدد بیان آن میکنند شروع در آن نمود
وقبل از اتمام اشاره جهانمطاع بتقدیم این خدمت عز صدور یافت
بیت امشب ای شمع اگر نسوزی تو ∴ پس برای کدام روزی تو ∴ واین
رساله را صوامع الملکوت نام کرد واین مشتمل است بر مقدمه وسه
صومعه مقدمه در ذکر بعضی فواید که پیش از شروع در مقصود دانستن
آن مناسب است فایده اول بدانکه فضیلت وخاصیت

بیک معنی نیست چه فضیلت بمعنی فایده است وآن نفعی است
درآخرت وخاصیت بمعنی فایده است ودر سورها وآیهای قرآن
بغیراز ثواب بعضی فواید دیگر هست چنانچه بعد ازین ظاهر میشود
ومحمد بن یعقوب کلینی درکتاب کافی ازحضرت امیر المومنین علی ابن
ابی طالب صلوات الله وسلامه علیه روایت کرده که آنحضرت
فرمود که قسم بخدایی که محمد را بحق به پیغمبری فرستاده واهل بیت آنحضرت
را اکرم ومحترم گردانیده که هیچ چیز نیست که تمام جوینده آن باشید
ودر قرآن نیابید خواه بجهت حفظ تن از سوختن یا غرق شدن
یا بجستن چاروا از صاحبش یا بجهة پیدا کردن گریخته یا کم شده یا غیر
آن پس هرکه خواهد از من سوال کند وچون از لفظ مبارک آنحضرت
اذن سوال وپرسش مفهوم شد مردی ازجای برخاست وگفت
یا امیر المومنین خبر ده مرا آنچه از سوختن وغرق شدن نگاه دارد حضرت
فرمود که این آیها را بخوان اَللّٰهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ حله ٦١ ٨٧٣٨
يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ

جميعا

جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمٰوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ
بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ هرکه این
آیها را بخواند از سوختن وغرق شدن ایمن باشد پس شخصی
این آیها را خواند در وقتی که آتش بخانهای همسایهای او افتاده
بود وخانه اش درمیان خانها بود از برکت این آیها باو وخانه
او آسیب نرسید دیگر شخصی ازجای برخاست وگفت یا امیر المومنین
چاروای من سرکشی میکند ومن ازو میترسم حضرت فرمود که در گوش
راست او بخوان وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ٣٦٤٢
طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ پس آن شخص چنان کرد
چاروایش رام گشت ودیگر شخصی برخاست وگفت یا امیر المومنین
منزل من درجایی واقع است که جانوران درنده درانجا بسیارند
وهمیشه بحوالی منزل من می آیند ونمیروند تا طعمه خود بجهة خود دیگر
پس حضرت فرمود که این دو آیه بخوان لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ ٨١٢٦
مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ

بالمؤمنین رؤوف رحیم ۝ فان تولوا فقل حسبی
الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم ۝
پس آنمرد بخواند و جانوران ازان موضع دور شدند فقیر میگوید که
از شخصی که بر قول او اعتماد است شنیدم که او از شخص دیگر که او هم بغایت
معتمد است نقل میکرد که از افضل المتاخرین مولانا احمد اردبیلی رحمه الله
شنیدم که میگفت که روزی در کوچهای نجف اشرف میرفتم ناگاه سگ دیوانه
از دور پیدا شد و متوجه من شد من شروع در خواندن این دو آیه کردم
که در آخر سوره برات است آن سگ بایستاد و من میخواندم و پیش می آمدم
تا به نزدیک رسیدم آن سگ بمرد و آن دو آیه لقد جاءکم است الی آخره
تا معلوم باشد و این سخن چون مناسب مقام بود درین میان مذکور شد دیگر شخصی
برخاست و گفت که در شکم من زرد آب بسیار است آیا هیچ شفایی و دوایی
دارد حضرت فرمود بلی بی آنکه درهم و دینار باید بنویس بر شکم خود آیة الکرسی
را و بشوی و بیاشام و اندکی ازان بر شکم بگذار که شفا می یابی پس آن شخص
چنان کرد و خلاص شد و آیة الکرسی اینست الله لا اله الا هو

الحی القیوم

الحی القیوم لا تاخذه سنة و لا نوم له
ما فی السموات و ما فی الارض من ذا الذی
یشفع عنده الا باذنه یعلم ما بین ایدیهم و ما خلفهم
و لا یحیطون بشیء من علمه الا بما شاء وسع کرسیه
السموات و الارض و لا یؤده حفظهما و هو
العلی العظیم ۝ دیگر شخصی برخاست و گفت یا امیر المؤمنین
مرا خبر ده از پیدا کردن گم شده حضرت فرمود که دو رکعت نماز بگذار
و سوره یس در آن دو رکعت بخوان و بگوی یا هادی الضالة
رد علی ضالتی یعنی ای راه نمای گمراهان گمراهم بمن باز رسان
پس آن شخص چنان کرد و گم شده خود را یافت مخفی نماند که آنچه حضرت
فرموده که سوره یس در دو رکعت بخوان احتمال دو معنی دارد یکی آنکه
در هر یک از آن دو رکعت بعد از قراءت سوره فاتحه سوره یس
با تمام بخوانی و یکی دیگر آنکه بعد از فاتحه در رکعت اول پاره از سوره
یس بخوانی و در رکعت دوم بعد از فاتحه تتمه آن بخوانی و عمل بمعنی

اول کردن بهتر است و ایضا مخفی نماند که آنچه حضرت فرموده که بگو
یا هادی الضالة رد علی ضالتی دو احتمال دارد یکی آنکه
این را بعد از سلام و فراغ از نماز باید گفت و یکی آنکه این دعا را گفت
دوم در قنوت باید گفت و عمل بهر دو کردن بهتر است دیگر شخصی بر خاست
و گفت یا امیر المومنین علیه السلم خبر ده مرا از پیدا کردن بنده گریخته
آنحضرت فرمود که این آیه بخوان اوکظلمات فی بحر
لجی یغشیه موج من فوقه موج من فوقه سحاب
ظلمات بعضها فوق بعض اذا اخرج یده لم یکد
یریها و من لم یجعل الله له نورا فما له من نور پس آنمرد ۱۸۳۴
بخواند کوچکیه او باز آمد دیگر شخصی بر پای خاست و گفت یا امیر المومنین
علیه السلام خبر ده مرا از دفع دزد که همیشه شبها از من چیزها می دزدند پس
حضرت فرمود که هرگاه شب در جامه خواب در آیی بخوان این را
قل ادعوا الله او ادعوا الرحمن ایا ما تدعوا فله الاسماء
الحسنی و لا تجهر بصلوتك و لا تخافت بها وابتغ

بين

بین ذلك سبیلا. وقل الحمد لله الذی لم یتخذ
ولدا ولم یکن له شریك فی الملك ولم یکن
له ولی من الذل وکبره تکبیرا. پس آنگاه حضرت
حع امیر المومنین علیه السلام فرمود که هر که شب در بیابان بخواند و این

۱۲۲۱

۴۰۶	۴۱۱	۴۰۴
۴۰۵	۴۰۷	۴۰۹
۴۱۰	۴۰۳	۴۰۸

آیه بخواند ان ربکم الله الذی خلق السموات
والارض فی ستة ایام ثم استوی علی العرش یغشی
اللیل النهار یطلبه حثیثا والشمس والقمر
والنجوم مسخرات بامره الا له الخلق والامر تبارك
الله رب العالمین ملایکه نگاهبان او باشند و شیاطین از وی
دور کردند پس شخصی از اهل آن مجلس رفت تا به دیهی رسید
خواب و شب در آن دیه خوابید و آن آیه را نخواند پس شیاطین بگرد
او در آمدند و شیطانی خواست که به بینی او مهار کند رفیقش گفت او را
مهلت ده که بخواند درین وقت آنشخص بیدار شد و در ساعت این آیه را

خواند پس شیطان به رفیقش گفت که خون از بینی تو بچکاد حالا پابانی
او کن تا صباح پس چون صباح شد نزد حضرت امیر باز آمد و حقیقت
حال عرض کرد و گفت یا امیر در سخن تو راستی و شفا یافتم و باز گشت
چون بعد از طلوع آفتاب بهمان موضع رسید موی شیاطین در آن
موضع ریخته بود و مقصود از نقل این حدیث در اینجا اینست که معلوم شود
که آیات قرآنی را بغیر از ثواب فواید دیگر بسیار هست **فایدهٔ دوم**
بدانکه هر چه در باب فضیلت سورهٔ یا آیه که مذکور میشود میباید که بقول معصومی
ثابت شده باشد خواه حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و خواه یکی از
ائمه اثنا عشر صلوات الله و سلامه علیهم اجمعین **و اما** خاصیت سوره
یا آیه میتواند بود که به تجربه یا بقول بعضی از علما ثابت شود و لازم نیست که
از یکی از معصومین صلوات الله علیهم منقول باشد چنانکه اگر طبیبی گوید که
فلان دارو را چنان خاصیت هست بقول او مار اظن بهم میرسد
و اگر چه آن طبیب مسلمان نباشد بلکه هندو یا نصرانی باشد و بسیاری

ازخواص

ازخواص ازان منقوله است که علما بواسطه بعضی از مناسبات که
سورهٔ یا آیه را به آن خاصیت بود استنباط نموده اند **فایدهٔ سوم**
بدانکه علمای ما شکر الله سعیهم الجمیلة تجویز کرده اند که حدیث
ضعیف که در باب فضیلت عملی از اعمال وارد باشد روایت کنند بجهة ترغیب
به آن عمل و کسی که به آن حدیث عمل نماید بطمع اجر و ثواب او را اجر و ثواب
خواهد بود و حدیث حسن درین معنی وارد است لیکن بشرطی که معلوم نباشد
که آن حدیث موضوع است یعنی ساخته و دروغ است که اگر کسی را معلوم
باشد که آن حدیث موضوع است و روایت آن کند بی آنکه بیان
نماید که حدیث موضوع است آثم و گناه کار است و شناختن این
که حدیث موضوع است بچند طریق ممکن است اول آنکه مفهوم
آن حدیث مخالف عقل یا شرع باشد یا حدیث صحیح معارض و مخالف
او باشد طریق دیگر آنکه آن شخصی را که حدیث وضع کرده خود اعتراف کند
به اینکه من این حدیث را وضع کرده ام طریق دیگر آنکه الفاظ آن
حدیث رکیک و ناخوش باشد چه رسول خدا و ائمهٔ هدی صلوات الله

علیهم اجمعین افصح عرب اند و کلام ایشان از اغلاط رکیک مبراست
بدانکه آنان که وضع احادیث می نمایند چند نوع اند بعضی از ایشان
بقصد آن وضع حدیث می نمایند که مقرب پادشاه وقت شوند چنانچه
منقول است که یکی از خلفای بنی عباس یعنی مهدی عباسی کبوتران
پرنده را که از جاهای دور آمدندی دوست داشتی و نگاه میداشتی و همیشه
کبوتران رامی پراندی غیاث بن ابراهیم پیش خلیفه از حضرت رسول الله
صلی الله علیه و آله و سلم روایت کرد که لَا سَبَقَ اِلّا فی خُفٍّ
اَوْ حافِرٍ اَوْ نَصْلٍ اَوْ جَناحٍ یعنی پیشی گرفتن نمی باشد الا در سم
شتران یا در سم ستوران یا در پیکان تیر و سنان و نیزه و غیره
یا در بال مرغان پس خلیفه او را ده هزار درم بخشید چون از پیش خلیفه
بیرون رفت خلیفه گفت گواهی میدهم که قفای او قفای دروغ گویان است
بر پیغمبر خدا هرگز پیغمبر صلی الله علیه و آله نام بال مرغان درین حدیث نفرموده
اند و غیاث از پیش خود این لفظ را افزود تا بما مقرب شود پس فرمود
کبوتران را ذبح کردند و گفت من باعث بودم که بر پیغمبر خدا دروغ گفت

وبعضی

وبعضی دیگر جمعی زندیقان و کافرانند که بر پیغمبر خدا افترا میکنند
و سخنانی که سزاوار آنحضرت نباشد به آنحضرت نسبت می دهند
تا اعتماد بر اقوال آنحضرت نمانند و از غایت حماقت ازین معنی
غافلند که کسی را دلیل و معجزات برهان و آیه وَالنَّجْمِ اِذا هَوی
ما ضَلَّ صاحِبُکُمْ وَما غَوی وَما یَنْطِقُ عَنِ الْهَوی اِنْ هُوَ
اِلّا وَحْیٌ یُوحی در شان اوست به امثال این حیل فاسده
و اکاذیب کاسده کسری در شان رفیعش نمیشود که او را حجت بر رسالت
فرستاده کشف عوار این گروه غدار دشوار نیست از بعضی علما
منقول است که فرموده اند که زنادقه بر حضرت رسالت پناه صلی الله علیه
و آله قریب ده هزار حدیث بستند و در کافی از حضرت امیر المومنین
علیه السلام روایت کرده که در زمان پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم بر آن
حضرت دروغ می بستند تا روزی آنحضرت بر پا ایستادند و از روی
خطبه فرمودند که ای مردمان بسیار شده اند دروغ گویان بر من هر که بر من دروغ
بندد عمدا جای خود در آتش دوزخ بیند مولانا جلال الدین محمد دوانی در

در بعضی رسایل میگوید که از جملهٔ احادیث موضوعه حدیثی است که
در شان بادنجان روایت کرده اند که حضرت فرموده بخورید بادنجان را
که او اول درختیست که ایمان آورده بخدا و دلیل موضوع بودن این
حدیث دو چیز می تواند بود اول آنکه ایمان دو قسم است یکی ایمان
فطری که همهٔ کاینات دارند و آیهٔ کریمهٔ وَاِنْ مِنْ شَیْءٍ اِلَّا
یُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ اشاره به آنست و درین ایمان بادنجان را سبقتی
بر سایر درختان نیست و یکی دیگر ایمان قلبی که از دل و جان اذعان نماید
که خدا یکیست و پیغمبر خدا محمد مصطفی است صلی الله علیه و آله و ائمهٔ
هدی دوازده اند صلوات الله و سلامه علیهم و این نوع ایمان از غیر
انسان متصور نیست و باقی افراد حیوان ازین بی بهره اند چه جای
نباتات و جمادات دوم آنکه اطبا در شان بادنجان نوشته اند
که مولد سودا و سرطان و جرب سودایی و بواسیر و جذام است
و بشره را سیاه و گونه را زرد میسازد و دیگر مضرتها که ذکر آن بطول
می انجامد و منفعتی در شان او نگفته اند الا دو سه چیز سهل که آن

هم

هم درخوردن آن نیست چگونه پس سید المرسلین صلوات الله و سلامه
علیه امت خود را مامور سازد بخوردن این قسم چیزی که کمال ضرر داشته
باشد و هیچ نفع نداشته باشد و وجه اول خالی از صورتی نیست لیکن
وجه دوم مدخول است چه در کافی احادیث در شان بادنجان وارد شده
و اینکه مخالف رای اطبا باشد دلیل نمیشود برین که حدیث موضوع
باشد غایتش آنکه در بعضی احادیث تاویل باید کرد و قدوة المحدثین
شیخ ابو جعفر ابن بابویه القمی در رسالهٔ اعتقادات امامیه فرموده
که اخباری که وارد است در طب بر چند وجه است بعضی از آنها آن است که از ان
قبیلست که بر هوای مکه و مدینه است پس در هوای دیار دیگر بکار
نباید داشت و بعضی دیگر از آن قبیل است که بر وقف طبیعت
آن شخص که پرسیده وارد است پس دیگری را بکار نباید داشت
و بعضی دیگر از آن قبیل است که مخالفان و منافقان لعنة الله علیهم ساخته اند
تا دین و مذهب را در نظر مردمان ضایع سازند و بعضی دیگر از آن
قبیل است که ناقل آن حدیث را سهو واقع شده و بعضی دیگر

از آن قبیل است که ناقل پاره از حدیث را یاد گرفته و پاره را فراموش
کرده و آنچه در شان عسل وارد است که عسل شفای هر بیماریست صحیح است
و معنی آن اینست که عسل شفای هر بیماریست که از سردی باشد و آنچه
وارد شده که استنجا به آب سرد جهة بواسیر نافع است که بواسیر
از گرمی باشد و آنچه در شان بادنجان وارد شده که شفاست در وقتی است
که رطب رسیده باشد و مردم رطب بسیار خورند نه وقتهای دیگر را
تا اینجا کلام ابن بابویه رحمة الله بود و از جمله احادیثی که در شان
بادنجان است اینست که محمد بن یعقوب از امام جعفر صادق علیه السلام
روایت کرده که آنحضرت فرمود که بخورید بادنجان را که درد را میبرد و باد
هیچ درد نیست و بعضی دیگر از آن که وضع حدیث می نمایند گروهی
نادانند که به لباس زهد و صلاح در آمده اند و دروغ بر پیغمبر صلی الله
علیه و آله می بندند بطمع ثواب و چون ایشان در لباس صلاح
می باشند مردمان سخن ایشان زود می گروند از آنجمله روایت
کرده اند از ابوعصمه نوح بن مریم که احادیث در فضایل سوره

قرآن وضع کرده و بعکرمه که از اصحاب ابن عباس است نسبت
داده پس از وی پرسیده اند که احادیث که تو از عکرمه روایت میکنی
از کجاست که نزد هیچکس از اصحاب عکرمه نیست در جواب گفته
که چون دیدم که مردمان از قرآن روگردان شده بودند این احادیث
را وضع کردم تا مردم را رغبت بخواندن قرآن پیدا شود و مرا در آن
ثواب باشد بیت گر پی تعلیم کتاب عزیز طفل فریبند بجوز و مویز
و همچنین ازین مقوله است حدیث بزرگی که ابی بن کعب در فضایل
سوره قرآن روایت کرده و از عجایب اینکه جمعی از علمای کبار مثل
واحدی و ثعلبی و صاحب کشاف و صاحب مجمع البیان در تفاسیر خود
این احادیث را روایت کرده اند با آنکه معلوم شده که همه موضوع است
و شیخ زین الدین علیه الرحمه فرموده که شاید ایشان مطلع
نباشند بر وضع این احادیث با آنکه جماعتی از علما تنبیه برین کرده اند
و غرض ازین بسیار گویی آنست که در فضایل سور آنچه صاحب کشاف
و غیره نقل کرده معتمد نیست بلکه بصحة پیوسته که همه موضوع است

از جهت مؤلف این رساله فضایل سور از کتاب کافی یا از تفسیر مجمع البیان
که تصنیف قدوة المحدثین والمفسرین شیخ علی طبرسی رحمة الله است یا از
مصباح کفعمی وحواشی نقل میکند اکنون وقت شد که در مقصود شروع شود

صومعهٔ اوّل در فضایل قرآن مجید محمد بن یعقوب کلینی در
کتاب کافی از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که شخصی درد سینه
داشت بحضرت رسالت پناه صلی الله علیه وآله وسلم عرض کرد حضرت فرمود
که شفای خود را از قرآن بخواه که خدای تعالی فرموده که وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ
یعنی شفای درد سینهاست وایضا محمد بن یعقوب از حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام روایت نموده که در روز قیامت سه دفتر خواهد بود دفتری
که در و نعمتهای الهی ثبت کرده باشند و دفتری که در وی گناهان
بندگان نوشته باشند پس چون دفتر نعمتهای خدا را با دفتر نیکوییهای
بنده مقابله کنند نیکوی بنده در جنب نعمتهای الهی محو گردد و دفتر
گناه بماند چون آن بنده را طلب کنند بجهت پرسش گناهان قرآن
پیشتر از و بصورتی زیبا بیاید و بگوید یا رب من قرآنم واین بنده مومن است

که در تلاوت من رنج و مشقت کشیدی و شب بیدار بودی و در نماز شب
اشک از چشمان روان ساختی اکنون تو او را راضی ساز چنانکه او مرا از خود
راضی ساخته پس حق سبحانه وتعالی بفرماید که ای بنده دست باز کن چون
دست باز کند دست راست او را از رضای خویشتن و دست چپ او را
از رحمت خویشتن پر سازند پس وی را گوید که این بهشت تو را حلال است
قرآن میخوان و پس هر یک آیه که میخوانده باشد یک درجه بالا میرفته باشد
وایضا محمد بن یعقوب از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده
که فردای قیامت چون حضرت حق سبحانه وتعالی جمیع خلایق اولین
و آخرین را جمع فرماید ناگاه شخصی بیاید بغایت زیبا که کسی زیباتر از و ندیده
باشد پس چون مومنان نظر بروی افتد گویند این شخص از ماست و بهترین
چیزهاییست که ما دیده ایم پس چون از ایشان در گذرد شهیدان را بروی
نظر افتد و گویند این قرآنست و از ایشان نیز در گذرد و پیغمبران را چون
بروی نظر افتد گویند که این قرآنست و از ایشان نیز در گذرد و بیاید
تا در پهلوی عرش بایستد پس حضرت حق سبحانه وتعالی جل جلاله بفرماید

که بعزت وجلال من قسم که هر که ترا در آن دنیا عزیز داشته من امروز اورا
عزیز وگرامی گردانم و هر که ترا اهانت کرده اورا اهانت کنم شیخ ابوعلی
طبرسی در تفسیر مجمع البیان از حضرت رسول الله روایت کرده که اهل
قرآن اهل خدا ومخصوص خدایند و هم او از حضرت روایت کرده که بهترین
عبادتها تلاوت قرآنست و هم او از حضرت روایت کرده که فرموده که تلاوت
کنید قرآن را که خدا تعالی جل جلاله بعوض هر حرف آن ده ثواب میدهد [illegible]
از آنحضرت روایت کرده که فرموده بخوانید قرآن را که قرآن شفاعت خواه است
ودر کلینی از زراره نقل کرده که حضرت امام فرموده که در ثلث دوم
از ماه رمضان یعنی از روز دهم تا بیستم مصحف بردارد و بگشاید و پیش خود
واین دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِكِتابِكَ الْمُنْزَلِ
وَما فیهِ وَفیهِ اِسْمُكَ الْاَعْظَمُ الْاَكْبَرُ وَاَسْماؤُكَ
الْحُسْنیٰ وَما یُخافُ وَیُرْجیٰ اَنْ تَجْعَلَنی مِنْ عُتَقائِكَ
مِنَ النّارِ وهر حاجتی که داشته باشد در آن وقت بخواهد آن حاجت
بر آید انشاء الله تعالی مخفی نماند که زراره از رجال حضرت باقر و صادق و کاظم

علیهم السلام است و در روایت اسم شریف امام مذکور نیست لیکن از یکی از
ایشان صلوات الله علیهم بیرون نیست خواجه نصیر الدین محمد طوسی در
بعضی رسایل که حفظ کردن قرآن یاد داشت را قوت میدهد و موافق این
در بعضی کتب طب نیز مذکور است و در کتاب طریق النجات مذکور است
که سه چیز بلغم را میبرد و یاد داشت می آورد روزه و مسواک وقراءت
قرآن و در کلینی از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که هر که
ده آیه در شبی بخواند اورا از غافلان ننویسند پس اگر پنجاه آیه خواند
اورا از ذاکران نویسند پس اگر صد آیه بخواند اورا از قانتان نویسند
پس اگر دویست آیه بخواند از خاشعان نویسند و کسی که سیصد آیه خواند
اورا از فائزان نویسند و کسی که پانصد آیه خواند اورا از مجتهدین نویسند
و کسی که هزار آیه خواند از برای او یک قنطار نویسند و قنطار پنجهزار
مثقال باشد و مثقال بیست و چهار قیراط که کوچکتر آن مثل کوه باشد
و بزرگتر آن میان زمین و آسمان مخفی نماند که از اول این حدیث
مفهوم شد که خواندن قرآن در شب بهتر است و این معنی از قرآن نیز

مفهوم میشود در سوره یا ایها المزمل که حضرت رب العزت
برسولش صلی الله علیه و آله وسلم خطاب میفرماید که قم اللیل
الا قلیلا نصفه او انقص منه قلیلا او زد علیه
ورتل القرآن ترتیلا یعنی برخیز بشبها و بیدار باش
و نماز کن الا اندکی از شب نصف یا کمتر و قرآن بخوان یعنی هم در شب
و ترتیل کن و معنی ترتیل ترتیب دادن حروف است و هر یک را
از مخرج گفتن به اثبات و تانی و اگر مسارعت کنند او را هذر گویند
صاحب مجمع البیان گوید که هذر کردن در قرآن جایز است لیکن به ثبات
و تانی خواندن سنت است و مفسرین را در معنی ترتیل اقوال است
و از حضرت امیر المومنین علیه السلام روایت کنند که در معنی ترتیل
فرموده اند که بیّنه بیانا و لا تهذّه هذّ الشعر و لا
تنثره نثر الرمل و لکن افزع به القلوب القاسیة
و لا یکوننّ همّ احدکم آخر السورة یعنی قرآن را شمرده و واضح
بخوان و از روی سرعت مخوان چنانچه شعر خوانند و بسیار هم حروف را

پراکنده

پراکنده مساز بلکه چنان بخوان که زنگ از دلها بزداید و در دلها اثر
کند و لهذا اینجا مفهوم میشود که به آواز حزین باید خواند الا آنکسانرا که استثنا اند
در شرع و آن زنانند خواه در نماز و خواه در غیر آن و مردان در نماز ظهر
و عصر و در رکعت آخر از مغرب و در رکعت آخر از عشا و از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام روایت کنند که فرمود که هرگاه به آیه برسی که در آنجا ذکر جنت
باشد از خدای تعالی جل جلاله جنت درخواست کنی و اگر به آیه برسی که در انجا
ذکر دوزخ باشد بخدا پناه گیری از ان و ابو بصیر از آنحضرت روایت
کرده که فرمود ترتیل آنست که در خواندن مکث نمایی و به آواز خوش بخوانی
و شیخ ابو القاسم قدس سره در کتاب معتبر گفته که ترتیل آنست که حرفها
را مبین سازی بی مبالغه و این معنی را از شیخ ابو جعفر طوسی نیز نقل نموده
و شیخ شهید رحمه الله علیه در ذکر ترتیل را باین وجه تفسیر کرده که حفظ
الوقوف و اداء الحروف و این تفسیر را از ابن عباس نیز منقول
است و از حضرت امیر المومنین علیه السلام بجای اداء الحروف
و بیان الحروف منقولست یعنی ترتیل آنست که وقفها را رعایت

یعنی شیخ شمس الدین
ابو [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] و ملل ۵

کنی یعنی هر جا که باید ایستاد و وقف باید کرد وقف کنی و حرفها را بیان
کنی و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که فرموده
که هر که قرآن ایستاده در نماز بخواند از برای او به آن هر حرف صد حسنه
باشد و هر که در نماز نشسته بخواند از برای او بعوض هر حرف پنجاه حسنه
باشد و هر کس که در غیر نماز خواند از برای او به هر حرف ده حسنه نویسند و از
حضرت امام حسین علیه السلام مرویست که هر که آیه از قرآن در نماز
بخواند خدای تعالی جل جلاله از برای او بهر حرف صد حسنه نویسند و اگر
در غیر نماز بخواند خدای تعالی بهر حرف آن ده حسنه نویسد و مخفی نماند که از حدیث
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مفهوم میشود که خواندن قرآن
در نماز اگر ایستاده باشند دو برابر آنست که نشسته باشند پس معلوم
میشود که نمازهای سنتی را اگر ایستاده کنند بهترست حتی نماز وتیره را
و مولانا احمد اردبیلی رحمة الله علیه تصریح برین فرموده و این نیز فرموده
که هرگاه قرآن در غیر نماز خوانند موافق ادب باید که نشسته خوانند
و رو بقبله کنند و باوضو باشند و از روی مصحف خوانند هرچند حفظ

کرده باشند

کرده باشند که خواجه نصیر الدین طوسی قدس سره در آداب المتعلمین
گفته که قرآن بنظر خواندن افضل است از حفظ از اینکه پیغمبر صلی الله علیه
و آله فرموده که افضل اعمال امت من قراءت قرآنست بنظر و نیز بعضی
حروف هست که مشتبه میشوند مثل ضاد و ظا و غیر آن و باید که قاری
قرآن همگی دل و جان را متوجه آن سازد و به آواز حزین و بتضرع و خشوع
بخواند و دل در خدا بندد که مصحف ذکر خداست و خدای تعالی جل جلاله فرموده
که اَنَا جَلِیسُ مَن ذَکَرَنِی یعنی من همنشین آنکسم که ذکر من کند
پس بنده که ذکر پروردگار در حضور پروردگار نماید و همگی دل و جان
در آن نه بندد آن ذکر شایسته نباشد و در خورد نیفتد مصرع ترا زبان
دگر و دل دگر دعا چه کند مخالف و موالف از حضرت امام الجن والانس
ابا عبد الله جعفر الصادق صلوات الله و سلامه علیه و آبائه روایت
کنند که روزی تلاوت قرآن میفرموده اند ناگاه غش کرده اند
و بیهوش شده اند چون بهوش باز آمده اند از ایشان کسی پرسیده
که سبب غش چه بود حضرت فرموده اند که در خواندن آن آیه را

از گوینده آن آیه شنید و گوییا کسی را تا این غایت نسبت
بقرآن نباشد در اهل القرآن و اهل الله و خاصته داخل نیست و درین
حدیث نیز داخل نیست اگرچه حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم
فرموده که مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فَكَأَنَّمَا أُدْرِجَتِ النُّبُوَّةُ بَيْنَ جَنْبَيْهِ
إِلَّا أَنَّهُ لَا يُوحَى إِلَيْهِ یعنی کسی که قرآن خواند گوییا پیغمبری در میان
دو پهلوی او جا کرده الا اینکه وحی بوی نازل نشده بلکه این دو حدیث
در شان آنانست که أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا وَأْتُوا
الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا در شان
او از آنست که حق سبحانه و تعالی فرموده که بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ
فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ° لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ و گوییا
که مراد از مطهران آنانند که آیه تطهیر در شان ایشانست وَالسَّلَامُ
عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى **تنبیه** بر اصحاب خرد و ارباب
بصیرت مخفی نیست که احادیثی که در شان فضل و ثواب خواندن
قرآن مذکور شده هریک از اهل اسلام گمان اینست که ایشانرا از خواندن

قرآن آن اجر و ثواب هست و در آن احادیث داخلند لیکن نه چنانست
و آن اجر و ثواب مخصوص اهل ایمانست چنانچه از حضرت پیغمبر صلوات الله
علیه روایت کنند که فرموده اند سَتَفْتَرِقُ أُمَّتِي عَلَى بِضْعٍ وَ
سَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً و صاحب
ملل و نحل و غیر آن از اهل سنت این حدیث را باین طریق روایت کرده
که حضرت فرموده اند فِرْقَتِ الْمَجُوسُ عَلَى سَبْعِينَ فِرْقَةً
وَالْيَهُودُ عَلَى أَحَدٍ وَسَبْعِينَ وَالنَّصَارَى عَلَى اثْنَيْنِ
وَسَبْعِينَ وَسَتَفْتَرِقُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثَةٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً
كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً وَهِيَ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي
و امیر سید شریف جرجانی در شرح این مبحث از مواقف آمدی که
از علمای مخالفست نقل نموده که اهل اسلام در وقت وفات سید
کاینات صلوات الله علیه و آله بر یک اعتقاد بودند و میان
ایشان مخالفت و منازعت اصلا نبود مگر گروهی که کتمان نفاق و
اظهار وفاق مینمودند و بعد از آن در میان ایشان مخالفت پیدا شد

در چیزی چند که بر ایمان و کفر دخل نداشت و به اجتهاد تعلق داشت
مثل آن مخالفت که در وقتی کردند که حضرت رسالت پناه محمدی صلی الله
علیه و آله و سلم در هنگام موت وصیت فرمود ایتونی بقرطاس
اکتب کتابا لا یضلوا بعدی حتی انکه عمر رضی الله عنه
و من تبعه گفت پیغمبر صلی الله علیه و آله را درد گرفته و این سخنان
میگوید ما را کتاب خدا است کتاب پیغمبر چه حاجت و مثل آن
مخالفت که بعد ازین کردند در تخلف از جیش اسامه که قومی میگفتند که متابعت
میباید کرد چرا که حضرت فرموده بوده اند که جهزوا جیش اسامة
لعن الله من تخلف جیش اسامة و قومی دیگر تخلف نمودند و
انتظار آن داشتند که چون حضرت صلی الله علیه و آله و سلم وفات کنند
مشغول کار خود شوند و اختلافات دیگر کردند که ذکر آن بطول می انجامد
فقیر میگوید که الآن حصحص الحق هر گاه علمای اهل سنت و اکابر
ایشان اعتراف کنند بصدور این قسم اعمال از عمر و گویند که اینها تعلق
به ایمان و کفر ندارد از جادهٔ عقل و درک بیرون باشند و همچنانکه

مشهور است و در کتاب ملل و نحل مذکور است که اول شبهه
که در میان خلق خدا پیدا شد از شیطان لعین بود که رای خود را
بر امر حق ترجیح داد و سبب هزار فتنه و فساد گشت همچنین اول شبهه
در میان اهل اسلام پیدا شد از عمر بود که رای خود را بر امر رسول
حق تعالی بحکم وما ینطق عن الهوی ان هو الا وحی
یوحی ترجیح داد و این فساد ها ظاهر گشت و اصحاب ادای که
مخالف اصحاب حدیث شد از متابعان این دو کس خواهند بود
بدانکه شیخ فخر الدین علیه الرحمة در شرح خطبهٔ قواعد از خواجه نصیر الدین
محمد طوسی قدس سره نقل کرده که آن فرقه که حضرت فرمود که
از آتش نجات یابند امامیه اند و لهذا ایشان را خاصه گویند
چرا که من تتبع کردم جمیع مذاهب را و بر اصول و فروع همه مطلع
گشتم و غیر از امامیه همه را در اصول ایمان متفق یافتم اگر چه در بعضی
امور که به ایمان دخل ندارد مخالف بودند و یافتم که طایفهٔ امامیه
با همه مخالفند در ایمان پس اگر فرقهٔ دیگر غیر از امامیه ناجی باشند

لازم آید که همه فرقها ناجی باشند غیر امامیه چرا که سبب نجات ایمانست
بدانکه اصول ایمان نزد امامیه حشرهم الله مع ائمتهم المعصومین پنج است
توحید و عدل و نبوت و امامت و معاد و نزد مخالفین عدل در
اصول ایمان داخل نیست و مذهب ایشان اینست که بر خدای تعالی
جل جلاله عدالت واجب نیست و امامت را نیز در اصول دین داخل
نمیدانند به آنکه این حدیث را استادان نیز روایت کرده اند که
مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَعْرِفْ إِمَامَ زَمَانِهِ فَقَدْ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً
یعنی هر که بمیرد و امام زمان خود را نشناسد جاهل مرده باشد و از خرافات
ایشان اینکه امام زمان قرآنست با اینکه درین وقت اضافت امام بزمان
صورتی ندارد اگر کسی گوید که ایمان در نجات دخل ندارد بدلیل این آیه
که در اواخر سوره انعام است که يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ
رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ
أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا چرا که درین آیه فرق نکرده میان
نفسی که کافر است و نفسی که ایمان آورده و عمل صالح نکرده و ازین

سبب

سبب صاحب کشاف از این آیه استدلال کرده بر مذهب
معتزله که عمل صالح را جزو ایمان میدانند چنانچه در اوایل کشاف
نیز استدلال کرده بر آن مذهب به این آیه هُدًى
لِلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝ أُولٰئِكَ
عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ چه
فلاح نجات از دوزخ است و هر گاه که نجات از دوزخ مخصوص باشد
به ایمان بقلب نماز گزارنده و زکوة دهنده پس معلوم میشود که ایمان تنها
سبب نجات نمیشود و در جواب گوییم که از این دو آیه آنچه معلوم میتواند
شد اینست که ایمان کافی نیست در نجات اما مدخلیت ایمان و شرط
بودن آن از ضروریات دینیست و از آیه نیز مفهوم است که آن
داخل است پس مقصود خواجه نصیر الدین از آن سخن که هر گاه فرقه غیر
امامیه ناجی باشند لازم آید که غیر ایشان همه ناجی باشند آنست که
از هر فرقه آنان که صالح باشند و عمل صالح کنند باید که ناجی باشند

ونجات مخصوص فرقهٔ دون فرقهٔ نباشد وایضا از فحوای حدیث
مفهوم است که آن فرقها که بدوزخ میروند وآن فرقه که نجات می یابند
بسبب دین و مذهب است که از رهگذر آن فرقها مختلف کشته اند
نه از رهگذر عمل وایضا دلالت آن آیه که در اواخر سوره انعام است
بر عدم کفایت ایمان در نجات مدخول است بچند وجه اول اینکه
در این آیه ایجاز حذف شده و در کلام معطوف مقدر است یعنی
لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيمَانُهَا وَكَسْبُهَا و معاد این جواب مختار
شیخ ابو علی طبرسی است و مولانا سعد الدین تفتازانی در حواشی
کشاف از ابن حاجب نقل نموده و ابن هشام در کتاب مغنی اللبیب
عَنْ كُتُبِ الْاَعَارِيبِ این جواب را بنام خود کرده و در مبحث
حذف معطوف مذکور ساخته و وجه دوم اینکه خدای تعالی اعمال را
با ایمان جمع کرده بتعلب که اکثر آنان که در قیامت از ایمان منتفع
میشوند آنانند که اعمال صالح کرده اند وجه سوم اینکه او کسبت عطف
بر ایمانها و حاصل معنی اینست که روز قیامت نفع نمیکند کسی را ایمانی

که در آن

١٧

که در آن روز آورده هر چند در آن ایمان عملهای خیر کند واما
بیانی که صاحب کشاف کرده ازین آیه بر مذهب معتزله کو بیان نقیض
آنست چرا که خدای تعالی جل جلاله درین آیه و غیر آن عمل را معطوف
ساخته بر ایمان وعطف دلیل جایز نیست واما انچه مخالف و موالف
از حضرت امام الجن والانس علی ابن موسی رضا صلوات الله علیه
روایت کرده اند که اَلْاِيمَانُ هُوَ التَّصْدِيقُ بِالْقَلْبِ وَالْاِقْرَارُ
بِاللِّسَانِ وَالْعَمَلِ بِالْاَرْكَانِ وبعبارتی دیگر نیز منقول است
که فرموده اَلْاِيمَانُ قَوْلٌ مَقُولٌ وَعَمَلٌ مَعْمُولٌ وَعِرْفَانٌ
بِالْقَوْلِ وَاِتِّبَاعُ الرَّسُولِ پس محمول است بر ایمان کامل و حقیقت
ایمان اذعان است بخدا و رسول و بهر چه پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم
آورده از بدء امت و وصایت اهل بیت علیهم السلام بتفصیل تا انکه
چیزی از انکس سر نزند که سبب آن شود که مرتد گردد مثل سب
رسول و مصحف را در قاذورات انداختن واز جمله مؤیدات اینکه
فرقهٔ ناجیه شیعهٔ اهل بیت رسول اند انکه اخطب خوارزم که از اهل سنت

است روایت کرده از حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم که آنحضرت
چون این آیه را خواند که إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ فرمود که هُمْ أَنْتَ يَا عَلِيُّ وَشِيعَتُكَ
وَمَوْعِدِي وَمَوْعِدُكُمُ الْحَوْضُ إِذَا جَثَتِ الْأُمَمُ لِلْحِسَابِ
تَدْعُونَ غُرًّا مُحَجَّلِينَ یعنی بهترین خلایق تویی و شیعهٔ تو و وعده
گاه من و شما حوض کوثر است که وقتی که خلایق از دور ایستاده باشند
بجهة حساب خوانده میشوند بسوی حوض در حالتی که غُرّ محجّلین باشند
و غُرّ جمع اغرّ و اغرّ بمعنی سفید پیشانیست و مردی که شریف و نجیب
باشد او را نیز اغرّ گویند و بزرگ قومی را غرة القوم گویند و محجلین
اسپی است که جای خلخال از قوایم او سفید باشد و حجل خلخال است
و این عبارت کنایه ازان است که حضرت امیر کل امیر به اصحاب
و شیعیان در روز قیامت از کافهٔ خلایق ممتاز و مکرم و محترم باشند
و مخفی نماند که حدیث مفهوم میشود که شیعیان آن سرور را حساب
ناکرده به بهشت برند و ازین تفصیل تطویل مفهوم شد که انچه قاضی

عضد

عضد ایجی در تصانیف خود آورده که فرقهٔ ناجیه اشاعره اند و از انصاف
بمراحل دور است مولانا جلال الدین محمد دوانی در شرح عقاید عضدی
دلیل گفته برین که فرقهٔ ناجیه ایشانند و حاصل دلیل آنست که از جزء
حدیث مفهوم میشود که فرقهٔ ناجیه آنکسانند که مقید باشند بر انچه
از حضرت رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم و اصحاب آن حضرت
مرویست و از ظاهر آن مجاوزت نمایند بی ضرورت و معتزله
چنانند چراکه بر عقل خود در اکثر مراتب اعتماد میکنند و شیعه
همچنانند چراکه ایشان اعتماد میکنند بر احادیثی که از ائمه منقولست بلکه
آن فرقه اشاعره اند که اصول ایشان مخالف اکثر اصول مذاهب است
مثل مسئلهٔ کسب اعمال و مسئلهٔ رؤیت خدای تعالی جل جلاله
و اینکه صفات خدای تعالی نه غیر ذاتست و نه غیر آن و اما شیعه
موافق اند یا معنی در اکثر اصول الا چند مسئله که تعلق به امامت دارد
و امامت بفروع مشتبه است انتهی کلامه و بر عقلا مخفی
نیست که اعتماد بر احادیث که راوی آن کسی باشد که خدای تعالی

جل جلاله در قرآن مجید کوا می بمعصومی او داده و رسول خدای
صلی الله علیه و آله و سلم سخن او و مانند قرآن واجب الاذعان کردانیده
باشد اعتماد در آن حدیث میتواند بود که راوی آن مثلا ابو هریره باشد
و اما آن سخن که امامت بفروع اشبه است یا انکه مسئله کسب اعمال
و رؤیت خدای تعالی جل جلاله و مانند آنرا از اصول شمرده نهایت
عجیبست و ایضا اینکه امامت از اصول است یا نه خلافیست مقرر که
در قول به اثبات آن تشنیع است و این از مؤیدات نجات ایشان است

صومعهٔ دوم در فضایل سورها بدانکه سوره بزبان عرب بمعنی
حصار است که شهر را احاطه کرده است و چون هر سوره پارهٔ از
قرآنرا احاطه کرده آنرا سوره نام کردند و سوره بمعنی مرتبه نیز آمده
پس چون هر که تلاوت میکند به ادای هر سورهٔ یک مرتبه ثواب او
زیاده میشود و میتواند بود که از آن سبب آنرا سوره نام کرده باشند
و سوره نیز بمعنی پاره آمده و چون هر سوره پارهٔ از قرآنست شاید
که از آنجهت آنرا سوره نام کرده باشند قاضی بیضاوی در تفسیر

میکوید

میکوید که آن سوره پاره ایست از قرآن که اقل او سه آیه باشد
و سوره از چهار آیه کمتر نمیباشد بر مذهب حق که بسم الله الرحمن الرحیم
را داخل هر سورهٔ قرآن کیرند و یک آیهٔ تمام کیرند از هر سوره و آن
سورها سه سوره اند سورهٔ والعصر و سورهٔ اِنّا اَعطَیناکَ
الکَوثَر و سورهٔ اِذا جاءَ نَصرُ اللهِ وَالفَتحُ لیکن مراد قاضی
بیضاوی آنست که غیر بسم الله اقل سورها سه آیه است
و متعارف چنانست که آیه های سوره را که شمارند غیر بسم الله را شمارند
و کذا در مجمع البیان کفته که سورهٔ اِذا جاءَ نَصرُ اللهِ وَالفَتحُ
سه آیه است به اتفاق با انکه بسم الله را داخل میدانند و آیهٔ تمام نمیدانند
بلکه بسم الله و اول سوره را مجموع یک آیه میدانند و معنی آیه در صومعهٔ
سوم مذکور خواهد شد بدانکه سورهای قرآن چهار
نوع اند طول و مثانی و مایون و مفصل طول یعنی سورهای
بزرکتر و آن از سورهٔ البقره است تا سورهٔ یونس و مثانی سورهایی اند
که بعد از طولها اول آنها سورهٔ یونس است و آخر آنها سوره نحل

در مجمع البیان روایت کرده که روزی حضرت رسالت پناه
صلی الله علیه و آله و سلم به جابر بن عبد الله گفت یا جابر ترا
تعلیم کنم به بهترین سورهٔ را که خدای تعالی در کتاب خود فرستاده
جابر گفت بلی پدرم و مادرم فدای تو باد پس حضرت فرمود که آن سورهٔ الحمد است
و این سوره شفای هر بیمار لیست الا مرگ و هم در آن کتاب از امام
جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که بیماری که الحمد اورا
شفا ندهد هیچ چیز اورا شفا نمیدهد و در کفعمی مذکور است که هرگاه
این سوره را در ظرف طاهر نویسند و به آب باران شویند هر
بیماری که روی خود را به آن شوید شفا یابد و هر که درد دل و خفقان
باشد ازین آب آشامد شفا یابد و در حواشی آن کتاب مذکور است
که هر که بعد از خطبه بر کف دست چپ سورهٔ فاتحه بخواند و دست بر روی
خود مالد ایمن گردد از رمد و صداع و سفید شدن چشم و کلف
و خون رفتن از دماغ و درد دندان و هرگاه در طلب حاجتی خوانده
شود آن حاجت بر آید انشاء الله در در النظیم از حضرت رسالت

و مایون سورهایی اند که بعد از ان است که هر یک صد آیه اند یا
اندکی از ان زیاده یا کمتر و آنها هفت سوره اند اول سورهٔ بنی اسرائیل
و آخر سورهٔ مؤمنون و مفصل بعد از هفت حم است تا آخر قرآن
و بعضی گویند که مایون بعد از سورهای طول است و بعد از ان تا سورهای
مفصل همه مثانی است و بعضی گویند که همه سورهای قرآن مثانیست
چه در قران وارد است که کِتٰابًا مُتَشٰابِهًا مَثٰانِيَ و این نیز
وارد است که وَلَقَدْ اٰتَيْنٰاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثٰانِي و مراد
از ان هفت آیهٔ سورهٔ فاتحه است و از مثانی سورهٔ فاتحه چنانچه در مجمع
البیان از ائمهٔ اثنا عشر صلوات الله علیهم روایت کرده و هم در
مجمع البیان از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم روایت کرده
که حضرت رب العزت بر جای توریة هفت سورهٔ طول کرامت
فرموده و بر جای انجیل سورهای مثانی و بر جای زبور سورهای
مفصل را بمحض تفضل کرامت فرموده و غرض از نقل این حدیث
آن بود که علو قدر و منزلت این سورها معلوم گردد سورهٔ فاتحه

پناه صلی الله علیه و آله و سلم روایت کرده که هرگاه پهلو بر جامهٔ
خواب نهی و سورهٔ فاتحه و قل هو الله بخوانی از همه چیز ایمن باشی
الا مرگ و هم در آن کتاب از آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم
روایت کرده که آنحضرت فرموده اند که هر که بخواند بر آب باران
سورهٔ فاتحه هفتاد بار و آیة الکرسی هفتاد بار و قل هو الله احد هفتاد بار
و قل اعوذ برب الناس هفتاد بار و قل اعوذ برب الفلق هفتاد
بار بخدای تعالی جل جلاله که جان من بدست اوست که جبرئیل آمده
و مرا خبر داده که هر که از آن آب بیاشامد هفت روز از پی هم
در وقت صباح خدای تعالی جل جلاله بردارد از هر دردی که در جسد
او باشد و بیرون کند آن درد را از رگهای او و از گوشت و استخوانهای
و جمیع اعضای او و هم در آن کتاب از امام جعفر صادق
علیه السلام روایت کرده که هر که چهل بار سورهٔ فاتحه را بر قدح آب
خواند و آن آب بر روی کسی زند که تب داشته باشد او را
سودمند باشد در کلینی از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده

که هرگاه

که هرگاه بر میت هفتاد بار سورهٔ فاتحه بخوانی و جان او بقالبش
باز آید عجب نیست و هم در کلینی روایت کرده از حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام که فرموده که چون خدای تعالی جل جلاله امر فرمود
بر این آیها که به زمین روید آیها بر عرش در آویختند و گفتند
یا رب ما را بکجا میفرستی ما را بجانب گناهکاران میفرستی
پس حضرت رب العزة بایشان وحی فرموده که فرود روید
و بعزت و جلال خود قسم که تلاوت نمیکنند شما را احدی از آل محمد و
شیعیان آل محمد در عقب نماز فریضه الا که خود در هر روز هفتاد بار بنظر رحمت
بوی نظر کنم که در هر نظر هفتاد حاجت او برآرم و آن آیها اینست
سورهٔ فاتحه و آیه شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ
وَاُولُوا الْعِلْمِ قَآئِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ و آیة
الکرسی و آیه ملک که وَقُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ
مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ
وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

تولج الليل في النهار وتولج النهار في الليل وتخرج
الحي من الميت وتخرج الميت من الحي وترزق من تشاء
بغير حساب ۝ و آیه آمن الرسول بما انزل اليه من ربه
والمؤمنون ط كل آمن بالله وملائكته وكتبه
ورسله لا نفرق بين احد من رسله وقالوا سمعنا
واطعنا غفرانك ربنا واليك المصير ۝ لا يكلف الله
نفسا الا وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت ربنا
لا تؤاخذنا ان نسينا او اخطانا ربنا ولا تحمل علينا
اصرا كما حملته على الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما لا
طاقة لنا به واعف عنا واغفر لنا وارحمنا انت مولنا
فانصرنا على القوم الكافرين ۝ فائده بدانکه از حروف
هجا انچه در سوره فاتحه نیست درین آیه موجود است که در سوره
انعام واقع است که اومن کان میتا فاحییناه و
جعلنا له نورا یمشی به في الناس كمن مثله في الظلما

لیس

ليس بخارج منها كذلك زين للكافرين
ما كانوا يعملون و آن حروف هفت است ثا و خا و شين
و زا و ظا و جیم و فا و در قرآن دو آیه است که هر یک بر جمیع حروف
مشتمل است یکی در سوره آل عمران است که ثم انزل عليكم من
بعد الغم امنة نعاسا يغشى طائفة منكم وطائفة
قد اهمتهم انفسهم يظنون بالله غير الحق ظن الجاهلية
يقولون هل لنا من الامر من شيء قل ان الامر كله لله
يخفون في انفسهم ما لا يبدون لك يقولون
~~لك يقولون~~ لو كان لنا من الامر شيء ما قتلنا
ههنا قل لو كنتم في بيوتكم لبرز الذين كتب
عليهم القتل الى مضاجعهم وليبتلي الله ما في
صدوركم وليمحص ما في قلوبكم والله عليم بذات
الصدور و دیگری در آخر سوره فتح است هو الذی ارسل
رسوله بالهدى ودين الحق تا آخر سوره سوره البقره در

در مجمع البیان از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم روایت
کرده که هر که در خانهٔ خود این سوره بخواند اگر در روز بخواند تا سه روز شیطان
بخانهٔ او نیاید و اگر شب بخواند تا سه شب شیطان در بخانهٔ او نرود و هم
در آن کتاب مذکور است که شخصی از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
و سلم پرسید که کدام سورهٔ قرآن بهترست آنحضرت فرمود که سورهٔ
البقره پس آن شخص باز پرسید که کدام آیهٔ البقره بهتر است آن
حضرت صلی الله علیه و آله و سلم فرموده اند که آیة الکرسی و هم در آن کتاب
مذکور است که امام حضرت جعفر صادق علیه السلام فرموده که هر که سورهٔ البقره
و آل عمران بخواند این دو سوره فردای قیامت بیایند و بر سر او
سایه اندازند بطریق دو پاره ابر و این دو سوره را زهراوین خوانند
در کفعمی مذکورست که هر کاه این سوره را نویسند و بگردن مندیا صاحب
صرع یا صاحب فقر معلق سازند از ایشان زایل گردد آنها سورهٔ آل
عمران در مجمع البیان از ابن عباس روایه کرده که خواندن
این سوره در روز جمعه بغایت ثواب دارد و در کفعمی مذکورست

که هر که

که هر که این سوره را بزعفران و گلاب نویسد و بر درخت آویزد
بار آور شود و اگر بر عورتی آویزند آبستن شود سورهٔ النسا
در مجمع البیان از امیر المومنین علی علیه السلام روایت کرده
که سورهٔ النسا هر که در هر روز جمعه بخواند وقتی که او را در قبر گذارند از عذاب
قبر ایمن باشد سورهٔ مائده در مجمع البیان از امام محمد باقر
علیه السلام روایت کرده که هر که در روز پنجشنبه این سوره را بخواند
هرگز ایمانش آغشته نشود بظلم و شرک و در کفعمی مذکورست که هر که
این سوره را نویسد و در منزل خود یا صندوق گذارد هرگز چیزی از و
ندزدند سورهٔ انعام در مجمع البیان از حضرت رسول الله صلی الله
علیه و آله و سلم روایت کرده که خدای تعالی سورهٔ انعام را از من
بیکبار فرستاد و هفتاد هزار ملایکه او را مشایعت میکردند هر که هر روز بخواند
هفتاد هزار ملک بر و صلوات فرستند یکشبانروز بعدد هر آیه از سورهٔ
انعام و آیهای سورهٔ انعام صد و شصت و پنج است و هم در آن
کتاب از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که آن

حضرت فرمود آنکه سورهٔ انعام یکبار نازل شده و هفتاد هزار
ملک مشایعت او میکردند و تعظیم و تکریم این سوره میکردند چرا که نام
خدای سبحانه و تعالی جل جلاله در این سوره در هفتاد جا هست و اگر مردمان
میدانستند که چه مقدار ثواب در خواندن این سوره است ترک نمیکردند
بعد از آن فرمود که هر که هر حاجتی که بخدای خود داشته باشد و خواهد
که خدای تعالی جل جلاله حاجت او را بر آورد چهار رکعت نماز بگذارد
و در هر رکعت فاتحه و سورهٔ انعام بخواند و در نماز بعد از آنکه از خواندن
سورهٔ انعام فارغ شود این دعا را بخواند یا کریم یا کریم یا کریم
یا عظیم یا عظیم یا عظیم یا اعظم من کل عظیم یا سمیع
الدعاء یا من لا یغیره اللیالی و الایام صل علی محمد
و آل محمد و ارحم ضعفی و فقری و فاقتی و مسکنتی
یا من رحم الشیخ یعقوب حین رد علیه یوسف
قرة عینه یا من رحم ایوب بعد طول بلائه
یا من رحم محمدا صلی الله علیه و آله و من الیتم آواه

ونصره

ونصره علی جبابرة قریش وطواغیتها و امکنه منهم
یا مغیث یا مغیث یا مغیث چند بار بگوید بخدایی که جان من
در دست اوست که اگر این کار کنی و هر مدعایی که داشته باشی از
خدا بخواهی همه را برآرد و از ابن عباس روایت کرده که هر که شب
سورهٔ انعام بخواند از آنان باشد که در روز قیامت آتش دوزخ هرگز چشم
نه بیند در درّ النظیم از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم روایت
کرده که هر که سورهٔ انعام بخواند و در آن اثنا هیچ سخن نگوید تا تمام کند
خدای تعالی جل جلاله گناهان سابق او را ببخشد و هر که دو رکعت نماز
بگذارد و در آن دو رکعت این سوره بخواند به نیت درست و از خدای
تعالی عافیت یکماه از هر دردی و ترسی بخواهد در آن ماه از هر مکروهی
ایمن باشد و هر کاه این سوره را بنویسند و بر گردن چهارپایان آویزند
آن چهارپا از مرضها ایمن باشد و هر که این سوره را در شب بخواند
از دزد و آفات آن شب محفوظ باشد سورهٔ اعراف در مجمع
البیان از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که هر که

در هر ماه سورهٔ اعراف بخواند در روز قیامت از آنکسان باشد
که بر ایشان ترسی نیست و اندوهگین نمیشوند پس اگر در هر روز
جمعه خواند از آنکسان باشد که حساب ایشان نکنند در روز قیامت
امام جعفر صادق علیه السلام فرموده که درین سوره آیهای محکم هست
پس تلاوت این سوره را مگذارید این سوره در روز قیامت گواهی
میدهد برای آن کسی که تلاوت آن کرده نزد پروردگار و بدانکه
محکم به دو معنی آمده یکی آنکه منسوخ نباشد و یکی دیگر آنکه متشابه نباشد
و هر دو معنی درینجا محتمل است در کفعمی مذکور است که هر که این
سوره را بگلاب و زعفران نویسد و بر خود آویزد ایمن گردد از مار
و جانوران درنده و از دشمن سورهٔ انفال و برات در مجمع
البیان از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که هر که بخواند
سورهٔ انفال و سورهٔ برات در هر ماه هرگز نفاق به دل او داخل
نشود و از شیعیان به اخلاص امیر المؤمنین علیه السلام باشد
و میخورده باشد با ایشان در روز قیامت از مائدهای بهشت

تا وقتی

تا وقتی که خدای تعالی از حساب فارغ شود در کفعمی آورده که هر که سوره
انفال را با خود نگاه دارد و پیش حاکمی بجا که رود البته حاکم بر خصم او
کند و در کفعمی آورده که هر که سورهٔ توبه را در متاع تجارت یا در کلاه خود
بگذارد از سوختن ایمن باشد و بدانکه سبب این که بسم الله الرحمن الرحیم
در اول سورهٔ برات نازل نشده چنانچه از امیر المؤمنین علیه السلام روایت
کنند آنست که بسم الله بجهت امان و رحمت نازل شده و سورهٔ برات
بجهت برداشتن امان از کفاره نازل شده پس مناسب نبود که در اول
آن آیه رحمت باشد و از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند
که سورهٔ انفال با برات یکسوره است و از ابن عباس روایت
کنند که سورهٔ انفال اول سوره بود که در مدینه نازل شد و برات
آخر سوره بود از قرآن که در مدینه نازل شد و قصهٔ سورهٔ برات مانند
قصهٔ سورهٔ انفال بود پس گمان ما اینست که سورهٔ برات تتمهٔ سورهٔ
انفال باشد ازین جهت این هر دو را یکی شمردیم از هفت سورهای طول
و ننوشتیم در میان ایشان بسم الله را و ایضا بدانکه بر مذهب

چنانچه از ائمهٔ هدی صلوات الله علیهم روایت کرده اند که والضحی
والم نشرح یکسوره اند و سورهٔ فیل ولایلاف یکسوره اند
و در نماز باید که با هم خوانده شوند والا نماز باطل خواهد بود و ظاهر
آنست که احتیاج نیست به اینکه بسم الله در میان ایشان خوانده شود
چنانچه صاحب شرایع گفته در مجمع البیان مذکور است که اصحاب ما
رحمهم الله در میان دو سوره فاصله به بسم الله نکرده اند پس از برای موافقت
ایشان فاصله نکردن بهتر است و از اینجا معلوم میشود که عدد سورهای
قرآن بر مذهب حق صد و یازده است نه صد و دوازده چنانچه از ابن
مسعود منقول است و نه صد و چهارده چنانچه از زید ثابت منقول است
لیکن شهید ثانی را قدس سره درین مقام کلامیست که در شرایع
آورده و آن چنانست که در اخبار که از ائمه اخیار منقول است تصریح
به این نشده که این دو سوره یکسوره باشند و آنچه روایت کرده اند
اینست که هر دو را با هم باید خواند در یک رکعت بلکه از امام جعفر صادق
علیه السلام مرویست که میان دو سوره در یکرکعت جمع نباید کرد

در اینجا مراد از شهید ثانی شیخ شهاب الدین مقتول است

الا والضحی والم نشرح و سورهٔ فیل ولایلاف و این صریح است
که هر یک سورهٔ علیحده اند پس عدد سورها صد و چهارده باشد
موافق آنچه از زید ابن ثابت منقول است و مؤید اینست آنچه از حضرت
امیر کل امیر علیه السلام در باب فضیلت سورهٔ هل اتی منقول است
و بیان خواهد شد و نه صد و شانزده چنانچه از ابی بن کعب منقولست
سورهٔ یونس در مجمع البیان از امام جعفر صادق علیه السلام روایت
کرده اند که هر که بخواند در هر ماه این سوره را نباشد از جاهلان و باشد
روز قیامت از مقربان درگاه الله و در در النظیم آورده که این سوره
را هر گاه در طشتی از مس بنویسند و به آب بشویند و باید که آن
آب را از آب روان نگرفته باشند بلکه از آب ایستاده گرفته
باشند و به آن آب را خمیر کنند بنام جماعتی که گمان دزدی
به ایشان دارند و آن خمیر بعدد آنجماعت تقسیم کنند و به ایشان
دهند تا بخورند هر که دزد است نتواند خورد سورهٔ هود در مجمع
البیان از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده

که هر که این سوره را هر روز جمعه بخواند مبعوث شود در روز قیامت در میان
پیغمبران و حساب او کرده شود به آسانی و آشکار نشود بدی او در روز
قیامت و در درّ النظیم گوید که هر که این سوره را در پوست آهو بنویسد و با خود
دارد داده شود به او قوت و نصرت هر که او را حرب نماید و اگر با صد کس
کوشش نماید بر همه غالب آید و دست همه از او کوتاه گردد و اگر کسی او را
بیند از او ترسان باشد و بر او جرأت ننماید و هیچ کس در حضور او سخن
نگوید الا بموافقت طبیعت او و اگر سوره به زعفران بنویسد و بیاشامد هر روز
هر صبح و شام دلش قوی گردد و اگر جن و انس بجنگ وی آیند نترسد
بدانکه صاحب مجمع البیان درین مقام روایت کرده که انس بن مالک از ابو بکر
روایت کرده که گفت گفتم یا رسول الله عجّل الیک الشیب آنحضرت صلی الله علیه
و آله و سلم فرمود که شَیَّبَتْنِی هُودٌ و اَخَوَاتُهَا الْحَاقَّةُ وَالْوَاقِعَةُ
و عَمَّ یَتَسَاءَلُونَ وَالْغَاشِیَةُ یعنی مرا این پنج سوره پیر ساخت
چرا که همه در بیان احوال قیامت اند و در سوره تکویر گفته که آنحضرت فرمود
شَیَّبَتْنِی هُودٌ وَالْوَاقِعَةُ وَالْمُرْسَلَاتُ وَعَمَّ یَتَسَاءَلُونَ

وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ و مخفی نماند که میان این دو روایت مخالفت
و راوی در هر دو جا ابو بکر است پس احتیاج بتوجیه نیست چنانچه
در حواشی کفعمی مذکور است که شاید این دو حدیث چندگونه باشد
که به دو طریق وارد شده اند چرا که چون راوی واحد است این توجیه
دور می نماید علی الخصوص که در هر دو جا همچنین وارد است که ابو بکر گفت
که من بحضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم گفتم که قد اسرع الیک
الشیب و حضرت در جواب من این فرمود و اینکه ابو بکر رحمه الله
دو بار پرسیده باشد دور است و همچنین احتیاج نیست که در جواب
اعتراض که برین حدیث کرده اند و از انس بن مالک مرویست
که از وی پرسیدند که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم
هرگز خضاب فرموده اند او گفت که ما شان الشیب العیب بالشیب
یعنی هرگز بعیب پیری گرفتار نشد چنان گفته شود که مقصود حضرت
آن بود که اگر چیزی باشد که آدمی را از شدت و هول پیر سازد من ازین
سورها پیر می شدم یعنی چون هیچ چیز نمی باشد که آدمی را از بیم پیر تواند ساخت

من پیر نشدم و الامر ابایست از خواندن آن پیر شد و این جواب
را صاحب مجمع البیان آورده و خالی از سببی نیست چراکه درین
وقت بپرسش ابوبکر لغو و باطل میکردد و ایضاً مرویست که
شخصی قیامت را در خواب دیدی چون از خواب بیدار شد محاسن او
بالتمام سفید شده بود از هول آن مگر کسی گوید مصرع شنیده کی بود
مانند دید و ایضاً روایت کرده اند که وقتی حضرت علی ابن ابیطالب
علیه السلام پیغمبر را غسل میداد در محاسن شریف آنحضرت چند موی
فرد سفید دید صاحب مجمع البیان گفته که چون آن موهای سفید
ظاهر و هویدا نبود حضرت به آن موها معیوب نشده بودند پس این
روایت مخالف آن نباشد سوره یوسف در مجمع البیان
از حضرت امام همام جعفر الصادق علیه السلام روایت کرده که هر که
این سوره را در هر روز یا در هر شب بخواند روز قیامت جمال او چون
جمال یوسف باشد و در روز قیامت به او ترس نرسد و از بندگان
صالح و نیکوکاران باشد در در النظیم گوید که هر که این سوره را بنویسد

و بشوید

و بشوید و بیاشامد و از خدای تعالی رزق و روزی و منزلت در خواهد
خدای تعالی به او کرامت کند و هم در آن کتاب مذکور است
که از بعضی علما نقل کرده که اگر این سوره را نویسند و در حریر کنداشته
بر هر دو آویزند زن وی او را بغایت دوست دارد سوره الرعد
از امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که هر که این سوره را بسیار
خواند هرگز صاعقه به او نرسد و بیحساب به بهشت رود و در روز قیامت
شفیع شود هر که را شناسد از مردم خانه و برادران سوره ابرهیم علیه السلام
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که در روز جمعه
دو رکعت نماز گزارد و در آن دو رکعت سوره ابرهیم و سوره حجر بخواند
هرگز نرسد بوی جنونی و هیچ بلایی در کفعمی مذکور است که هر که این سوره
را در خرقه حریر سفید نویسد و بر بازوی بندد ایمن گردد از باد و قرع
و جمیع بدیها سوره حجر در کفعمی مذکور است که هر که این سوره را
بزعفران نویسد و بخورد زنی دهد که شیرش کم باشد شیر او زیاده شود
و هم در آن کتاب و در در النظیم نیز آورده که هر که این سوره را بنویسد

و در کتاب گذارد کارش رواج گیرد و مردم با وی معامله بسیار
نمایند سورهٔ نحل از امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که
این سوره را در هر ماه یکبار بخواند از بلاها ایمن گردد که آسان‌تر آنها
جنون و جذام و برص باشد و جای او در میان بهشت باشد
سورهٔ بنی اسرائیل از امام جعفر صادق علیه السلام منقول است
که هر که این سوره را در هر شب جمعه بخواند نمیرد تا وقتی که بدیدار حضرت
صاحب الزمان صلوات الله علیه مشرف شود و از اصحاب آن
حضرت باشد در کفعمی مذکور است که هر که این سوره را در هیکل
گذاشته بر خود آویزد هرگز تیر او از نشان خطا نشود و در درّ النظیم
مذکور است که هر که این سوره بزعفران بنویسد و به آب بشوید و از آن
آب بطفلی دهند که حرف نمیزده باشد آن طفل سخن گو شود سورهٔ
کهف از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که هر که
این سوره در هر شب جمعه بخواند نمیرد الا که شهید باشد و در آن دنیا با شهیدان
مبعوث شود و با ایشان بایستد و در درّ النظم گوید که هر که این سوره را

بنویسد و در ظرفی از آبگینه گذارد که سر او تنگ باشد و آن را
در خانهٔ خود نگاهدارد از قرض و از فقر ایمن گردد و او از مردمان
ایمن باشد و هرگز بکسی محتاج نگردد و اگر این سوره را بنویسند و در انبار
گندم و برنج و غیر آن گذارند آفت به آن نرسد سورهٔ مریم از
امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که هر که این سوره را همیشه
میخوانده باشد از دنیا نرود تا از خود و مال خود و فرزند خود توانگر نگردد
و در آخرت از اصحاب عیسی علیه السلام باشد و ملک سلیمان بن داود
علیهم السلام در آخرت بوی دهند در درّ النظیم گوید که هر که این سوره را
نویسد و در قدح آبگینه گذاشته در خانه نگاهدارد خیر و برکت در خانهٔ وی
بسیار گردد و   در خواب بیند و اگر بر دیوار خانه نویسد
از دزدان ایمن باشد و اگر کسی را خوفی باشد و این سوره را نوشته
بیاشامد ایمن گردد سورهٔ طه از امام جعفر صادق علیه السلام روایت
کرده‌اند که آن حضرت فرموده مگذارید قراءت این سوره را که خدای تعالی
جل جلاله دوست میدارد این سوره را و کسی را که قراءت این سوره میکند

و هر که این سوره بسیار میخوانده باشد آن مقدار فرد بوی دهند
که خود راضی گردد در درّ النظیم گوید که هر که این سوره را در خرقهٔ
حریر سبز نویسد و با خود دارد و خواهد که با طایفهٔ وصلت کند
اورا اجابت نمایند و کارش ساخته شود و اگر خواهد میان
دشمنان اصلاح کند و دشمن را برطرف سازد و بخشش در گیرد
و هیچکس از بخت او مخالفت نکند و از بخت او بیرون نرود و اگر در
میان دو لشکر راه رود آن دو لشکر از هم جدا شوند و با یکدیگر جدال
نکنند در کفعمی آورده که هر که این سوره نوشته نیاشامد و نزد سلطان
رود از وایمن باشد سورهٔ انبیا از امام جعفر صادق علیه السلام
روایت کرده اند که هر که این سوره را بخواند از روی محبت این
سوره از آنکسان باشد که با پیغمبران رفاقت کنند در بهشت و در نظر
مردمان با محبت باشد در این دنیا و در کفعمی گوید که این سوره را جهة
بیمار و کسی که فکر بسیار کند و بسیاری بیداری کشد نویسند سورهٔ حج
از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که این سوره

دفع احتلام
سورهٔ مؤمنون

را هر سه روز یکبار بخواند در آن سال حج خانهٔ خدا کند و اگر
در راه فوت شود به بهشت رود سورهٔ مؤمنون از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که این سوره
را در هر جمعه بخواند ختم کار او بسعادت شود و منزل او در فردوس
اعلی باشد با پیغمبران مرسل و مخفی نماند که پیغمبران صد و بیست و چهار
هزار اند پیغمبران مرسل سیصد و سیزده اند و باقی غیر مرسل اند
و این مضمون از حدیث پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم مفهوم میگردد
در کفعمی و در درّ النظیم گوید که هر که این سوره را در خرقهٔ سفیدی در شب
نویسد و بر کسی که شراب آشامد بیاویزد دیگر هرگز شراب نیاشامد
سورة النور از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند
که فرموده محافظت کنید مالهای خود را و فروج زنان خود را به این
سوره که هر که مداومت کند خواندن این سوره را در هر روز یا در
هر شب هرگز کسی از مردم خانهٔ او زنا نکند و اگر فوت شود مشایعت کنند
او را تا سر قبر هفتاد هزار ملائکه که او را دعا میکرده باشند و از خدای

تعالی جل جلاله بجهة او مغفرت درخواست میکرده باشند
تا وقتی که در قبر داخل شود در درّ النظیم گوید که هر که این سوره را
بنویسد و در جامهٔ خواب گذارد محتلم نشود هرگز و اگر نویسد به آب
زمزم آمیزد و بیاشامد شهوت جماع از وی برطرف شود و اگر
مباشرت نماید هیچ لذت نیابد در کفعمی آورده که هر که این سوره
را در طشت مس نوشته بشوید و به دابه که مریض باشد از آن آب
بیاشاماند و بر او از آن آب بریزد صحیح شود سورهٔ فرقان
از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام روایت کرده که هر که این
سوره هر شب بخواند هرگز خدای تعالی او را عذاب نکند و
منزل وی در فردوس اعلی باشد در درّ النظیم گوید که هر که این
سوره را سه بار نویسد و بر خود آویزد و بجایی رود که نهنگ یا مثل
آن باشد بوی ضرر نرسد بقدرت خدای تعالی جل جلاله در کفعمی مذکور است
که هر که این سوره را بنویسد و با خود نگاه داشته داخل شود در جمعی که
در میان ایشان بیع و شرا باشد آن   آنان همه متفرق

کردند

کردند و نزدیک جای او هیچ از جانوران گزنده نرود سورهٔ
شعرا و نمل و قصص از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند
که هر که سه طسٓ در هر شب جمعه بخواند از اولیای خدای تعالی
جل جلاله باشد و در جوار خدای تعالی جل جلاله باشد و در دنیا بوی هرگز
درویشی نرسد و در آخرت آن مقدار بهشت بوی دهند که خود
راضی شود و خدای تعالی صد حور زن وی دهد در کفعمی مذکور است
که هر که این سوره را بر خروس سفیدی که تاج او شکافته باشد آویزد
آن خروس میرود تا در جایی می ایستد که در آنجا گنج یا سحر مدفون باشد
در درّ النظیم گوید که هر که سورهٔ نمل را در پوست آهو نویسد و آنرا
در پوست نگاهدارند که از آن پوست هیچ قطع نکرده باشند
و آنرا در صندوق گذارد آنجا که جانور درنده باشد نزدیک آن
نرود در کفعمی مذکور است که هر که سورهٔ قصص را نویسد و بر
خود بیاویزد هرگز آن بنده زنا و خیانت نکند و نگریزد و هرگاه
بر کسی آویزد که درد جگر یا شکم یا سپرز داشته باشد صحت یابد

و هر که این سوره را به آب باران بیاشامد بجهت هر بیماری
سودمند باشد سورهٔ عنکبوت و روم از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام روایت کرده که هر که این دو سوره را در شب بیست و
سیوم ماه رمضان بخواند قسم بخدای که از اهل بهشت خواهد بود
در درّ النظیم گوید که اگر سورهٔ عنکبوت را نویسند و آشامند بجهت
تب ربع سود دهد و خوشحالی آورد و کاهلی را برطرف سازد
و دل را نور دهد و اگر به آب آن روی خود را بشوید سرخی که از حرارت
باشد برطرف شود ان شاء الله تعالی و در کفعمی گوید که هر که این سوره را
در ظرف آبگینهٔ سر تنگ گذارد در سر آن
جمع گذارد همه بیمار گردند و اگر بیگانه داخل ایشان شود او هم بیمار گردد
سورهٔ لقمن از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده اند که
هر که این سوره را در شب بخواند خدای تعالی جل جلاله سی ملک را
موکل سازد بروی که او را از شیطان نگاه دارند تا صباح و اگر
در روز بخواند او را نگاه دارند تا شب در درّ النظیم گوید که هر که این سوره

را نویسد و کسی را بیاشامد که در درون او علتی باشد عافیت یابد
و همه علتهای او بعافیت بدل شود سورهٔ سجده از امام جعفر صادق
علیه السلام روایت کرده اند که هر که این سوره را در شب جمعه بخواند
خدای تعالی در آخرت حساب او نکند و از رفیقان محمد صلوات الله
و سلامه علیه و آله باشد و از اهل بیت آنحضرت باشد در درّ النظیم
گوید که این سوره نویسند و بر خود آویزند بجهت تب و درد شقیقه و صرع
که مفید است سورهٔ احزاب از امام جعفر صادق علیه السلام روایت
کرده اند که هر که این سوره را بسیار بخواند در روز قیامت از مجاوران حضرت
پیغمبر صلوات الله و سلامه علیه و آله و آل او و ازواج آنحضرت باشد در کفعمی
آورده که هرگاه کسی را دختران باشد و این سوره در پوست آهو نوشته
در حقه گذارد و در منزل خود نهد البته دخترانش برسند سورهٔ
سبا و فاطر از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند
که هر که این دو سوره را با هم در شب بخواند همیشه در حفظ خدای
تعالی باشد و اگر در روز بخواند در آن روز به او هیچ آفت نرسد

وازخیر دنیا وآخرت آنمقدار بوی دهند که هرگز در دل او نگذشته
باشد و آرزوی او به آن مرتبه نرسیده باشد در درّ النظیم گوید
که هر که سوره سبا در کاغذ نویسد و در خرقه سفید گذارد و آنرا
نزد خود نگاهدارد از جانوران گزنده مثل مار و عقرب ایمن باشد
و تا آن سوره نزد او باشد بوی هیچ آفت نرسد و کسی که یرقان
دارد آب او را بیاشامد و بر روی خود زند که نافع است و سوره
فاطر را نویسند و بر اسپ و غیره آویزند از دزد ایمن باشد و اگر آن
سوره را در کنار کسی گذارد که غافل باشد از جای خود نتواند برخاست
تا از کنار او برندارند سوره یس از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام روایت کنند که فرمود هر چیزی را دلیست و دل
قرآن سوره یس است پس هر که آنرا در روز بخواند از محفوظین و مرزوقین
باشد تا شب و هر که در شب بخواند قبل از آنکه بخواب رود هزار ملک
بر وگماشته شود که او را نگاه دارند از شر شیطان و از هر آفت
و اگر در آن روز فوت شود خدای تعالی جل جلاله او را داخل بهشت گرداند

و در وقت غسل او دادن سی هزار ملک حاضر شوند که همه جهت
او استغفار کنند و او را مشایعت تا قبر و استغفار از جهة او میکرده باشند
و چون در لحد داخل شود آن ملایکان در درون قبر او عبادت میکرده
باشند و ثواب عبادت ایشان از برای آنکس باشد و قبر او را
فراخ سازند آنقدر که چشم او کار کند و از ضغطه قبر ایمن باشد و همیشه
در قبر او نوری بنهایت درخشان تا به آسمان تابنده باشد تا آن زمان
که خدای تعالی او را از قبر بیرون آورد پس چون از قبرش بیرون
آورد همیشه ملائکه خدا با او مشایعت میکرده باشند و با او سخن
میگفته باشند و بروی میخندیده باشند و او را از پل صراط بگذرانند
و از میزان بگذرانند و او را در جایی بدارند که نزد خدای تعالی جل جلاله
هیچ خلق نزدیکتر از و نباشد مگر ملائکه مقربین و انبیای مرسلین
و آن جای پیغمبران باشد و او را هیچ جزع و اضطراب نداشته باشد
پس خدای تعالی جل جلاله فرمان دهد که هر که را خواهی شفاعت کن
که شفاعت ترا در پذیرم و هر چه خواهی درخواست کن که بتو بدهم

پس او آنچه خواهد طلب کند و به او بدهند و هر که را شفاعت کند
شفاعت او را در پذیرند و او را حساب نکنند با آن کسانی که حساب
با ایشان میکنند و او را خوار و ذلیل نکنند با آنکسان که ایشان را
خوار و ذلیل میکنند و بهیچ خطا و هیچ گناه او را مواخذه نسازند
چنانچه همه کس بگویند که سبحان الله آیا این بنده یک گناه نکرده
بود و از رفیقان محمد صلی الله علیه و آله باشد و از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه
و آله دوازده نام دارد پنج نام از آنجمله در قرآن مذکور است محمد
و احمد و عبد الله و یٓس و نون و از انس بن مالک
از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم روایت کرده اند که
آنحضرت فرمود که هر چیز را دلیست و دل قرآن سوره یٓس است
و هم از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم روایت کرده اند
که هر که در مقبره داخل شود و سوره یٓس بخواند عذاب ایشان را در
آنروز تخفیف یابد و بعدد هر میتی که در آن مقبره مدفونست او را حسنه

باشد

باشد در درّ النظیم از بعضی عارفان روایت کرده که هرگاه کسی را
اندوهی باشد سوره یٓس بخواند و چون تمام شود این دعا بخواند
سُبْحَانَ الْمُفَرِّجِ عَنْ كُلِّ مَحْزُونٍ سُبْحَانَ الْمُنَفِّسِ
عَنْ كُلِّ مَدْيُونٍ سُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ خَزَائِنَهُ بَيْنَ الْكَافِ
وَالنُّونِ إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَسُبْحَانَ
الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ يَا مُفَرِّجُ
و این را سه بار بگوید که اندوه او برطرف شود و هر که این سوره را
هفت بار بنویسد بگلاب و زعفران و هفت روز پی در پی بیاشامد
هر روز یکبار هر چه بشنود یاد گیرد و با هر که مناظره و مباحثه کند برو غالب
آید و در نظر مردمان عظیم بزرگ باشد در کفعمی آورده که هرگاه زنی
این سوره بیاشامد شیرش بسیار شود و هر که با خود نگاه دارد از چشم
زخم و از جن ایمن باشد و خواب خوش بسیار بیند سوره و الصافات
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که هر که
این سوره را در هر روز جمعه بخواند همیشه محفوظ باشد از هر آفتی و دو

کردد از هر بلایی که درین دنیا باشد و رزق او وسیع کردد و نجات
واز شیطان و ظالمان هیچ بدی بمال او و فرزند او و بدن او نرسد
واکر در آن روز یا در آنشب فوت شود فردای قیامت خدای تعالی
جل جلاله اورا بطریق شهیدان زنده سازد یعنی در قبر او باز بطریق شهیدان
برآرد و با شهیدان در بهشت داخل سازد و در کفعمی مذکور است
که هرکاه این سوره را نویسند و بشویند و بآن آب غسل کنند
همه دردها زایل شود سورهٔ ص از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت
کرده که هرکه این سوره را در شب جمعه بخواند آنمقدار خیر دنیا و آخرت
بوی دهند که هیچ از آدمیان نداده باشند مکر به پیغمبری مرسل
یا ملکی مقرب و خدای تعالی جل جلاله به بهشت برد اورا و هرکه
اورا خواهد از اهل خانه حتی خدمتکار اورا واکرچه آن خادم در خور
عیال او نباشد و در حد کسی نباشد که اورا شفاعت کنند و خدای تعالی
اورا امان دهد در روز قیامت از فزع و ترس سورهٔ زمر
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند که هرکه

این سوره بخواند خدای تعالی جل جلاله بوی شرف دنیا و آخرت
کرامت فرماید و اورا نزد خویشان عزیز و محترم کرداند چنانچه هرکه
اورا ببیند از و بترسد و خدای تعالی جسد اورا بر آتش دوزخ حرام سازد
و بنا کند بجهة او هزار شهر در بهشت و در هر شهر هزار قصر و در قصری
صد حور و آبهای آنرا دو چشمه روان باشد و دو چشمه دیکر برآب — روان باشند بر شهد
پر آب باشد که آبش روان نباشد و دو باغ سبزه زار باشد
و حوران باشند که در خیمها پرده پوش باشند در در النظیم
کوید که هرکه این سوره را نویسد و بر بازوی خود بندد مردم در حق
او سخنان خیر کویند و اورا دوست دارند و شکر کویند در حواشی
کفعمی مذکور است که هرکاه این سوره نویسند و بشویند و بآن آب
خمیر کنند و نان پزند و نانرا بکوبند و سفوف سازند بجهة درد دل
و سپرز نافع است

فصل در فضیلت هفت سورهای

حم عموما در مجمع البیان از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
و سلم روایت کرده که هرکه خواهد که فردای قیامت چراکاه او

باغهای بهشت باشد باید که سورهای حم بخواند در نمازهای شب
و از امام حضرت جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند که فرموده که سورهای
حم ریحان قرآنند پس حمد کنید و شکر گویید خدای تعالی را جل جلاله
بحفظ کردن آنها و تلاوت کردن آنها بدرستی که بنده برمیخیزد
بجهة خواندن این سورها از دهان او بوی مشک و عنبر می آید و
خدای تعالی جل جلاله رحمت کند کسی را که تلاوت این سورها میکند
و بر همسایهای او و دوستان او و خویشان او رحمت کند
و در روز قیامت عرش و کرسی و ملائکه مقربین بجهة او آمرزش
طلبند سورهٔ مؤمن از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت
کرده اند که هر که این سوره را در هر سه شب یکبار بخواند خدای تعالی
جل جلاله گناهان گذشته و آینده او عفو فرماید و تقوی را لازم
او گرداند و آخرت را بهتر از دنیای او گرداند در مصباح کفعمی
مذکور است که هر که این سوره را در شب بنویسد و در دکانی گذارد
خریدار آن بسیار گردد و اگر در بستانی گذارد میوهٔ آن بسیار شود

و اگر بر کسی آویزند که جراحت و دمل دارد از وی زایل گردد سورهٔ
فصلت از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند
که هر که این سوره را بخواند فردای قیامت این سوره از برای
او نوری باشد آنمقدار که چشم او کار کند و درین دنیا معیشت
او پسندیده و با صرفه و غبطه باشد در درّ النظیم گوید که هر که
این سوره نویسد و به آب باران بشوید و به آن آب سرمه بساید
و آن سرمه در چشم کشد بجهة جمیع امراض چشم نافع باشد و اگر
سرمه میسر نشود بهمان آب چشم خود را بشوید که نافع است
سورهٔ شوری از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت
کرده اند که هر که این سوره را بخواند فردای قیامت روی او چون
ماه شب چهارده باشد پس بهشت رود و او را در بهشت قصری
باشد از یاقوت سرخ و در آن قصر نردبان و کنگرهای آن همه از
یاقوت سرخ باشد و از درون قصر بیرون پیدا باشد و از بیرون
درون نمایان باشد و او را دو حور باشد از حور عین و هزار کنیز

باشد و هزار غلام از آنهایی که خدای تعالی جل جلاله صفت آنها
کرده در قرآن و در کفعمی مذکور است که هر که این سوره بنویسد
و بیاشامد در سفر تشنگی او کم باشد و اگر آن آب بر مصروعی پاشند
شیطان او بسوزد و دیگر معاودت ننماید و در درّ النظیم گوید
که هر که این سوره نویسد و بر خویشتن همراه سازد از شر مردمان ایمن
باشد سورهٔ زخرف از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول
است که هر که مداومت کند بر قراءت این سوره خدای تعالی
جل جلاله او را در قبر از مار و عقرب و غیر آن نگاه دارد و از
ضغطهٔ قبر ایمن باشد تا آن وقت که نزد خدای تعالی بایستد
پس این سوره بیاید و محافظت او نماید و آخر آن سوره باشد که او را
داخل سازد در جنة بفرمان خدای تعالی و در درّ النظیم آورده
که هر که این سوره را نویسد و به آب باران بشوید کسی که سرفه
دارد چون از آن آب بیاشامد شفا یابد و اگر زنی مخالفت
شوهر میکند از آن آب بیاشامد مطیع گردد و در کفعمی آورده

که هر که این سوره را با خود دارد از هر شری و بلائی ایمن باشد و اگر در زیر
سر کسی نهند که در خواب باشد در خواب خیر بیند سورهٔ دخان
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر
این سوره را در نمازهای واجبی و سنتی میخوانده باشد فردای قیامت
که مبعوث شود از جملهٔ آمنین باشد یعنی در امان خدای تعالی جل جلاله
باشد و خدای تعالی جل جلاله او را در زیر سایهٔ عرش سایه دهد و حسابش
به آسانی بکند و کتاب او را بدست راست او دهد و این کنایه
از آنست که بهشتی باشد و مراد از کتاب نامهٔ اعمال است که
بهشتیان را بدست راست امید دهند و دوزخیان را بدست چپ
در کفعمی گوید که هر که این سوره را با خود دارد با هیبت باشد در نظر
خلق و محبوب باشد و از پادشاه ایمن باشد و هر که از آن بیاشامد
ایمن گردد از هر سخن چین و اگر بر طفل بیاویزند در وقتی که متولد
میشود ایمن گردد از جن و جانوران گزنده سورهٔ جاثیه از امام
جعفر صادق علیه السلام روایه کنند که هر که قراءت کند این سوره را

هر کز آتش دوزخ نه بیند و صدای جهنم نشنود و با حضرت محمد
صلی الله علیه و آله و سلم باشد در کفعمی آورده که هر که این سوره
را با خود دارد از محذوری ایمن باشد و هر که در زیر سر خود نهد یعنی
در وقت خواب از شر جن محفوظ باشد و در در النظیم گوید که هر گاه
این سوره را بر طفل معلق سازند در اول ولادت از هول و اجنه
محفوظ باشد بقدرت خدای تعالی سورهٔ احقاف از حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام روایت کنند که هر که این سوره را هر شب یا هر جمعه
بخواند هر گز خدای تعالی در دنیا بوی ترس نرساند و او را در آخرت
نیز از ترس و فزع روز قیامت ایمن سازد و تردیدی که مذکور شد
محتملست که حضرت فرموده باشد و محتملست که راوی را تردد باشد
و در کفعمی آورده که هر که بنویسد این سوره را در لوحی و به آب زمزم شسته
بیاشامد وجیه و محبوب و حافظ باشد و در در النظیم آورده که
هر که این سوره بنویسد و بر خود آویزد ایمن باشد از شر جن و در خواب
و بیداری از محذوری ایمن باشد و اگر این سوره را در زیر سر گذارد در شب

از هر جن و انس محفوظ باشد سورهٔ محمد صلی الله علیه و آله از امام
جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که فرموده که هر که این سوره
را قرارت کند هیچ شک در دین او داخل نشود هرگز و همیشه از شرک
و کفر محفوظ باشد تا وقتی که فوت شود پس چون فوت شود خدای
تعالی جل جلاله هزار ملک را بر و موکل سازد که در قبر او نماز میکرده باشند
و ثواب نمازهای ایشان از برای آنکس باشد که با وی مشایعت میکرده
باشند با آنکه او را بار دارند در محل امن و امان نزد خدای تعالی جل جلاله
و او در امان خدای تعالی جل جلاله باشد و در امان حضرت محمد صلی الله علیه
و آله و سلم باشد و نیز حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرموده
که هر که خواهد که حال ما و حال اعدای ما بداند باید که سورهٔ محمد بخواند بدرستی که
می بیند آن سوره را که یک آیه در شان ماست و یک آیه در شان اعدای ما
بدانکه از آن آیها که در شان اعادی ایشان واقعست این آیه است
وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ یعنی آنان که کافر شده اند بهلاکت

میرسند و عملهایی که کرده اند بی اجر و ثوابست از برای انکه ایشانرا
مکروه و ناخوش بود انچه خدای تعالی در شان امیر المومنین
علی ابن ابی طالب نازل ساخته و از آنسبب خدای تعالی جل جلاله
عملهای ایشانرا باطل گردانیده چرا که بر آن وجه که خدای تعالی خواسته
نکرده اند و آیهٔ دیگر اینست که أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ
عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا • إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ
مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ
لَهُمْ • ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ
فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ • فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ
الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ • ذَٰلِكَ
بِأَنَّهُمُ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ
أَعْمَالَهُمْ یعنی آیا تدبر و تفکر نمیکنند در قرآن تا بدانند که بر
ایشان پیروی و متابعت علی ابن ابیطالب ع واجب و لازم است
با انکه بر دلهای ایشان قفلهاست که راه ایمان و معرفت در دلهای

ایشان بنیست بدرستی که آنانی که از حق بازگشت نموده اند و
ایمان نیاورده اند بولایت علی ابن ابیطالب بعد از انی که حق
برایشان ظاهر شده شیطان برایشان مسلطاست و خطایای ایشانرا
در نظر ایشان زیب و زینت میدهد و ایشانرا بر عمر اعتماد میفرماید
و سبب این که خدای تعالی جل جلاله شیطانرا برایشان مسلط
گردانیده اینست که گفته به آنانی که مکروه میداشتند آن آیهارا
که در شان حضرت امیر المومنین ع نازل شده که ما در بعضی چیزها متابعت و موافقت
با شما میکنیم و حال انکه خدای تعالی جل جلاله میداند انچه در دل ایشانست
پس حال ایشان چون خواهد بود در وقتی که ملایکه قبض روحهای
ایشان کرده باشند و روهائی بر عقب ایشان مرده باشند
بسبب انکه ایشان موافقت نموده اند با آنها در چیزی که موجب
غضب خداست و مکروه داشته اند رضای خدای تعالی جل جلاله را
پس خدای تعالی عملهای ایشانرا از روزه و نماز و غیر آن باطل
و بی اجر ساخت چرا که بی ایمان کرده اند و در مجمع البیان از

حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که این
آیه در شان بنی امیه است و از مضمون دو آیه مفهوم گشت که هر که
ایمان بولایت حضرت اسد الله الغالب امیر کل امیر علی ابن
ابیطالب از دل و جان نیاورده باشد هر چند روزه و نماز گذارد
وحج گذارد و زکوة دهد و جهاد کند آنچنانست که نکرده باشد و
عملهای او باطل باشد در کفعمی مذکور است که هر که این سوره را
بر خود آویزد در رزمگاه نصرت یابد و هر که آب آن بیاشامد
ترس از و دور شود و هر که در دریا بخواند ایمن گردد در در النظیم
گوید که هر که این سوره بنویسد و به آب زمزم شسته بیاشامد نزد مردمان
محبوب باشد و سخنان او را همه بجان و دل می شنیده باشند
و هر چه بشنود یاد گیرد و هر گاه این سوره را نویسند و به آب آن
عضو هر بیماری را که باشد بشویند صحیح شود انشاء الله تعالی
سوره فتح از امام حضرت جعفر صادق علیه السلام روایت کنند
که فرمود نگاهبانی کنید اموال و زنان و بندگان خود را از تلف

شدن بخواندن اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِيْنًا و هر که مداومت
کند بر خواندن آن منادیی در روز قیامت او را ندا کند چنانچه
همه خلایق بشنوند که از بندگان مخلص مایی او را به بندگان صالح
ملحق سازند پس در بهشت او را ساکن سازند و بیاشامد او را
شربت صافی که مزاج کافور داشته باشد در کفعمی گوید که هر که
این سوره را بر خود آویزد از خشم سلطان در امان باشد و اگر بر دیوار
خانه آویزند شیطان نزدیک آن خانه نرود و اگر زنی آب آن بیاشامد
شیر در پستانش بسیار شود و در در النظیم گوید که بعضی از عارفان گفته اند
که هر که این سوره را بخواند در وقت دیدن ماه رمضان در شب اول
خدای تعالی جل جلاله در تمام آن سال رزق او فراخ گرداند و هر که
این سوره را نویسد و با خود دارد از رزم یا خصومت یا خوف
ایمن گردد و خدای تعالی جل جلاله بر و فتح دهد و اگر در دریا خواند
محفوظ ماند از غرق شدن سوره حجرات از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام روایت کنند که هر که این سوره در هر شب یا در هر روز

بخواند از زایران حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه و آله باشد
در کفعمی مذکور است که هرگاه این سوره را در خانه آویزد شیطان
نزدیک آن نرود و اگر بر کسی آویزند که شیطان دارد دیگر
شیطان بر او معاودت نکند و در درّ النظیم گوید که اگر نوشته
آن شویند و عورت آنرا بیاشامد شیر او بسیار گردد و اگر زن
حامله بیاشامد فرزند او در شکم او محفوظ ماند و ساقط نشود سورهٔ ق
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کنند که هر که مداومت
کند بر خواندن این سوره در نمازهای واجبی و سنتی خدای تعالی
جل جلاله روزی او فراخ کند و کتاب او را در آن دنیا بدست
راست او دهد و حساب او را به آسانی کنند در کفعمی مذکور است
که اگر این سوره را در صحیفه بنویسند و به آب باران بشویند و کسی
که برسیده باشد یا در شکم یا دندان داشته باشد بدهند برطرف
شود و اگر به آب آن دهان طفل بشویند دندان او برآید بی درد
والمی و در درّ النظیم گوید که از بعضی مشایخ منقولست که خوانده نمیشود

سورهٔ ق آن در خانه الا که صاحب آن خانه دولتش مستدام نباشد
سورهٔ والذاریات از امام جعفر صادق علیه السلام منقولست
که هر که این سوره را در روز یا در شب بخواند بصلاح آورد خدای
تعالی معیشت او را و رزق فراخی بوی دهد و منور سازد از برای
او قبر او را بچراغی که میدرخشیده باشد تا روز قیامت و در درّ النظیم
گوید که اگر این سوره را نزد بیمار بخواند درد او تخفیف یابد و بر زن
حامله چون به بندند وضع حمل شود بقدرت خدای تعالی جل جلاله
سورهٔ والطور از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کنند
که هر که قراءت کند این سوره را جمع کند خدای تعالی جل جلاله از
برای او خیر دنیا و آخرت را در کفعمی مذکور است که هرگاه
کسی در زندان باشد و مداومت کند بر خواندن این سوره خلاصی
یابد و اگر در سفر مداومت کند محفوظ و ایمن باشد و در درّ النظیم
گوید که اگر آب آنرا بر عقرب ریزند بکشد عقرب را بقدرت خدای
تعالی جل جلاله سورهٔ والنجم از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام

روایت کنند که هر که مداومت نماید بر قرائت آن در هر روز یا در هر شب
زندگانی او میان مردمان پسندیده و محبوب باشد و در درالنظیم گوید که
هر که این را در پوست آهوی طاهر نویسد و بر خود آویزد هیچ کس غالب آید
و هیچ کس با وی خصمی نماید الا که مغلوب گردد و او را بروی نصرتی و قوتی
باشد سورهٔ لقمن از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت
کنند که هر که آنرا بخواند خدای تعالی جل جلاله او را از قبر که بیرون
آرد بر شتری سوار کند از اشتران بهشت و در درالنظیم و کفعمی
مذکور است که هر که آنرا در روز جمعه وقت نماز پیشین بنویسد و
بر خود آویزد در زیر عمامه نزد مردمان محبوب و مقبول باشد
و کارهای صعب بروی آسان گردد بقدرت خدای تعالی جل جلاله
سورهٔ الرحمن از حضرت امام موسی علیه السلام منقول است که
فرموده که هر چیز را عروسیست و عروس قرآن سورهٔ رحمن است
جل ذکره و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند
که فرموده مگذارید قرائت سورهٔ رحمن را و مداومت نمودن آنرا

بدرستی که او قرار میگیرد در دل منافقان و در روز قیامت بصورت
آدمی می آید و در جایی می ایستد که هیچکس از و نزدیکتر بخدا نباشد
پس خدای تعالی جل جلاله فرماید او را که کدام کس بود که در دنیا مداومت
میتمود بر خواندن تو پس او میگوید که یا رب فلان و فلان پس روی
ایشان سفید میگردد و به ایشان گفته میشود که شفاعت کنید از برای
هر که خواهید پس ایشان شفاعت میکنند تا هیچکس ایشان نماند که
شفاعت او باید کرد بعد از ان به ایشان گویند که در بهشت داخل شوید
و در هر جای از بهشت که خواهید ساکن شوید و از آن حضرت علیه السلام
روایت کنند که فرموده میباید که هر د سورهٔ رحمن را در روز جمعه بخواند
و هر بار که بر این آیه رسد که فَبِاَیِّ اٰلآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبَانِ بگوید
لَا بِشَیْءٍ مِنْ اٰلآئِكَ یَا رَبِّ اُکَذِّبُ و هم از آنحضرت علیه السلام روایت
کنند که هر که در شب این سوره بخواند و هر مرتبه که فَبِاَیِّ اٰلآءِ رَبِّکُمَا
تُکَذِّبَانِ خواند بگوید لَا بِشَیْءٍ مِنْ اٰلآئِكَ یَا رَبِّ اُکَذِّبُ
خدای سبحانه تبارک و تعالی جل جلاله ملکی موکل او گرداند که او را محافظت

نماید تا صباح و اگر همچنین بخواند در وقت صبح خدای تعالی جل جلاله
ملکی موکل او کرداند که محافظت او کند تا شام و در در النظیم گوید که هر که
درد چشم دارد این سوره را بر خویشتن آویزد که برطرف میگردد
و در کفعمی گوید که همچنین اگر مصروعی بر خود آویزد به شود و در در النظیم
گوید که هر که این سوره را نویسد و به آب طاهر شسته بیاشامد
سپرز را برطرف سازد در کفعمی گوید که همچنین دواست درد دل را
و اگر این سوره را بر دیوار خانه نویسد مار و عقرب و غیر آن دور شوند
سوره الواقعه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کنند
که هر که این سوره را پیش از وقت خواب بخواند در روز قیامت ملاقات
نماید با خدای تعالی جل جلاله و روی او چون ماه شب چهارده باشد
و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که هر که در شب
جمعه این سوره بخواند خدای تعالی جل جلاله او را دوست دارد و مردمان را
دوستدار او سازد و در دنیا درویشی و فقر و هیچ آفتی از آفتهای
دنیا نه بیند و از رفقای امیر المؤمنین علیه السلام باشد و در در النظیم

از ابن مسعود روایت کنند که گفت که از حضرت پیغمبر صلی الله علیه
و آله و سلم شنیدم که میفرمود هر که سوره واقعه هر شب بخواند هرگز
فقر و فاقه نه بیند و هر که صباح بخواند هرگز بیم و اندیشه فقر نکند
بعضی از علما گفته اند که اگر سوره نزد مریض بخواند راحت یابد و اگر
نزد محتضر بخواند خدای تعالی جل جلاله بر او آسان کرداند بیرون آمدن
جان و اگر بر زن آبستن بندند به آسانی وضع حمل شود و هر که بخواند
هر صبح و شام گرسنه نگردد تا مدتی و سختی و ترس و درویشی نه بیند
و هر که با وی دشمنی کند حیله او بخودش باز گردد سوره الحدید
در مجمع البیان روایت کنند که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
و سلم مسبحات را قبل از وقت خواب میخوانده اند و میفرموده
که در آن سوره آیه ایست که افضل است از هزار آیه و مخفی نماند که مسبحات
پنج سوره است سوره حدید و سوره حشر و سوره صف و سوره جمعه
و سوره تغابن و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده اند
که هر که مسبحات را همه بخواند پیش از خواب نمیرد تا بیند از حضرت

صاحب الزمان سلام الله علیه مشرف نشود و اگر بمیرد در جوار حضرت
رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم باشد و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
روایت کرده اند که هر که سورهٔ حدید و مجادله در نماز فریضه بخواند
و برین مداومت کند خدای تعالی جل جلاله بوی عذاب نرساند
اصلا تا وقت مرگ در خود و متعلقان خود مکروهی نه بیند و در بدن
خود خللی نه بیند و در در النظیم از ابن عباس روایت کرده که اسم
خدای تعالی جل جلاله در شش آیهٔ اول سورهٔ حدید است اگر بر کسی
آویزند که در صف قتال و جنگ باشد آهن تیر بروی کار نکند و همین خاصیت
را در کفعمی آورده لیکن تخصیص شش آیهٔ اول ننموده و چنین گفته که
هر که این سوره را بر خود آویزد از آهن محفوظ باشد در جنگ و اگر آهن
در بدن کسی نشسته باشد این سوره را بر آن بخوانند آهن بیرون
آید بی آنکه المی به آنکس رساند و هر که این سوره را با خود دارد خصم او
نه بیند او را سورة المجادلة فضیلت او با فضیلت سورهٔ حدید که
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول بود مذکور شد و در در النظیم

گوید

گوید که هر که این سوره را نزد مریض بخواند آسوده شود و بخواب رود
و هر که مداومت نماید بر خواندن آن در روز و در شب از درد ایمن
باشد و اگر آنرا نویسد و در انبار غله اندازند غلهٔ آن ضایع نشود سورهٔ
حشر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که هر که سورهٔ
الرحمن و سورهٔ حشر در وقت شام بخواند خدای تعالی جل جلاله ملکی
را بر خانهٔ او موکل سازد که با خود شمشیر برهنه داشته باشد تا صباح
و این کنایه از آنست که اهتمام کند در نگاهبانی و محافظت او
در کفعمی آورده که هر که این سوره را در جام آبگینه نویسد و به آب باران
بشوید و بیاشامد فهم و یاد داشت پیدا کند و در در النظیم از اعرابی
نقل کرده که هر که این سوره بخواند ایمن باشد در دین و دنیا و ایضا
و در در النظیم مذکور است که هر که را حاجتی باشد وضو سازد و چهار رکعت
نماز بگذارد و هر رکعت الحمد و سورهٔ حشر بخواند و در رکوع نیز سورهٔ
حشر بخواند و چون چهار رکعت تمام بگذارد حاجت در دل بگذراند که
بدین
برمی آید انشاء الله تعالی سورهٔ الممتحنة از حضرت امام علی زین العا

علیه السلام روایت کنند که هر که این سوره را در نمازهای واجب
وسنت بخواند خدای تعالی جل جلاله دل او را از ایمان پر سازد وچشم
او را نور دهد وهرگز درویشی وجنون با او وفرزندش نرسد در کفعمی
آورده که هر که این سوره را بنویسد وبیاشامد تا سه روز درد سینه را
از او زایل شود سورة الصف از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
روایت کنند که هر که این سوره را در نمازهای واجبی وسنتی بخواند
ومداومت نماید خدای تعالی جل جلاله او را در آن دنیا با ملائکه وپیغمبران
مرسل در یک صف بدارد در کفعمی آورده که هر که این سوره را در سفر بخواند
وبر آن مداومت نماید از آفات محفوظ باشد در آن سفر تا به وطن خود باز
گردد سورة الجمعه از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت
کنند که فرموده که واجبست بر هر مؤمنی ومؤمنه هر گاه [illegible] ما باشد
که در هر شب جمعه سوره سبح اسم ربك الاعلى بخواند ودر نماز پیشین سوره
جمعه ومنافقین بخواند پس چون این کار کند گویا کار حضرت پیغمبر کرده
وثواب وجزای این نزد خدای بهشت است بدانکه مقصود حضرت

ازوجوب

از وجوب در اینجا نه آنست که اگر نکنند گناه خواهد بود بلکه مراد آنست
که سنت مؤکده است ایضا ظاهر المقصود از آنکه در هر شب جمعه
سوره جمعه وسوره اعلی بخوانند اینست که این دو سوره را در نماز
بخوانند کفعمی آورده که هر که مداومت نماید بر قرائت این سوره
شب وروز هر صبح وشام از وسوسه شیطان ایمن شود سورة المنافقین
از حضرت پیغمبر صلی الله علیه واله وسلم روایت کنند که هر که این
سوره بخواند از نفاق وشرک در دین پاک گردد در در النظیم گوید
که این سوره را بر دردها ودمل بخواند که برطرف میشود سورة التغابن
از امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که هر که این سوره را
در نماز واجب بخواند در روز قیامت این سوره شفاعت خواه او باشد
وگواه عادل باشد نزد خدای تعالی جل جلاله واز وجدا نشود تا او را داخل
بهشت سازد در کفعمی گوید که هر که این سوره را بخواند وبر حاکم داخل شود
از او در امان باشد سورة الطلاق والتحریم از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام روایت کنند که هر که این دو سوره را در نماز واجب بخواند

خدای تعالی جل جلاله او را پناه دهد روز قیامت از ترس و اندوه
و از آتش دوزخ نجات یابد و خدای تعالی جل جلاله او را داخل بهشت
سازد سبب تلاوت کردن و محافظت کردن این دو سوره را از
آنجمله است که این دو سوره از پیغمبر حضرت صلی الله علیه و آله و سلم در کفعمی و
در درّ النظیم مذکور است که هر گاه سورهٔ تحریم بر بیمار بخوانند آرام
گیرد و بر مصروع خوانند صرع از و بر طرف شود و اگر بر کسی خوانند
که مرض بیخوابی دارد و بخواب نمیرود بخواب رود و اگر کسی که
دین در گردن او هست بر خواندن این دو سوره مداومت کند
دین از گردنش رفع شود سورة الملک از ابن عباس منقولست
که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فرموده اند که دوست میدارم
که تبارک الذی بیده الملک در دل هر مؤمن باشد و از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که هر که این سوره را در نماز
واجب یعنی نماز خفتن قبل از آنکه بخواب رود بخواند در امان خدای
تعالی جل جلاله باشد تا صبح و در امان خدای تعالی باشد روز قیامت

تا آنکه

تا آنکه داخل بهشت شود و بدانکه در مجمع البیان مذکور است که
این سوره را منجیه و واقیه خوانند و منجیه بزبان عرب نجات دهنده
است و واقیه نگاه دارنده است چنانچه در مجمع البیان از ابن
مسعود و از امام محمد باقر صلوات الله علیه روایت کرده از آن جهة
باین دو اسم مسمی شد در درّ النظیم گفته که هر گاه این سوره را
سه روز متوالی هر روز سه دفعه بخواند و بر کسی دمد که رمد دارد
بر طرف شود به امر خدای تعالی جل جلاله سورة ن از حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که هر که این سوره را در نماز
واجب یا سنت بخواند خدای تعالی جل جلاله او را از فقر امان دهد
تا زنده است و از فشار قبر نیز امان دهد در کفعمی گوید که
هر گاه این سوره را بیاویزند بر کسی که درد دندان یا صداع داشته
باشد تسکین یابد سورة الحاقة از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام روایت کنند که فرموده بسیار بخوانید این سوره
را که خواندن این سوره در نمازهای واجب و سنت خواندن از

ایمان بخدا و رسول است و خواننده این سوره دین او از زوایل
نشود تا بخدای جل جلاله رسد در کفعمی گوید که اگر این سوره را
بر زن حامله آویزند طفلی که در شکم اوست از هر آفت محفوظ
باشد و اگر در ساعت اول ولادت اوست آن بطفل بیاشامند
آن طفل زیرک شود و از هر آفتی که اطفال را می باشد محفوظ گردد
در در النظیم گوید که اگر این سوره را بر روغن زیت بخوانند و آن روغن
بر طفل مالند بغایت او را نفع کند و از جانوران گزنده و از آفات
محفوظ باشد و این زیت بجهة دردهای بدن نافع باشد سوره المعارج
از امام محمد باقر علیه السلام روایت کنند که هر که مداومت کند
بر خواندن سوره سال سائل خدای تعالی جل جلاله در روز قیامت
از وهیچ گناه نپرسد و او را در بهشت خود جا دهد با محمد و آل
محمد صلوات الله وسلامه علیهم اجمعین در کفعمی گوید که هر که این سوره
بخواند در وقت خواب از خوف ایمن گردد و خوابهای خوب
بیند و محفوظ باشد تا صباح سوره نوح علیه السلام در مجمع البیان

از حضرت

از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم روایت کرده
اند که هر که این سوره را بخواند از آن مومنان باشد که دعای حضرت نوح ایشان
را است علما گفته اند که حضرت نوح علیه السلام دو دعا کرده یکی بر کافران
و یکی بر مؤمنان و آن دعا که بر کافران کرده مستجاب شده و دعایی
که برای مومنان کرده امید هست که مستجاب گردد چرا که دعای پیغمبران
مستجاب است و خدای تعالی جل جلاله هر دو دعای حضرت نوح
علیه السلام را مذکور ساخته در آیه آخر سوره نوح که رَبِّ اغْفِرْ لِي
وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا یعنی خداوندا بیامرز
مرا و والدین مرا و هر که داخل خانه من شده و مؤمنات و جمیع
مومنان را از امت محمد صلی الله علیه و آله و سلم و زیاده مکن
از برای ظالمان الا هلاکت را و از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام روایت کنند که فرموده که هر که ایمان بخدای آورده
و کتاب خدا میخوانده باید که ترک نکند خواندن این سوره را بدرستی

که هر بنده که خدای تعالی جل جلاله که این سوره را بخواند در نماز فریضه
یا نافله به امید اجر و صابر باشد خدای تعالی جل جلاله او را در جای
نیکوکاران بدارد و به باغ بهشت بوی دهد با کرامت خدای عز و جل
و دویست حور را بزن وی دهد و چهار هزار زن ثیبت و ثیبت
زن غیر بکر را گویند در کفعمی گوید که هر که مداومت کند در خواندن آن
شب را و روز بحاجتی روان شود آن حاجت بر آید انشاء الله تعالی در در النظیم
گوید که اگر این سوره را از برای هر حاجت که بخوانند بر آید و اگر از
برای غم و اندوه بخوانند بر طرف شود و هر که این سوره را بخواند و
متوجه شود بظالمی از وی ایمن گردد سوره الجن از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام روایت کنند که فرموده که هر که بسیار این سوره بخواند
نرسد بوی در ایام حیوة هیچ از چشم زخم جنیان و سحر ایشان و مکر ایشان
و با شد در قیامت با حضرت محمد صلی الله علیه و آله و به آل محمد صلوات الله
علیهم اجمعین و
در کفعمی گوید که

هر که

هر که آب آن بیاشامد هر چه بشنود یاد گیرد و با هر که مناظره و مخاصمه نماید
غالب آید و در هر جا که این سوره خوانند جنیان بگریزند و اگر چیزی پنهان
کرده باشند و این سوره بر آن بخوانند محفوظ ماند و اگر بر اسیری بخوانند
و بند مند خلاص شود و اگر کسی که وام دارد بخواند دین او ادا شود سوره المزمل
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که هر که این سوره
را در نماز خفتن بخواند یا در آخر شب یعنی در نماز تهجد بخواند آن روز و شب
با آن سوره دو گواه باشند از برای او در روز قیامت و او را خدای
تعالی زندگانی پاکیزه و خوش کرامت فرماید و او را بمیراند بمردن خوش
و پاکیزه در کفعمی گوید که هر که مداومت کند بر خواندن این سوره حضرت
پیغمبر را صلی الله علیه و آله و سلم در خواب بیند در در النظیم آورده
که هر که بر خواندن آن مداومت کند رزق او فراخ شود سوره
المدثر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کنند که فرموده
که هر که این سوره در نماز فریضه بخواند بر خدای تعالی لازم شود که او را
بگرداند با حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم در درجه و در دنیا

بوی هیچ شقاوت نرسد در کفعمی گوید که هرکه مداومت کند بر
خواندن این سوره و در آخر آن حاجتی درخواهد بر آید و اگر حفظ
قرآن خواهد بمیرد تا تمام قرآن یاد گیرد سورة القیمة از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که فرموده اند که هرکه
مداومت کند بر خواندن این سوره و عمل نماید بمضمون آن یعنی
از روز قیامت خوفناک باشد و ترس آن روز در دلش باشد خدای
تعالی جل جلاله این سوره را در قبر او به بهتر صورتی به او حاضر گرداند
که او بشارت میداده باشد و بر روی او میخندیده باشد تا از پل
صراط و میزان بگذراند و در در النظیم آورده که هرکه مداومت کند
بر خواندن این سوره علی الخصوص در وقت سحر دل وی از ترس
خدا پر شود و همچنین است که اگر بر آب پاک بخواند و بیاشامد و هرکه
مداومت کند بر خواندن آن از ظالمان و سلاطین محفوظ باشد
و هرکه در شب بخواند از شیاطین ایمن گردد کفعمی گوید که هرکه آن آب
بیاشامد و ضعیف باشد قوی گردد سورة الدهر از حضرت امام محمد باقر

علیه السلام

علیه السلام روایت کنند که فرموده اند که هرکه سوره هل اتی را
در هر صبح روز پنجشنبه بخواند خدای تعالی جل جلاله نزد بوی دهد
از حور عین صد بکر و چهار هزار ثیبت و با محمد مصطفی صلی الله علیه و آله
و سلم باشد و در در النظیم گوید که هرکه این سوره بسیار خواند یقین
در دلش ثابت شود و بر زبان وی حکمت جاری شود مخفی نماند که خاص
و عام روایت کرده اند که این سوره در شان اهل بیت حضرت رسول
الله است صلی الله علیه و آله و سلم یعنی حضرت امام بر حق و خلیفه مطلق
امیر المومنین علی ابن ابیطالب و حضرت فاطمه و امام حسن و امام حسین سلام الله
علیهم اجمعین و کنیزی که نامش فضه بود و اینچنین است روایت
از ابن عباس و مجاهد و ابی صالح و قصه آن چنانست که سبطین
علیهما السلام بیمار شده بودند و حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم
با اکابر عرب بعیادت ایشان رفته اند و بحضرت امیر علیه السلام فرموده اند
که امروز برای فرزندان نذری کن تا شفا یابند پس آنحضرت علیه السلام
سه روز روزه نذر فرمودند و حضرت فاطمه علیها السلام نیز چنان فرمودند

و فضه نیز موافقت نموده ایشانرا چیزی نبود که به آن افطار روزه نمایند
پس حضرت امیر المومنین علیه السلام از یهودیی مقدار سه صاع جو بقرض
گرفتند و نزدیک حضرت فاطمه علیها السلام آوردند پس حضرت فاطمه
علیها السلام یک ثلث آنرا آرد کردند و نان بختند و حضرت علی ابن
ابیطالب علیه السلام نماز مغرب ادا فرمودند پس حضرت فاطمه علیها السلام را
سه نان آن آوردند که افطار روزه نمایند ناگاه مسکینی از بیرون خانه سؤال کرد
پس آن نانرا به آن مسکین دادند و به آب افطار روزه نمودند چون
روز دوم شد حضرت فاطمه ثلث دیگر را نان بختند و نزد حضرت
امیر علیه السلام آوردند ناگاه یتیمی سوال کرد آنرا به آن یتیم دادند
و بغیر از آب چیزی دیگر نچشیدند چون روز سوم شد آنچه باقی
مانده بود حضرت فاطمه علیها السلام آنرا بختند و نزد حضرت علی ابن ابیطالب
علیه السلام آوردند ناگاه اسیری از بیرون طلب طعام نمود آنرا
بوی دادند و به آب افطار نمودند پس چون روز چهارم درآمد و نذر
بجا رسانیدند حضرت امیر با حسنین علیهم السلام نزد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله

وسلم

وسلم آمدند و حسنین را علیهم السلام ضعف بیماری بود پس حضرت
رسالت پناه صلی الله علیه و آله وسلم بگریستند و این سوره را
حضرت جبرئیل علیه السلام آورد و عطا از ابن عباس چنان روایت
کرده که حضرت امیر علیه السلام روزی نفس مبارک خود را به اجاره
دادند که نخلستانی آب دهند یکشب تا صباح به مقداری از جو پس چون
صباح شد حضرت آن جو را گرفت و ثلث آنرا آرد کردند و از آن
آشی بختند که آنرا آش جوینه گویند پس چون آش پخته شد مسکینی
آمد و آن آش را جهة وی فرستادند و ثلثی دیگر از آن آش
بختند چون آش رسید یتیمی آمد و بوی دادند و مرتبه سوم
اسیری از کفار رسید و بوی دادند و آن روز گرسنه ماندند
و این قصه را واحدی در تفسیر خود ذکر کرده و علی ابن ابراهیم رحمه الله
در تفسیر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت نموده
که نزد حضرت فاطمه قدری جو بود و ثلث آنرا چیزی پخت چون
پیش خود گذاشته که تناول نمایند مسکینی آمد و گفت رحمکم الله پس حضرت

علی علیه السلام برخاست و آنرا بوی داد و ثلثی دیگر را چون مهیا کردند
یتیمی آمد پس حضرت برخاست و آنرا بوی داد و ثلثی دیگر چون مهیا کردند
اسیری آمد و حضرت آنرا بوی داد و خود ازان نچشیدند پس خدای
تعالی جل جلاله این آیها را در شان ایشان نازل ساخت و ازین روایتها معلوم
شد که بعضی از اهل بغی و عناد که حکم ببطلان گفتار قصهٔ مذکوره نموده اند
و گفته اند که این سورهٔ مکی است و این در مدینه واقع شده از روی
عداوت با خدا و رسول خدا و اهل بیت رسول خدا چه این روایات
که مذکور شد دلیلست براین که سورهٔ مدنیست و ابوحمزه ثمالی در تفسیر
روایتی نقل کرده که این سوره بالتمام مدنیست و در شان حضرت علی و فاطمه
علیهما السلام وارد شد و در مجمع البیان روایت کرده بسند متصل
از ابن عباس که گفت اول سوره که خدای تعالی جل جلاله نازل
فرمود در مکه سورهٔ اقرأ باسم ربک بود بعد ازان ن والقلم پس ازان
مزمل پس ازان مدثر پس ازان تبت پس ازان اذا الشمس کورت
پس ازان سبح اسم پس ازان والضحی پس ازان الم نشرح پس ازان

والعصر

والعصر پس ازان والعادیات پس ازان انا اعطیناک الکوثر
پس ازان الهیکم التکاثر پس ارأیت پس سورهٔ کافرون پس
الم تر کیف پس قل اعوذ برب الفلق پس قل اعوذ برب الناس
پس قل هو الله احد پس والنجم پس عبس پس انا انزلناه پس
والشمس پس سورهٔ بروج پس والتین پس لایلاف پس القارعة
پس سورهٔ قیمة پس سورهٔ همزة پس والمرسلات پس سورهٔ
ق پس سورهٔ بلد پس سورهٔ طارق پس سورهٔ ساعة پس سورهٔ ص
پس سورهٔ اعراف پس قل اوحی پس سورهٔ یس پس سورهٔ فرقان
پس ازان سورهٔ ملائکه پس کهیعص پس طه پس اذا وقعت پس شعرا
پس نمل پس قصص پس بنی اسرائیل پس یونس پس هود پس یوسف
پس حجر پس انعام پس والصافات پس لقمن پس قمر پس سوره
سبا پس زمر پس حم مومن پس حم سجده پس حم عسق پس زخرف
پس دخان پس سورهٔ جاثیه پس احقاف پس و الذاریات پس سورهٔ
الغاشیه پس الکهف پس سورهٔ نحل پس سورهٔ نوح پس سورهٔ ابرهیم

پس سورهٔ انبیا پس الم تنزیل پس سورهٔ طور پس سورهٔ الملک پس
الحاقة پس سورهٔ المعارج پس عم یتساءلون پس والنازعات پس
انفطرت پس انشقت پس سورهٔ روم پس سورهٔ عنکبوت پس
سورهٔ مطففین اینها سورهایی اند که در مکه نازل شده اند و مجموع هشتاد و
پنج سوره است و پس از ان که نازل شده در مدینه سورهٔ البقره پس انفال
پس آل عمران پس احزاب پس ممتحنه پس نسا پس اذا زلزلت پس حدید
پس سورهٔ محمد پس سورهٔ رعد پس الرحمن پس هل اتی پس سورهٔ طلاق
پس لم یکن پس سورهٔ حشر پس اذا جاء نصر الله پس سورهٔ نور پس سورهٔ
حج پس سورهٔ منافقون پس سورهٔ مجادله پس حجرات پس لم تحرم
پس جمعه پس تغابن پس سورهٔ صف پس سورهٔ فتح پس سورهٔ مایده
پس سورهٔ توبه و این بیست و هشت سوره است و احمد زاهد در کتاب
ایضا بسند متصل از ابن عباس این روایت را ذکر نموده بر این زیاده
که هرگاه ابتدای سورهٔ در مکه نازل میشدی آن را در مکه می نوشتند
بعد از ان خدای تعالی جل جلاله بر آن می افزود در مدینه انچه ارادت او

بود و ایضا احمد زاهد به سند متصل از حسن بصری روایت نموده
که سوره که خدای تعالی جل جلاله نازل ساخت در مدینه برین ترتیب است
اقرا باسم ربک و ن و مزمل تا انکه گفته که انچه بمدینه نازل شده است
ویل للمطففین و البقره و انفال و آل عمران و احزاب و مائده و ممتحنه
و نسا و اذا زلزلت و حدید و سورهٔ محمد و رعد و الرحمن و هل اتی علی
الانسان تا آخر کلامش ایضا احمد زاهد بسند متصل از سعد بن مسیب
از علی ابن ابیطالب علیه السلام روایت کرده که آنحضرت فرمود
که از حضرت پیغمبر علیه الصلوة و السلام از ثواب قرآن سوال کردم پس مرا
از ثواب سوره خبر داد بهمان ترتیب که از آسمان نازل شده بود
پس اول سوره که نازل شده بر آنحضرت در مکه سورهٔ فاتحه است
پس اقرا پس آن باقی سورها که گفته شد پس انکه گفت اول سوره که در مدینه
نازل شده البقره است پس انفال پس آل عمران پس احزاب پس ممتحنه
پس نسا پس اذا زلزلت پس حدید پس سورهٔ محمد پس رعد پس سورهٔ
الرحمن پس هل اتی تا انکه فرمود که جمیع سورهای قرآن صد و چهارده

سوره است وجمیع آیهای قرآن شش هزار وششصد وشصت آیه
است آیه کما قال صاحب الکشاف جمیع القرآن ستة آلاف
وستمائة وستون آیة الف وعد والف وعید والف
امر والف نهی والف قصص والف عبرة وامثال
وخمسمائة حلال وحرام ومائة دعاء وتسبیح و
ستون ناسخ ومنسوخ وجمیع حروف قرآن سیصد وبیست و
یکهزار ودویست وپنجاه حرف است رغبت نمینمایند در خواندن
قرآن الا اسعادتمندان ومتعهد قرائت آن نمیگردند الا اولیای
رحمن ومقصود ازین تطویل آن بود که موالی اهل بیت ظاهر گردد
که این سوره بلا ارتیاب در شان ایشان واقع است وحق آنرا
نگاه دارند وبزبان حال دو بیت مترنم

سورهٔ والمرسلات در مجمع البیان

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت نموده که فرموده اند

حرف

من قرأها عرف الله بینه وبین محمد صلی الله
علیه وآله وسلم یعنی هر که این سوره بخواند پیوسته سازد
خدای تعالی جل جلاله میان او وپیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم ذاکر
عرف از عرف ماخوذ است وعرف در اصل بمعنی یال اسب است
وچون یال اسب بیکدیگر پیوسته است خدای تعالی جل جلاله فرمود
که والمرسلات عرفا یعنی قسم ببادهای پی در پی وپیوسته در کفعمی گوید
که هر که این سوره در وقت خصومت بخواند بر خصم غالب آید وبر کسی
که دمل دارد آویزند خوب شود در در النظیم گوید که هر که این سوره
بخواند از شک بری شود سورة النبأ از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام روایت کنند که اگر کسی مداومت نماید بر خواندن این
سوره سال بسر نرود که زیارت بیت الحرام نصیب او شود در کفعمی
آورده که هر که این سوره را در پوست آهو بزعفران وگلاب نویسد و
با خود دارد خوابیدن کم شود وبیداری غالب شود ومحفوظ باشد
وکسل او کم شود واگر آنرا بر دراع بندند قوی گردد واگر آب آن

بیاشامند کوفت شکم زایل شود در درّ النظیم آورده که اگر این سوره با خود
دارند و نزد سلاطین روند از شر ایشان ایمن گردند سورهٔ النازعات
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که هر که این
سوره بخواند نمیرد الا که سیراب باشد و در قبر زنده نشود الا که سیراب
باشد در درّ النظیم و کفعمی مذکور است که هر که این سوره را در روی دشمن
بخواند بوی ضرر نرساند و از و دور گردد و اگر با آن بر سلطان داخل
شود کار او بسازد و اگر آنکس مهیب باشد از و نترسد سورهٔ عبس از
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که هر که سورهٔ
عَبَسَ با سورهٔ اذا الشمس کورت بخواند باشد در سایهٔ خدا و با کرامت
خدا در باغهای بهشت در کفعمی گوید که هر که این سوره با خود دارد به هر راه
که رود در راه خیر بیند و مهم او ساخته شود سورهٔ التکویر از حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم روایت کنند که فرمود که هر که خواهد که روز
قیامت بنظر او آید این سوره بخواند چرا که این سوره بیان احوال قیامت
نموده در کفعمی آورده که هر که این سوره بر چشم کسی بخواند بیننده گردد

وقت

وقوت یابد و اگر رمد باشد برطرف شود سورهٔ الانفطار از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که هر که سورهٔ اِذَا السَّمَاءُ
انفطرت و سورهٔ اِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ بخواند و ایشان را نصب العین
خود سازد در هر نماز فریضه و نافله هیچ پرده و حجاب خدای تعالی
جل جلاله از و پنهان نسازد و هیچ مانعی او را از خدای تعالی جل جلاله
منع نکند و دایم نظر در خدا داشته باشد و خدای تعالی جل جلاله نیز در وی
نظر داشته باشد تا آنکه مردمان از حساب فارغ شوند در روز قیامت
در کفعمی گوید که اگر کسی محبوس باشد یا به اسیری برده باشند این سوره
بخواند خلاص گردد و اگر خایف باشد ایمن گردد در درّ النظیم گوید که
کسی که تب دارد به آب آن غسل نماید تب برطرف شود سورهٔ
التطفیف از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند
که هر که مداومت کند بر خواندن این سوره در نماز واجب خدای
تعالی جل جلاله او را امان دهد از آتش دوزخ و او آتش را نبیند
وحساب از و نگیرند در روز قیامت و اگر چیزی در زمین مخزون و

مدفون کرده باشند این سوره بر آن بخوانند محفوظ ماند سورة
الانشقاق فضیلت این سوره در ضمن سورهٔ انفطار مذکور شد
در کفعمی گوید که هر گاه این سوره بر زن حامله بندند وضع حمل آسان شود
و باید که چون وضع حمل شد زود از وی این سوره را بر گیرند که مضرت
بوی رساند و اگر بر دابه خوانند از آفتهای دواب محفوظ ماند و اگر جانوری
گزیده باشد بر آن بخوانند تسکین یابد و اگر بر دیوار خانه بنویسند گزندگان
از آن خانه دور شوند سورة البروج از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
روایت کنند که هر که این سوره را در نمازهای فریضه بخواند با پیغمبران
محشور شود چرا که این سورهٔ پیغمبران است در کفعمی گوید که هر که این سوره را
در جامهٔ خواب بخواند تا صباح محفوظ ماند و اگر بر منزل خود خواند
در وقت بیرون رفتن الشخص آن منزل و هر چه در آن منزل است
محفوظ و محروس باشد سورة الطارق از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام روایت کرده اند که هر که در نماز فریضه قراءت او
سورهٔ وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ باشد او را نزد خدای تعالی جاه و منزلت

باشد و از رفقای پیغمبران و اصحاب ایشان باشد در بهشت در کفعمی گوید
که هر گاه جراحت را به آب آن بشویند تسکین یابد و چرک نیارد و بر جا
اشامند از دور بخوانند از قی ایمن گردد سورة الاعلی از حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام روایت کرده اند که آنحضرت این سوره را بغایت دوست
داشتی و هر گاه میخواند که سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى الا که میفرمود سبحان ربی
الاعلی و از حضرت صادق علیه السلام روایت کنند که فرمود که هر که این
سوره را در نماز فریضه یا نافله بخواند در روز قیامت بوی گویند که بهشت
داخل شو از هر در که خواهی و ابو حمیصه گوید که در پی سر حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام بیست شب نماز کردم و آنحضرت قراءتی نمیفرمود الا سَبِّحِ اسْمَ
رَبِّكَ الْأَعْلَى و میفرمود که اگر بدانید که درین سوره چیست هر کس بسیار
این سوره را هر روز بخواندی در در النظم آورده که هر که این سوره را
با خود آویزد ذهن او صاف و زیرک شود و یادداشت زیاده گردد
و هر که بعد از نماز روز جمعه بنویسد و بر خویشتن آویزد از آفات محفوظ
باشد سورة الغاشیه از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت

کنند که هر که مداومت کند بر خواندن این سوره در نمازهای فریضه
و نافله خدای تعالی جل جلاله رحمت خود بر وی پوشاند و در روز قیامت
او را از عذاب آتش امان دهد در کفعمی گوید که اگر این سوره را بر خوردنی
خوانند ضرر رساند و بر طفلی که متولد میشود خوانند خدای تعالی او را سلامت
میدارد در درّ النظیم گوید که اگر بر درد داری بخوانند تسکین یابد سورهٔ
والفجر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که هر که
این سوره در نمازهای فریضه و نافله بخواند در بهشت با حضرت امام
حسین علیه السلام باشد چه اگر این سورهٔ امام حسین است علیه السلام در کفعمی
گوید که هر که این سوره را یازده بار از بر بخواند و بعد از آن مجامعت نماید خدای
تعالی جل جلاله بوی فرزندی کرامت کند که دیدهٔ او به آن روشن شود
سورة البلد از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که
هر که این سوره را در نمازهای فریضه بخواند در دنیا مشهور باشد که از صالحانست
و در آخرت مشهور باشد که او نزد خدای تعالی قربتی عظیم و از رفیقان
پیغمبر و شهیدان و صالحان باشد در کفعمی آورده که اگر در سوراخ بینی

کسی الی باشد از آب او سعوط نماید که شفا یابد و اگر بر طفل بندند
در اول وقت ولادت از نقص ایمن گردد و در درّ النظیم چنانست
که از مغص ایمن گردد و مغص دردیست که در رودها میباشد سورة الشمس
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که بسیار
بخواند این سوره را و سورهٔ واللیل و سورهٔ والضحی و سورهٔ الم نشرح را
در روز و شبش هیچ چیز در حضور وی نماند الا که شهادت دهد از برای
او در روز قیامت حتی موی او و بشرهٔ او و گوشت و خون او و رگهای
او و پیهای او و استخوانهای او و هر چه از او در زمین رفته و خدای
تعالی جل جلاله میفرماید که قبول کردم شهادت شما را در حق بندهٔ خود
و فردا آن از برای اوست ببرید وی را به بهشتهای من تا از برای خود از
آنها هر جا که دوست دارد و پسند کند پس آنجا بوی دهند بی منتی از من
بلکه محض تفضل و رحمت من بر وی پس گوارا باد از برای بندهٔ من
در کفعمی آورده که آشامیدن آب آن و نرمی شکم را نافع بود در درّ النظیم گوید
که هر که بسیار این سوره بخواند او را منزلتی باشد و توفیق یابد و مقبول هم

کس باشد سورهٔ واللیل فضیلت آن گذشت در سورهٔ والشمس در کفعمی گوید
که اگر کسی را صرعی گرفته باشد این سوره را در گوش او بخواند بهوش آید
در درّ النظیم آورده که هر که در شب این سوره را پانزده بار بخواند در خواب
نبیند واگر کسی را تب دایمی باشد از آب آن بیاشامد زایل گردد
سورهٔ والضحی فضیلت آن در سورهٔ والشمس مذکور شد در درّ النظیم گوید
که هر گاه این سوره را بر نام غایبی بخوانند بزودی بمنزل خود معاودت
نماید واگر بر چیزی که صاحبش فراموش کرده باشد که آنرا کجا گذاشته
بخوانند بیادش آید سورهٔ الم نشرح فضیلت آن گذشت در سورهٔ
والشمس در کفعمی آورده که این سوره را هر گاه بر سینه یا دل بخوانند
المی که داشته باشد برطرف شود واگر از آن آب بیاشامند سنگ
مثانه را زایل کند سورهٔ والتین از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
روایت کنند که هر که این سوره را در فرایض ونوافل بخواند از بهشت
انجا که وی راضی باشد بوی دهند در کفعمی گوید که هر گاه این سوره را بر
طعام بخواند و به بیماری دهد شفا یابد سورهٔ العلق از حضرت امام جعفر صادق

علیه السلام

علیه السلام روایت کنند که هر که این سوره بخواند و در آن روز یا در آن شب
فوت شود شهید مرده است و در قبر نیز که زنده شود شهید باشد و چون
کسی باشد که در خدمت حضرت رسول در راه خدا شمشیر بکار برده در درّ
النظیم گوید که هر که در سفر این سوره با خود دارد از هر شری ایمن باشد در
بحر و در بر با و معاونت نماید سورهٔ انا انزلناه از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام روایت کنند که هر که این سوره را در فریضهٔ از فرایض بخواند
ندا کنند که ای بنده گناهان گذشتهٔ تو همه را بخشیدند از سر گیر کار را و در
حواشی کفعمی از حضرت روایت کنند که این سوره گنج اهل فقر و فاقه است
و از امام محمد باقر علیه السلام روایت کنند که هر که این سوره را آشکارا
بخواند چون کسی باشد که شمشیر خود را در راه خدا انداخته باشد و اگر
پنهان بخواند چون کسی باشد که خون خود را ریخته باشد در راه خدا و هر که هر روز
ده بار این سوره را بخواند خدای تعالی جل جلاله هزار گناه او ببخشد و در
حواشی کفعمی از حضرت روایت کرده که این سوره را زبانیست و دو لب
و خدای تعالی جل جلاله از روح خود در وی دمیده چنانچه در آدم دمید و این

سورهٔ انا انزلنا

سورهٔ

سوره در بیت المعمور است و آن جاییست در آسمان محاذی کعبه
که مطاف ملایک آسمانست و هر روز هزار ملک بطواف این سوره
می آیند و تعظیم و تکریم آن می نمایند تا شام و این سوره در هر چهار پایه
عرش است که نزد هر پایه صد هزار ملک طواف آن میکنند و تعظیم
آن مینمایند تا روز قیامت و این سوره در خزانهای رحمت است
و در حواشی کفعمی از حضرت امام محمد تقی علیه السلام روایت کرده که
هر که در هر شبانروز هفتاد و شش بار این سوره بخواند خدای تعالی
جل جلاله از برای وی هزار ملک بیافریند که ثواب آن می نوشته باشند
تا سی و شش هزار سال و آمرزش که ایشان از برای وی طلبیده اند
در دو هزار سال خدای تعالی جل جلاله آنرا هزار چندان کند و باید که این
هفتاد و شش بار را بر هفت قسمت کند اول بعد از صبح پیش از نماز
هفت بار بخواند که ملایکه از برای او آمرزش طلبند دوم بعد از نماز صبح
ده بار بخواند که در ضمان خدای تعالی جل جلاله باشد تا شام سوم ٥٥
بعد از زوال پیش از آنکه نماز نافله ظهر کرده باشد بیست بار بخواند

که خدای تعالی

که خدای تعالی جل جلاله بروی نظر کند و درهای آسمانرا از برای او بگشاید
چهارم بعد از نماز نافله ظهر یازده بار بخواند که خدای تعالی جل جلاله از برای
او خانه بسازد که طول آن هشتاد گز باشد و همچنین عرض آن هشتاد گز باشد
و ارتفاع آن شصت گز باشد و از زمین تا سقف آن ملایکه باشند
که از برای او آمرزش طلبند تا روز قیامت و آمرزشی که ایشان در
دو هزار سال طلبیده اند خدای تعالی جل جلاله هزار چندان کند پنجم بعد
از عصر ده بار بخواند تا بیک روز برابر اعمال تمام خلایق ثواب کرده باشد
ششم بعد از عشا هفت مرتبه بخواند تا در ضمان خدای تعالی جل جلاله باشد
تا صبح هفتم وقتی که بجامه خواب درآید یازده بار بخواند که خدای تعالی
از برای او ملکی خلق میکنند که کف دست او بزرگتر از هفت طبقه
آسمان و هفت طبقه زمین باشد و در جای هر سوره از بدن او موئی
باشد که هر موئی بلغوت تمام انس و جن سخن گویند و آمرزش
طلبند از برای آنکس تا روز قیامت و هم در حواشی کفعمی از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام روایت نموده که فرموده اند نوری که

روز قیامت در پیش روی مومنان آمد شد میکند نورانیا اثر کتابت
و فرموده اند که در هر نماز که این سوره خوانده شود آن نماز را دو چندان
قبول کرده بعلیین برند و هر که این سوره بخواند و پس از آن بدرگاه
رب العزة دعا کند دعای او را بلوح محفوظ برند مستجاب کرده و هر که
این سوره بخواند مردمان او را دوست دارند و اگر کسی در وقت خصومت
این سوره بخواند بر خصم ظفر یابد و هم در حواشی کفعمی از حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام روایت کرده که آنحضرت فرموده اند مَنْ قَرَأَ
الْقَدْرِ اَلْفَ مَرَّةٍ فِی لَیْلَةٍ کَانَ بِمَنْزِلَةِ مَنْ یَرَی
وَجْهَهُ فِی دَارِ السَّلَامِ یعنی هر که این سوره را در شبی
هزار بار بخواند مثل کسی باشد که روی خدا را یا روی خود در بهشت
بیند بدانکه ابن طاوس در کتاب اقبال آورده که انچه درین
حدیث وارد است که یَرَی وَجْهَهُ فِی دَارِ السَّلَامِ دو معنی
میتواند داشت یکی انکه رؤیت بمعنی دیدن باشد و وجه دیگر انکه
بمعنی توجه و اقبال خدای تعالی جل جلاله بسوی بنده باشد چنانچه

بعض مردمان هستند که ایشان را دیدن پادشاه میسر نیست لیکن
جمیع مهمات ایشان بجهة اینکه به آن درگاه رفته اند بتوجه پادشاه
ساخته میشود پس هرگاه به ایشان گویند مَا رَأَیْتَ مِنَ الْمَلِکِ یعنی
از پادشاه چه دیدی در جواب گویند که رَأَیْتُ وَجْهَهُ مُقْبِلاً
عَلَیَّ فِی کُلِّ مَا اَرَدْتُهُ یعنی توجه اقبال پادشاه را در باب همه
مهمات دیدم و دوم انکه رؤیت بمعنی علم باشد و وجه خدا یعنی شخص حضرت
ذوالجلال پس حاصل معنی آن میشود که هر که این سوره را در شبی هزار
بار بخواند درین دنیا معرفت او بدان حضرت گردد کا بشکل معرفت
مردمان بهشت باشد چرا که کشف و کمال در آن دنیا بغایت بیشتر است
ازین دنیا و در حواشی کفعمی مذکور است که میتواند بود که ضمیر وجهه
راجع به انکس باشد نه خدای تعالی جل جلاله چنانچه در بعض احادیث
وارد است که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرموده
اِنَّ اللهَ خَلَقَ آدَمَ عَلَی صُورَتِهِ یعنی خدای تعالی جل جلاله آدم را
بر صورت خود آفریده و مجسمه گمان کرده اند که ضمیر صورته بخدا راجع است

وازین حدیث چنان فهمیده اند که خدای تعالی جسمیت بصورت
آدم تَعَالَی عَمَّا یَقُولُهُ الظَّالِمُونَ وکمان ایشان غلط است
بلکه ضمیر صورته راجع است به آدم ومیتواند بود که وجه در آن حدیث
بمعنی رضای خدای تعالی جل جلاله باشد چنانچه ابو علی حیان در تفسیر آورده
این آیه که فَأَیْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللهِ گفته که رِضْوَانُ اللهِ
در جمع البیان گفته یعنی الْمُوَجَّهُ الَّذِی یُؤَدِّی إِلَى رِضْوَانِهِ
کَمَا یُقَالُ هٰذَا وَجْهُ الصَّوَابِ وتتمهٔ حدیث حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام اینست که هر که این سوره را در شب صد بار
بخواند بهشت را در خواب بیند پیش از آنکه صباح شود وهر که بعد از نماز
سنت زوال وقبل از ظهر یازده بار بخواند نمیرد تا حضرت رسالت پناه را
صلی الله علیه وآله وسلم در خواب بیند وهر که بعد از نماز وتیره که بعد از عشا
سنت است هفت بار این سوره بخواند از شر هر بلا که از آسمان نازل
میشود ایمن باشد تا صباح ودر عدة الداعی آورده که هر که در ثلث آخر
شب جمعه یازده بار این سوره بخواند وپس از آن دعا کند مستجاب گردد

ودر حواشی کفعمی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کنند
که فرموده این سوره خوش رفیقیست مرد را به آن دین او ادا میشود
ودین محکم میشود ورستگاری او ظاهر میگردد وعمرش دراز میشود
واحوالش نیکو میگردد وهر که اکثر اوقات آنرا بخواند چون بجای
خود رسد صدیق وشهید باشد وهم از آنحضرت روایت کنند که فرموده
ابا دارد خدای تعالی جل جلاله از آنکه بحظه بر خوانندهٔ این سوره بگذرد واورا
بنامش یاد نکند وبروی رحمت نکند وچشم بر هم نمیزند خوانندهٔ این سوره الا
که خدای تعالی بوی نظر کند وبروی رحمت کند ابا دارد خدای تعالی که کسی بعد
از انبیا واوصیا عزیز باشد پیش خدا از کسی که رعایت این سوره نموده
ورعایت این سوره اینست که تلاوت کنند ابا دارد خدای تعالی
جل جلاله که عرش وکرسی او در وزن سنگین تر باشند از اجر خوانندهٔ
این سوره ابا دارد خدای تعالی جل جلاله که آنچه کرسی به آن احاطه کرده
بیش از ثواب خوانندهٔ این سوره باشد ابا دارد خدای تعالی جل جلاله
که کسی از بندگان را قدر ومنزلت بیش از قدر ومنزلت این خوانندهٔ

سوره باشد ایا دارد خدای تعالی جل جلاله که غضب فرماید بر خواننده
این سوره با آنکه او را بغضب آرد در یوقت از حضرت پرسیدند
که بغضب آوردن او بچه طریق است فرمود که آنکه حاجت او را بنیارد
ایا دارد خدای تعالی جل جلاله که همهٔ ملائکهٔ او بذکر و تعظیم او مشغول
کردند تا اول آمرزش از برای خوانندهٔ این سوره بخواهند ایا دارد
خدای تعالی که خوانندهٔ این سوره بخواب رود تا آنکه هزار ملک در گرد
او باشند و او را محافظت کنند تا صباح و هزار ملک تا شام
ایا دارد خدای تعالی جل جلاله که هیچ یک از اعمال سنتی امیدوارتر
به آن بیش از خوانندهٔ این سوره باشد ایا دارد خدای تعالی جل جلاله
که علمای اهل قرآن را بالا برند الا که خوانندهٔ این سوره را مثل ایشان
اجر باشد در کفعمی آورده که هر که این سوره را بخواند بر آنچه میخواهد که ذخیره
کند آنچیز محفوظ بماند و هر که آب آن بیاشامد خدای تعالی جل جلاله
نور چشم و یقین دل کرامت فرماید و حکمت نصیبش شود و اگر کسی
غمناک است یا بیمار است یا در بند است یا مسافر است این سوره را

بخواند

بخواند بمطلب میرسد و اگر بر زراعت بخواند برکت در وی پیدا شود و اگر
بر روغن گل بخواند و به شیر زنان مخلوط سازد و صاحب بلغم سعوط
نماید نافع باشد و هرگاه آینهٔ آهن را بغایت جلا دهند و این سوره
را بر آن نویسند بزعفران و کسی که لقوه دارد بخانهٔ تاریک رود
و نگاه در آن آینه میکرده باشد و مکرر این کار کند شفا یابد بحکم خدای
تعالی جل جلاله و هرگاه در سفال تازه این سوره را بنویسند و به آب
باران بشویند و اندک شکر داخل کنند کسی که کوفت جگر دارد چون
از آن بیاشامد شفا یابد بحکم خدای تعالی و هر که صد بار این سوره
بخواند در وقت زوال حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم در خواب
بیند و هر که هر شب جمعه صد بار بخواند هرگز منافق نشود و هر که خواهد
که حج نصیبش شود باید که جامهٔ نو بپوشد و قدحی آب بگیرد و پنج
بار این سوره را بر آن بخواند و بر آن جامه بپاشد و پس از آن
چهار رکعت نماز بگزارد و هر دو رکعت را سلام دهد و چون از نماز

فارغ شود از خدای تعالی جل جلاله توفیق حج درخواست نماید که بر آید
انشاء الله تعالی در درالنظم از شیخ ابوالحسن شاذلی نقل کرده که
هر که خواهد که راست گو باشد باید که اثنا از گناه میخوانده باشد
سوره البینه در مجمع البیان از ابودرداء از حضرت رسول الله
صلی الله علیه و آله وسلم روایت کرده که آنحضرت فرموده اند
که اگر مردمان بدانند آنچه در سوره لَمْ یَکُنِ الَّذِینَ کَفَرُوا است
هر آینه اهل و مال خود را معطل سازند و مشغول آموختن آن سوره
شوند پس مردی از قبیله خزاعه گفت یا رسول الله اجر آن چه
خواهد بود حضرت فرمود که هرگز منافق و کسی که در دل او شکی در خدای
تعالی جل جلاله هست نمیخواند این سوره را بخدا قسم که ملائکه مقربان درگاه
خدا میخوانند این سوره را از آن روز که خدای تعالی آسمان و زمین
آفریده و فتوری در خواندن ایشان نمیشود و هیچ بنده نیست
که این سوره را در شب بخواند الا که خدای تعالی جل جلاله بر انگیزاند
جمیع ملائکه را در شب که محافظت او کنند در دین و دنیا و از برای او

طلب

طلب آمرزش و رحمت نمایند و اگر در روز بخواند ثواب آن برابر
باشد بر هر چه روز بر و روشن شده و شب بر و تاریک یعنی به اتمام
هر چه در روی زمین است پس مردی از قبیله قیس عیلان گفت زیاده
فرما برین حدیث که فرمودی که پدر و مادرم فدای تو باد پس حضرت
فرمود که بیاموزید عَمَّ یَتَسَاءَلُونَ را و بیاموزید سوره ق را و بیاموزید
سوره وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ را و بیاموزید سوره وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ
را چرا که اگر بدانید که آنچه درین سورهاست هر آینه معطل سازید مشغولیهای
خود را و این سورها بیاموزید و به آنها بخدای تعالی جل جلاله تقرب ورزید
و خدای تعالی جل جلاله به این سورها همه گناهان او را می بخشد الا شرک
بخدا و بدانید که سوره تَبَارَکَ الَّذِی بِیَدِهِ الْمُلْکُ در روز قیامت
از جانب صاحب خود یعنی خواننده آن مجادله و منازعه می نماید
و از برای او آمرزش میطلبد از همه گناهان و از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام روایت کنند که فرموده که هر که سوره لَمْ یَکُنْ بخواند از شرک دنیا
بری باشد و در دین محمد داخل گردد و خدای تعالی او را مؤمن مبعوث

سازد وحساب اورا به آسانی بکذراند در کفعمی آورده که اکر زن حامله
آب آن سوره بیاشامد بسلامت باشد واکر بر صاحب یرقان یا کسی
که سفیدی در چشم دارد بپاشند بعد از ان که آب آن آشامیده باشند
شفا یابد واکر بر طعامی که زهر در وکرده باشند بخوانند از شر آن ایمن
کردد وبر هر دردی که بنویسند برطرف شود سورهٔ اذا زلزلت از
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که فرموده ملال مکیرید
از خواندن اذا زلزلت چرا که هر که این سوره در نمازهای سنتی بخواند
خدای تعالی جل جلاله به او مصیبت زلزله نرساند وبزلزله وصاعقه وهیچ
آفت از آفات دنیا نمیرد وچون وفات یابد حکم شود که بهشت
برند اورا پس خدای تعالی جل جلاله بفرماید که ای بندهٔ من بهشت را
بر تو حلال کردم پس در هر جای از ان که خواهی قرار کیر وهیچ منع
ودفع اورا نباشد بدانکه در مجمع البیان حدیثی از انس بن مالک روایت
نموده که این سوره موازی ربع قرآنست چون سورهٔ یا ایها الکافرون
ودر حدیث ابی بن کعب نیز دال بر نیست لیکن در در النظم روایت کرده

که این

که این سوره موازی نصف قرآنست ولازم نیست که حکم کنیم که یکی ازین
دو روایت غلط است چرا که میتواند بود که یکجا مراد آن باشد که ثواب
خواندن آن مثل خواندن نصف قرآن است ودر جای دیگر مقصود
آن باشد که معنی آن برابر معنی ربع قرآنست در در النظم آورده که هر که
بسیار این سوره بخواند کنجهای زمین بر و کشاده شود وهر که در وقت
رفتن پیش سلطان که ازو خایف باشد بخواند خوف آن برطرف شود
سورهٔ والعادیات از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت
کنند که هر که مداومت کند بر خواندن این سوره خدای تعالی اورا در روز
قیامت مبعوث سازد با امیر المؤمنین علیه السلام واز رفقای آنحضرت
باشد در کفعمی آورده که خواندن این سوره خلاصی می بخشد خائف را
وکرسنه را وتشنه را وصاحب دین را در در النظیم کوید که کسی که این
سوره را بنویسد وباخود نکاهدارد از مخاوف ایمن باشد ورزق او
فراخ کردد ودر حواشی کفعمی آورده که اکر این سوره را بر سفال تازه نویسد
وبه آب باران بشوید باندکی شکر وسه روز پی در پی کسی که در جکر دارد

مقابله

بیاشامد سودمند بود سورهٔ القارعه از حضرت امام جعفر صادق علیه
السلام روایت کرده اند که هر که این سوره را بخواند خدای تعالی جل جلاله
او را ایمن گرداند از فتنهٔ دجال و ایمان آوردن به دجال و از فیح جهنم
بدانکه فیح بمعنی غلیان و جوشیدن آمده و بمعنی بوی خوش نیز آمده و اما
بوی بد را صاحب صحاح میگوید که فیح نگویند در درالنظیم گوید که هر گاه این
سوره را بکسی آویزند که رزق او تنگ باشد فراخ گردد و بسیار و هر که
مداومت نماید بر آن در امان خدای تعالی باشد سورة التکاثر از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که هر که در نماز فریضه این سوره
بخواند ثواب صد شهید داشته باشد و اگر در نماز نافله بخواند ثواب پنجاه
شهید داشته باشد و با او در نماز فریضه چهار صف از ملائکه نماز گزارند
و هم از آنحضرت روایت کنند که هر که این سوره در وقت خوابیدن
بخواند از فتنهٔ قبر محفوظ گردد در درالنظیم گوید که هر که در وقت نماز عصر
بر شقیقه و صداع بخواند شفا یابد و هر که در وقت باریدن باران بخواند
هفت مرتبه از برای او ذخیرهٔ عظیم باشد سورهٔ والعصر از حضرت امام جعفر

صادق علیه السلام روایت کنند که هر که سورهٔ والعصر در نمازهای سنت
بخواند فردای قیامت که مبعوث گردد رویش درخشان و دندان خندان
باشد و چشمش قریر باشد تا آنکه داخل بهشت شود بدانکه آنچه حضرت
فرموده که چشمش قریر باشد کنایه از آنست که خوشحال و فرحناک باشد و قریر
بزبان عرب بمعنی سردیست و مشهور است که اشکی که در چشم در وقت
اندوه برآید گرم است و آنچه در وقت فرح و شادی برآید سرد است
پس معلوم شد که مقصود از آن عبارت آنست که اشک چشمش قریر باشد
در کفعمی آورده که هر گاه بر چیزی که در جایی گذاشته اند و در خزینه کرده اند
بخوانند محفوظ بماند و اگر بر کسی که تب دارد بخوانند شفا یابد و هر که
در شب جمعه بعد از خفتن بنویسد و با خود دارد و بر حاکم داخل شود
از و ایمن گردد سورة الهمزه از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
روایت کنند که هر که این سوره را در نماز فریضه بخواند فقر از و دور
شود و حرکت ناپسندیده از و دفع شود در درالنظیم آورده که اگر بر چشم
دردناک بخوانند شفا یابد و بسیار خواندن این سوره در نمازهای نافله

سبب بسیاری مال ورزق میشود سورة الفیل ولایلاف از حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که هر که این سوره را در نمازهای
فریضه بخواند نزد خدای تعالی گواهی دهند از برای او روز قیامت
هر کوه وکلوخ وزمین که از نمازگزاران بوده ودر روز قیامت
منادی ندا دهد که شما گواهی راست دادید از برای بندهٔ من قبول کردم
گواهی شما را ببرید بندهٔ مرا ببهشت وحساب او میرسید چرا که او از آنان
کسانیست که دوست میدارم خودش را وعملش را وهر که بسیار سوره
لایلاف قریش بخواند خدای تعالی او را مبعوث گرداند در روز قیامت
بر مرکبی از مرکبهای بهشت سوار تا آنکه بر خانهای نور فرود آید در
کفعمی آورده که هر که سورهٔ فیل را در جنگ بخواند بر جنگ کردن
دل قوی گردد در در النظیم گوید که هر که سورهٔ فیل در روی دشمن بخواند
خدای تعالی جل جلاله او را نصرت دهد بر دشمن ومخفی نماند که سورهٔ
لایلاف جزو سورهٔ فیل است چنانچه گذشت واز ابن عباس نیز
منقول است که گفته الم ترکیف ولایلاف یکسوره اند ومنقول است

که ابی

که ابی بن کعب در میان این دو سوره فاصله نکرده بوده در مصحف خود
در کفعمی آورده که هر که لایلاف بر طعام بخواند از مضرت آن محفوظ
باشد واگر گرسنه پیش از طلوع آفتاب بخواند خدای تعالی جل جلاله
کسی برساند که او را طعام دهد سورهٔ ارایت از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام روایت کنند که هر که این سوره را در فرایض ونوافل
بخواند خدای تعالی جل جلاله نماز وروزهٔ او را قبول فرماید وحساب
آنچه در دنیا کرده از او نپرسند در کفعمی آورده که هر که این سوره را
بعد از طلوع صبح صد بار بخواند در حفظ خدای تعالی باشد تا صبح روز
دیگر سورة الکوثر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت
کنند که فرموده که هر که این سوره را در فرایض ونوافل بخواند خدای
تعالی جل جلاله او را آب کوثر بیاشاماند وجای سخن کردن او
با پیغمبر در پای درخت طوبی باشد در کفعمی گوید که هر گاه چاروا را
مغل شود یعنی شکمش بدرد آید از خوردن خاک یا علف واز جا برنخیزد
این سوره را در گوش راست او سه بار ودر گوش چپ او نیز سه بار

چاروا را
مغل شود

بخوان و بعد از ان پای خود بر پهلوی چار و از ند که بر میخیزد بحکم خدای
تعالی جل جلاله در در النظیم آورده که هر که در شب جمعه این سوره را بخواند
و بعد از ان با طهارت بخواب رود و طعام حرام آن شب نخورده باشد
حضرت پیغمبر را صلی الله علیه و آله و سلم را بخواب ببیند و هر که این
سوره را بر خود آویزد از دشمنان محفوظ باشد و بر ایشان غالب
باشد و تا آن سوره با او باشد مکروهی نبیند سوره قل یا ایها الکافرون
در مجمع البیان از جبیر بن مطعم روایت کرده که گفت روزی حضرت
پیغمبر صلوات الله و سلامه علیه میفرمود که یا جبیر آیا دوست میداری
که وقتی که بسفری بیرون روی تهیهٔ سفر و توشهٔ را تو بهتر و بیشتر
از رفیقان باشد گفتم بلی یا رسول الله پدر و مادرم فدای تو باد حضرت
فرمود که پس بخوان این پنج سوره را قل یا ایها الکافرون و اذا
جاء نصر الله و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب
الناس و در وقت خواندن اول بسم الله الرحمن الرحیم بخوان جبیر گوید
که مال چندانی نداشتم و با جمعی از مردم بسفر میرفتم و اسباب و توشهٔ من از

همه بیشتر می بود تا وقتی که از ان سفر مراجعت نمودم و این از برکت این
سورها بود از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند
که فرموده که هر که قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد در فریضهٔ
از فرایض بخواند خدای تعالی جل جلاله بیامرزد او را و والدین او را
و فرزندان او را و اگر آنکس شقی باشد او را از دیوان اشقیا
محو کنند و در دیوان سعادتمندان بنویسند و خدای تعالی جل جلاله
او را زنده گرداند سعادتمند و بمیراند شهید و مبعوث گرداند شهید
در کفعمی آورده که هر که این سوره در وقت طلوع آفتاب ده بار
بخواند و پس از ان دعا کند مستجاب شود انشاء الله تعالی سورهٔ
النصر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کنند که
فرموده که هر که این سوره را در نماز نافله یا در نماز فریضه بخواند خدای
تعالی جل جلاله او را بر دشمنان نصرت دهد و بیاید روز قیامت
و با او کتابی باشد سخن گو که آن کتاب را خدای تعالی جل جلاله از قبر
او بیرون آورده باشد و از پل صراط و آتش جهنم امان یابد و صدای

جهنم بگوشش او نرسد و بر هر چه بگذرد او را بشارت دهند بچیزهای
خوش تا وقتی که بهشت رود سورهٔ تبت از حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام روایت کنند که فرموده اند که هرگاه سورهٔ تبت یدا
بخوانید نفرین کنید بر ابو لهب در درّ النظیم آورده که هر که در دی درد داشته
باشد که از زیاده شدن آن ترسد این سوره را بر آن بخواند که در دم
شود و عافیت یابد و اگر وقتی که بر حاکم جباری داخل شود این
سوره بخواند از شر او ایمن شود سورهٔ قل هو الله احد از حضرت امیر
المومنین علیه السلام روایت کنند که فرموده اند که هر که یازده بار
این سوره بعد از صبح بخواند آن روز از و هیچ گناهی سر نزند هر چند
که شیطان وسوسه کند تا بینی بر خاک مالد و هم از آنحضرت روایت
کنند که از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم روایت فرموده اند
که هر که صد بار قل هو الله احد بخواند در وقت خوابیدن گناهان پنجاه
ساله او را ببخشند و از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
روایت کنند که فرموده اند آیا عاجز بید درین که هر شب ثلث قرآنرا

بخوانید

بخوانید گفتند یا رسول الله کدام کس را طاقت آن هست حضرت
فرموده اند که قل هو الله احد بخوانید سهل ابن سعد ساعدی روایت
کرده که گفت شخصی نزد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم آمد
و شکایت کرد از فقر و ضیق معاش پس حضرت فرمود که هرگاه
که داخل خانهٔ خود شوی اگر کسی باشد سلام کن و اگر کسی نباشد سلام
کن و یکبار قل هو الله احد بخوان پس آن شخص چنان کرد و در فیض
بر و کشاده شد حتی که بهمسایهای او فیض رسید منقول است که وقتی
که حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم بر سعد بن معاذ نماز کرد
فرمود که درین نماز هفتاد هزار ملائکه رفاقت نمودند و جبرئیل علیه السلام
از آنجمله بود پس گفتم یا جبرئیل او بچه سبب مستحق آن شده که شما بر او نماز
گزاردید جبرئیل علیه السلام گفت از آنست که قل هو الله احد بسیار میخواند
خواه ایستاده و خواه نشسته و خواه وقتی که سوار بود و خواه پیاده
و خواه وقتی که میرفت و خواه وقتی که می آمد از حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام روایت کنند که هر که بگرو زبرو بگذرد که پنج وقت

نماز را بگزارد و قل هو الله احد نخواند با او بگویند که ای بندهٔ خدا
تو از نمازکاران نیستی و هم از آنحضرت روایت کنند که هر که
جمعه بگذرد که در آن روز ناقل هو الله احد نخواند و بمیرد بر دین ابولهب
مرده باشد و هم از آنحضرت روایت کنند که هر که به بیماریی یا سختیی
گرفتار شود و در آن بیماری یا سختی بمیرد از اهل دوزخ باشد و هم از وقل هو الله احد بخواند صح
آنحضرت روایت کنند که فرمود که هر که ایمان بخدای و روز قیامت
دارد باید که بعد از هر نماز فریضه قل هو الله احد بخواند که هر که بخواند
جمع شود از برای او خیر دنیا و آخرت و گناهان او و والدین او
و فرزندان او مغفور گردد و از حضرت ابوالحسن علیه السلام روایت
کنند که فرمود که هر که پیش جباری خواهد رفت باید که قل هو الله
احد بخواند و پیش روی خود دمد و دیگر بخواند در پس سر خود دمد
و دیگر بخواند بر جانب راست بدمد و بار دیگر بخواند بر جانب چپ
دمد که از و خیر بیند و شر از و دور گردد و نیز آنحضرت فرموده
که هر گاه از چیزی ترسی صد آیه از قرآن بخوان از هر جا که خواهی

پس سه بار

پس سه بار بگو اَللّٰهُمَّ اکْشِفْ عَنِ الْبَلَاۤءِ آن خوف برطرف
میشود و این روایت در کلینی مذکور است و در انجا از حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که آنحضرت بمفضل بن عمر
گفت یا مفضل احتناب کن از همه مردمان به بسم الله الرحمن الرحیم
و بقل هو الله احد و بخوان آنرا از یمین و از شمال و از قدام و از خلف
و از فوق و از تحت و هر گاه که بر سلطانی جابر داخل شوی این سوره
را بخوان در وقتی که نظر بروی داشته باشی سه مرتبه و بدست چپ
عقد نما و دست را مگشا تا از پیش او بیرون آیی روایت کرده اند
که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم در وقت خواندن این سوره
در آخر هر آیه وقف میفرموده اند و نیز روایت کنند که حضرت امام
محمد باقر علیه السلام فرموده که چون بگویید قل هو الله احد بگویند هو الله
احد و بعد از خواندن این سوره سه بار بگویند کَذٰلِکَ اللّٰهُ رَبِّی و نیز
روایت کنند که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم لشکر بجایی
فرستاده بودند و حضرت امیر المومنین علیه السلام سر ایشان بوده اند

چون بازگشته اند حضرت احوال امیر المومنین از ایشان پرسیده
در جواب گفته اند که همه خیر است الا اینکه در هر نماز تلاوت قل هو الله
احد میکردی پس حضرت فرمود که یا علی چرا این کار میکردی فرمود از
برای آنکه این سوره را دوست میدارم پس حضرت پیغمبر صلی الله علیه
وآله وسلم فرمود که این سوره را دوست نداشتی تا آنکه خدای تعالی
جل جلاله ترا دوست داشت در کفعمی آورده که بر چشم دردناک این
سوره را بخوانند که شفا می یابد و مخفی نماند که از برای قضای حاجت هر که
دوازده بار این سوره بخواند و بعد از آن حاجت خود را از خدای تعالی
جل جلاله بخواهد البته برآید و این مجربست لیکن باید که در خلوت بخواند
بروجهی که کسی اطلاع نیابد سورهٔ قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب
الناس از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کنند که
روزی حضرت پیغمبر را صلی الله علیه وآله وسلم درد سختی پیدا شده
بوده پس جبرئیل و میکائیل نزدیک حضرت آمده اند یکی پیش پا و یکی
آنحضرت و جبرئیل علیه السلام به قل اعوذ برب الفلق آنحضرت

تعوید کرد و میکائیل به قل اعوذ برب الناس و هم از آنحضرت
روایت کنند که فرموده اند که هر که در نماز وتر قل اعوذ برب الفلق
و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد بخواند او را گویند ای
بندهٔ خدا بشارت باد ترا که خدای تعالی جل جلاله قبول کرد وتر ترا
در کفعمی آورده که هر که این دو سوره را هر شب بخواند از جن و وسوسهٔ
او ایمن باشد و اگر بر طفل بیاویزند از جن و هوام ایمن باشد و هر که
این دو سوره را در وقت داخل شدن بر سلطان بخواند از شر او ایمن
گردد **صومعهٔ سیوم** در خواص آیات محمد بن یعقوب
از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام روایت کرده که فرموده
مَنِ اسْتَكْفَى بِآيَةٍ مِنَ الْقُرْآنِ مِنَ الْمَشْرِقِ إِلَى الْمَغْرِبِ
كُفِيَ یعنی هر کس که یک آیه از قرآن را کافی داند از مشرق تا مغرب
کافی خواهد بود و معنی آیه در زبان عرب نشان است و هر آیهٔ قرآن
مضمونی دارد که این آیه نشان آن مضمون است یا آنکه هر آیه نشانیست
که آیهٔ پیش منقطع شده و این آیه از آیهٔ بعد از و منقطع است و بعضی

گویند که معنی آیه جماعت است و هر آیهٔ قرآن جماعتیست از حروف که
دلالت میکند بر مضمونی و فایده در شناختن آیهای قرآن چنانچه در مجمع البیان
مذکور است آنست که قاری قرآن هرگاه آیهارا به انگشتان می شمرده
باشد ثوابش بیشتر خواهد بود از آن سبب که دست خود را با دل و زبان
مشغول قرآن ساخته و می سزد که هر آیه فردای قیامت گواهی باشند
آن کس را چرا که از آیه نیز می پرسند و فایدهٔ دیگر آنکه یاد گرفتن آیهٔ
قرآن آسانتر میشود در مجمع البیان مذکور است که حضرت
پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم بیکی از زنان فرمود که آیهارا به انگشتان
بشمار که در قیامت آیها نیز بسخن می آیند و از آیها سوال و پرسش
می شود و مجموع آیهای قرآن چنانچه از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام روایت کرده اند هفده هزار آیه است و اول چیزی
که بر حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم نازل شده اینست
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ
خَلَقَ چنانچه آخر چیزی که نازل شده سورهٔ اذا جاء نصر الله و الفتح

بود و بعضی روایات مخالف این در باب سورهٔ هل اتی گذشته
و مولانا احمد اردبیلی در زبدة البیان از بعضی روایت کرده
که آخر آیه که نازل شد از قرآن آیهٔ آخر سورهٔ کهف است قُلْ اِنَّمَا
اَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحٰى اِلَيَّ اَنَّمَا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ
فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا
وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ اَحَدًا و مقصود خدای
تعالی جل جلاله از ابتدا کردن به بسم الله تعلیم بندگانست که در
هر کار اول بسم الله الرحمن الرحیم بگویند و شروع در آن کار کنند
و از حضرت پیغمبر صلوات الله و سلامه علیه روایت کرده اند که
هر صاحب شانی که در آن ابتدا به بسم الله نکنند آن کار دُم
بریده است یعنی بپایان نمیرسد چرا که نقصان اول در آخر سرایت
میکند در مجمع البیان از ابن عباس از حضرت پیغمبر صلی الله
علیه و آله و سلم روایت کرده که هرگاه معلم کودک را گوید که
بگو بسم الله الرحمن الرحیم پس آن کودک بگوید بسم الله الرحمن الرحیم

بنویسد خدای تعالی جل جلاله براتی برای کودک و براتی از برای
والدین آن کودک و براتی برای معلم صاحب دُرّ النظیم از
ابن عباس از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم روایت
کرده که هر کس که بگوید بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ خدای تعالی جل جلاله از وی هفتاد هزار بلا بگرداند
که اول آن بلاها هم و غم باشد و هم در آن از بعضی علما نقل کرده
که بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ نوزده حرف است و خازنان جهنم
هم نوزده پس خدای تعالی جل جلاله در برابر هر حرف یکی از آن
خازنان از بنده خود دور میکند و بسم الله الرحمن الرحیم چهار کلمه
است و گناهان نیز چهار نوع اند گناه شب و گناه روز و گناه
پنهان و گناه آشکار پس هر کس که بسم الله الرحمن الرحیم را
از روی اخلاص بگوید ببرکت این چهار کلمه خدای تعالی جل جلاله
این چهار نوع گناه او را ببخشد و هم در آن کتاب مذکور است
که هر که بسم الله الرحمن الرحیم بسیار بخواند نزد ملائکه مقربین و ساکنان

روی

روی زمین بهیبت [و شوکت] باشد و جهة قضای حاجات و مرادات بعضی
علما از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام نقل نموده اند که هر که
حاجتی عظیم داشته باشد باید که رقعه بنویسد به این طریق بسم الله
الرحمن الرحیم مِنْ عَبْدِهِ الذَّلِيلِ إِلَى رَبِّهِ الْجَلِيلِ
رَبِّ إِنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
و آن رقعه را در آب روان اندازد و در آن وقت بگوید
که اللّٰهُمَّ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ وَصَحْبِهِ الْمُرْتَضِينَ اِقْضِ حَاجَتِي يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِين
و حاجت خود را در آن وقت مذکور سازد زود باشد که آن حاجت
بر آید و این آزموده است و هم در آن کتاب مذکور است که هر که
بسم الله الرحمن الرحیم دوازده هزار بار بخواند و هر یکهزار که خواند دو
رکعت نماز بگزارد و حاجت خود را بخواهد تا برین وتیره دوازده
هزار تمام شود البته مراد او بر آید الٓمٓ ذٰلِكَ الْكِتَابُ
تا هُمُ الْمُفْلِحُونَ در کلینی از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم
روایت کرده که هر که بخواند چهار آیه اول از سوره بقره را و آیة الکرسی

را و دو آیه بعد از آن تا هم فیها خالدون و سه آیه آخر سوره
البقره را که مجموع ده آیه میشود هر که در خود و در مال خود مکروه
نبیند و هیچ شیطان نزدیک او نرود و قرآن را فراموش
نکند بدانکه کوفیان الم را یک آیه میگیرند و بنابرین از اول
سوره تا هم المفلحون پنج آیه است و چون در حدیث لفظ چهار
مذکور است معلوم میشود که مقصود حضرت چهار آیه بصریست نه کوفی
و این فی الجمله منافیست با آنچه صاحب مجمع البیان گفته که آیهای
کوفی درست ترست و سند آن عالی ترست از آن جهت که از
حضرت امیر المومنین علیه السلام ماخوذ است و حدیث نیز شاهد
آنست که حضرت فرموده که سوره فاتحه هفت آیه است و یکی
از آن آیها بسم الله الرحمن الرحیم است و موید آن کسیست که
بسم الله الرحمن الرحیم را با آیه اول هر سوره را یک آیه میگیرد صاحب
درّ النظیم گوید که این آیهای اول البقره تا هم المفلحون یاد داشت
را زیاده گرداند و نفس را قوی گرداند و سبب ثبات علم است

دردل و هر که این آیها را روز پنجشنبه در ساعت اول روز بنویسد در
ظرف پاک بمشک و زعفران و آنرا به آب چاه شیرین بشوید
و بیاشامد و از روز طعام امساک کند و شب نیز از آن آب بیاشامد
و روز روزه دارد تا سه روز چنان کند تا پنج روز تاثیر عظیم کند در علم
و معرفت انشاء الله تعالی و هم در آن کتاب از حضرت پیغمبر صلی الله
علیه و آله و سلم روایت کرده که هر که در هر شبانروزی سی و سه آیه
بخواند در آن شب و در آن روز از هیچ جانور یا دزد بوی ضرر نرسد و در تن
و مال و اهل و عیال خود عافیت بیند و آن آیها اینست از اول
سورة البقره تا المفلحون و آیة الکرسی تا هم فیها خالدون و لله
ما فی السموات و ما فی الارض تا آخر سوره و سه آیه از سوره اعراف
ان ربکم الله تا المحسنین و آخر سوره بنی اسرائیل قل ادعوا الله تا آخر
و از اول سوره والصافات تا طین لازب که ده آیه است و از سوره
الرحمن یا معشر الجن والانس تا فلا تنتصران و آخر سوره حشر
لو انزلنا هذا القرآن تا آخر و از اول سوره قل اوحی تا شططا

واین آیهارا آیهای حرس خوانند و حرس بزبان عرب
پاسبانی کردن است و محافظة میکنند آنکس را که مداومت نماید
بر تلاوت آن آیها از آن سبب آیهای حرس نامیدند و در کفعمی
آورده که در آیات حرس دو روایت است اول آنست که در عدة
الداعی مذکور است که هر که بخواند در خود و در مال خود مکروه نبیند
و هیچ شیطان بنزدیک او نرود و قرآنرا فراموش نکند
و آن اینست از اول سورهٔ البقره تا هم المفلحون و آیة الکرسی تا والله
سمیع علیم و سه آیه آخر آن سوره از اینجا که لله ما فی السموات وما فی
الارض دوم از حضرت پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم مرویست که
در آنها شفاست از نهصد و نود و نه درد و آن اینست سورهٔ فاتحه
و اول البقره تا هم المفلحون و آیة الکرسی تا علیم و لله ما فی السموات
وما فی الارض تا آخر سورهٔ البقره و آیه سخره از اعراف ان ربکم
الله الذی خلق السموات والارض فی ستة ایام
و قل ادعوا الله تا آخر سوره اسراء و اول والصافات تا لازب

و در سورهٔ رحمن این آیه یا معشر الجن والانس تا تنتصران
و آیه لو انزلنا هذا القرآن تا آخر سورهٔ حشر و در سورهٔ
جن این آیه وانه تعالی جد ربنا تا شططا و در سورهٔ
رعد این آیه له معقبات من بین یدیه ومن خلفه
یحفظونه من امر الله و در یس این آیه وجعلنا من بین
ایدیهم سدا ومن خلفهم سدا فاغشیناهم
فهم لا یبصرون و در سورهٔ البقره ختم الله علی قلوبهم
وعلی سمعهم وعلی ابصارهم غشاوة ولهم عذاب
عظیم الله الشافی الکافی المعافی بالف لا حول
ولا قوة الا بالله العلی العظیم و چون آیات حرس مذکور
شد مناسب آنست که آیات استکفا و آیات شفا و آیات
حفظ و آیات رزق و آیات فتح و آیات احتجاب و آیات
حرب و آیات انتباه و آیات فهم و آیات حفظ به ترتیب مذکور
شود و بعد از آن تتمه از فضل آیة الکرسی و آیه شهادت و آیه ملک

واین آیهارا آیهای حرس خوانند و حرس بزبان عرب
پاسبانی کردن است و محافظة میکنند آنکس را که مداومت نماید
بر تلاوت آن آیهاازآنسبب آیهای حرس نامیدند و در کفعمی
آورده که در آیات حرس دو روایت است اول آنست که در عدة
الداعی مذکور است که هر که بخواند در خود و در مال خود مکروه نبیند
و هیچ شیطان بنزدیک او نرود و قرآنرا فراموش نکند
وآن اینست از اول سورهٔ البقره تا هُمُ المُفلِحُونَ و ایة الکرسی تا والله
سَمِیعٌ عَلِیمٌ و سه آیه آخر آن سوره ازینجا که لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوَاتِ وَمَا فِی
الْاَرْضِ دوم از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم مرویست که
در آنها شفاست از نهصد و نود و نه درد و آن اینست سورهٔ فاتحه
و اول البقره تا هُمُ المُفلِحُونَ و ایة الکرسی تا عَلِیمٌ و لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوَاتِ
وَمَا فِی الاَرضِ تا آخر سورهٔ البقره و آیه از اعراف اِنَّ رَبَّکُمُ
اللهُ الَّذِی خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِی سِتَّةِ اَیَّامٍ تا آخر
و قُلِ ادْعُوا اللهَ تا آخر سوره اسراء و اول والصافات تا لازب

ودر سورهٔ رحمن این آیه یَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ تا تَنْتَصِرَانِ
و آیه لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ تا آخر سورهٔ حشر و در سورهٔ
جن این آیه وَاَنَّهُ تَعَالٰی جَدُّ رَبِّنَا تا شَطَطًا و در سورهٔ
رعد این آیه لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
یَحْفَظُونَهُ مِنْ اَمْرِ اللهِ و در یس این آیه وَجَعَلْنَا مِنْ بَیْنِ
اَیْدِیهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَیْنَاهُمْ
فَهُمْ لَا یُبْصِرُونَ و در سورهٔ البقره خَتَمَ اللهُ عَلٰی قُلُوبِهِمْ
وَعَلٰی سَمْعِهِمْ وَعَلٰی اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِیمٌ اَللهُ الشَّافِی الْکَافِی الْمُعَافِی بِاَلْفِ لَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ و چون آیات حرس مذکور
شد مناسب آنست که آیات استکفا و آیات شفا و آیات
حفظ و آیات رزق و آیات فتح و آیات احتجاب و آیات
حرب و آیات انتباه و آیات فهم و آیات حفظ به ترتیب مذکور
شود و بعد از ان تتمه از فضل آیة الکرسی و آیه شهادت و آیه ملک

که در سورهٔ فاتحه به آن اشاره شد بعرض رساند و ختم نماید آیات
استکفا تلاوت کردن آنها محبوس را و خائف و مدیون و
مهموم را کفایة است و آن شش آیه است با جواب آیه اول
الذين اذا اصابتهم مصيبة قالوا انا لله وانا
اليه راجعون جوابش اولئك عليهم صلوات
من ربهم ورحمة واولئك هم المهتدون
آیه دوم الذين قال لهم الناس ان الناس قد جمعوا
لكم فاخشوهم فزادهم ايمانا وقالوا حسبنا
الله ونعم الوكيل جوابش فانقلبوا بنعمة من الله
وفضل لم يمسسهم سوء واتبعوا رضوان الله والله
ذو فضل عظيم آیه سوم وذا النون اذ ذهب مغاضبا
فظن ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات ان
لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين
جوابش فاستجبنا له ونجيناه من الغم وكذلك

ننجي المؤمنين آیه چهارم وايوب اذ نادى ربه
انى مسنى الضر وانت ارحم الراحمين جوابش
فاستجبنا له فكشفنا ما به من ضر وآتيناه اهله
ومثلهم معهم رحمة من عندنا وذكرى
للعابدين آیه پنجم وافوض امرى الى الله ان
الله بصير بالعباد جوابش فوقاه الله سيئات
ما مكروا وحاق بآل فرعون سوء العذاب
آیه ششم والذين اذا فعلوا فاحشة او ظلموا
انفسهم ذكروا الله فاستغفروا لذنوبهم
ومن يغفر الذنوب الا الله ولم يصروا على
ما فعلوا وهم يعلمون جوابش اولئك جزاؤهم
مغفرة من ربهم وجنات تجرى من تحتها الانهار
خالدين فيها ونعم اجر العاملين صاحب کتاب
دلائل از محمد بن علی علوی رحمة الله نقل نموده که گفت روزی

مرا هم و غم و بدبختی روی داد چنانچه بنهایت دلتنگ شدم و شکیب
و قرار از من رفت پس جدم حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله
و سلم بخواب دیدم فرمود که چه حال داری یا محمد گفتم وهم و غم
پی در پی بر من می آید از کارهای دنیا جاه و مالم که بود رفته و عیالم
زیاده شده و با اینها خوفی از سلطان بهم رسانیده ام که آن
مشکلتر از همه است پس آنحضرت فرمود که میخواهی که ترا از عزایم
قرآن چیزی تعلیم کنم که بسبب آن خدای تعالی جل جلاله مال و جاه
ترا باز دهد و خوف سلطان از تو دور شود و هم و غم از تو زایل
گردد و حال عیال تو نیکو گردد گفتم بلی یا رسول الله پس فرمود
که این شش آیه را بخوان با جوابها که کفایه میکند بجهت کارهای
دنیا و آخرت و هیچ غمگین نمیخواند الا که خوشحال گردد و هیچ محبوس
نمیخواند الا که خلاصی یابد محمد بن علی علوی گوید که چون از خواب
بیدار شدم این آیهها را بعد از نماز خواندم ناگاه فرستادهٔ سلطان
بطلب من آمد و مرا نزد سلطان برد چون سلطان مرا دید

گفت

گفت مرا در خواب ترسانیدی گمان می برم که مرا نفرین کرده باشی
بخدا قسم که ترا از من هیچ خصومت و خطری نیست پس مال مرا
باز پس داد و از مال خود بر آن افزود الحاصل ببرکت آن آیهها
همه چیز بمن رسید و در کفعمی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
روایت کرده که فرمود عجب دارم از چهار کس که التجا نمیبرند بچهار چیز
عجب دارم از کسی که خائف باشد که چون التجا نمیبرد به این آیه که
حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ که خدا بعد از این آیه میفرماید که
فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ
و عجب دارم از کسی که غم دارد که چون التجا نمیبرد به این آیه که لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ که خدای تعالی
بعد از آن میفرماید که فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ
نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ و عجب دارم از کسی که بر وی مکر کرده باشند که چون
التجا نمیبرد به این آیه که وَاُفَوِّضُ اَمْرِي اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ که خدای تعالی در عقب آن فرموده که فَوَقَاهُ اللّٰهُ

سیئات ما مکروا وحاق بآل فرعون سوء العذاب از
وعجب دارم از کسی که خواهان دنیا باشد که چون التجا نمیبرد براین
آیه که ما شاء الله لا قوة الا بالله که خدای تعالی جل جلاله
در عقب آن فرموده ان ترن انا اقل منک مالا وولدا
فعسی ربی ان یؤتین خیرا من جنتک دمیری در
کتاب حیوة الحیوان از حضرت رسول الله صلی الله علیه واله وسلم
روایت نموده که فرموده اند که جز کلمه میدانم که هیچ مکروب واندوهگین
نگوید الا که کرب او را خدای تعالی جل جلاله بفرج وخوشی
مبدل گرداند وهیچ بنده مسلمانی به آن کلمه دعا نکند الا که مستجاب
گردد وآن کلمه دعای برادرم یونس است که خدای تعالی در قرآن
از زبان وی یاد فرموده که لا اله الا انت سبحانک
انی کنت من الظالمین ومخفی نماند که بعضی بر آن رفته اند
که اسم اعظم در آن کلمه مندرج است واز آنسبب دعای یونس
پیغمبر علیه السلام مستجاب گشت واز شکم ماهی خلاص گشت در

حواشی

ملاحظه هشت آیه ببین کن

[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]

رباعی ۱۱۵۶۴

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

حواشی کفعمی از حضرت امیر کل امیر علیه السلام روایت نموده
که چند آیه است که هر که آنها را بخواند یا با خود نگاه دارد از هر آفت
در امان باشد واگر دنیا پر از شمشیر شود به آنکس هیچ آسیب نرسد
وآن آیها اینست اول ۲۱۲۶ قل لن یصیبنا الا ما کتب الله
لنا هو مولانا وعلی الله فلیتوکل المؤمنون
دوم ۲۵۵۷ وان یمسسک الله بضر فلا کاشف له الا هو
وان یردک بخیر فلا راد لفضله یصیب به من یشاء
من عباده وهو الغفور الرحیم سیوم ۳۸۶ وما من
دابة فی الارض الا علی الله رزقها ویعلم مستقرها
ومستودعها کل فی کتاب مبین چهارم ۲۲۸۲ وکاین
من دابة لا تحمل رزقها الله یرزقها وایاکم
وهو السمیع العلیم پنجم ۲۸۶۶ ما یفتح الله للناس من رحمة
فلا ممسک لها وما یمسک فلا مرسل له من بعده
وهو العزیز الحکیم ششم ۱۸۱۹۸ قل افرأیتم ما تدعون

مِن دُونِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ
ضُرِّهِ اَوْ اَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ
قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ حَسْبِيَ اللّٰهُ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
وَامْتَنَعَ بِحَوْلِ اللّٰهِ وَقُوَّتِهِ مِنْ حَوْلِهِمْ وَقُوَّتِهِمْ وَاسْتَشْفَعَ
بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَاَعُوذُ بِمَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ هفتم اَلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ
جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِيمَانًا وَقَالُوا
حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ هشتم اِنِّي تَوَكَّلْتُ
عَلَى اللّٰهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ اِلَّا هُوَ آخِذٌ
بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ رَبِّي عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ آيات شفا
هر كه بنويسد و آب آن بياشامد از هر دردی شفا يابد اول
وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ دوم وَشِفَاءٌ لِمَا
فِي الصُّدُورِ سوم يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ

اَلْوَانُهُ

اَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ چهارم وَنُنَزِّلُ مِنَ
الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ پنجم
وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ششم قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا
هُدًى وَشِفَاءٌ هفتم ذٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ
هشتم اَلْآنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ نهم يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُخَفِّفَ
عَنْكُمْ دهم قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰى اِبْرٰهِيمَ
یازدهم وَاَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْاَخْسَرِينَ
دوازدهم اَلَمْ تَرَ اِلٰى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ
لَجَعَلَهُ سَاكِنًا وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ بالف لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا
بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ در حواشی كفعمی مذكور است كه شخصی را
مرض رو داده بود كه همه اطبا از علاج آن عاجز بودند و اين آيه‌ها
نوشته آشاميد و شفا يافت عياشی در تفسيرش آورده كه
شخصی درد شكم داشت بحضرت امير المومنين عليه السلام عرض كرد

حضرت فرمود که از مال زوجهٔ خود بطیب خاطرش چیزی بگیر
وبه آن عسل بخر و به آب باران داخل کن وبیاشام که خدای تعالی
جل جلاله فرموده وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُبَارَكًا
ونیز فرموده یَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ
فِیهِ شِفَآءٌ لِلنَّاسِ ونیز فرموده فَاِنْ طِبْنَ لَکُمْ عَنْ
شَیْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَکُلُوهُ هَنِیئًا مَرِیئًا پس هرگاه برکت
وشفا وهنی ومری جمع کرد شفا یابی پس آنمرد چنان کرد وشفا یافت
در حواشی کفعمی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت
کرده که شخصی درد سینه داشت وبحضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم عرض کرد حضرت
فرمود که شفای خود را از قرآن بجوی که خدای تعالی جل جلاله فرموده
وَشِفَآءٌ لِمَا فِی الصُّدُورِ ونیز در حواشی کفعمی از حضرت
رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم روایت کرده که آنحضرت فرموده
که شفای امت من از سه چیز است از قرآن یا لعقهٔ عسل یا شرطهٔ
حجام ومخفی نماند که ازین دو روایت مفهوم میشود که جمیع آیات

قرآن آیات شفاست. آیات حفظ هرکه تلاوت نماید
یا با خود نگاه دارد در حفظ خدای تعالی باشد وآن نه آیه است
اول وَلَا یَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ دوم
فَاللّٰهُ خَیْرٌ حَافِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ سوم
لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ یَحْفَظُونَهُ
مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ چهارم اِنَّ رَبِّی عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ حَفِیظٌ
پنجم اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّکْرَ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ
ششم وَحَفِظْنَاهَا مِنْ کُلِّ شَیْطَانٍ رَجِیمٍ هفتم
وَحِفْظًا مِنْ کُلِّ شَیْطَانٍ مَارِدٍ هشتم اِنْ کُلُّ
نَفْسٍ لَمَّا عَلَیْهَا حَافِظٌ نهم اِنَّ بَطْشَ رَبِّکَ
لَشَدِیدٌ اِنَّهُ هُوَ یُبْدِئُ وَیُعِیدُ وَهُوَ الْغَفُورُ
الْوَدُودُ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِیدُ فَعَّالٌ لِمَا یُرِیدُ هَلْ
اَتٰیکَ حَدِیثُ الْجُنُودِ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ بَلِ الَّذِینَ
کَفَرُوا فِی تَکْذِیبٍ وَاللّٰهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِیطٌ بَلْ هُوَ

٩٥٢٢	٩٤٢٧	٩٥٢٥
٩٤٢١	٩٥٢٣	٩٤٢٤
٩٥٢٦	٩٤١٩	٩٥٢٤

وهو القاهر فوق عباده ویرسل علیکم حفظة

وکنا لهم حافظین انکر کل شیء احصیناه وجعل الله حفظا علیهم وما انت علیهم بوکیل عنده کتاب حفیظ لکل اواب حفیظ وانا له لحافظون

قرآن مجید فی لوح محفوظ شیخ کمال الدین دمیری در
کتاب حیوة الحیوان روایت نموده که جمعی ابو الهیثم را شمشیرها
زدند و به او هیچ آسیب نرسید پس از وپرسیدند که سبب آن
چه بود کفت این آیها خواندم واین نیز کفت روزی با جمعی بیرون
رفتیم وکرکی را دیدم که با کوسفندی لاغر ملاعبه میکرد و به آن کوسفند
هیچ آسیب نمیرسید چون نزدیک رفتیم کرک کریخت و در کردن
آن کوسفند کاغذی بسته بود که در آن کاغذ این آیها نوشته بود
در در النظیم آورده که هر که این آیه را اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّکْرَ
وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ در ورق نقرهٔ خالص بنویسد واین آیه را
بر آن چهل بار بخواند در شب جمعه و آن ورق را پیچیده در زیر نکین
انکشتری کذارد و به آن انکشتری سکه میکرده باشد خدای تعالی
جل جلاله ملکی را موکل او کرداند که حفظ او و مال او و فرزند او کند
و هرکاه به آن انکشتری بر شمع خام سکه کند و به آن شمع بخور
نماید بر هر دردی آن در دیر طرف شود و اما جهة حفظ در سفر از حضرت

امیر المؤمنین

اس نقش ... اسم است

۱۱۴۲	۱۱۱۳	۱۱۴۲	۱۱۱۲
۱۱۱۵	۱۱۴۲	۱۱۰	۱۱۴۳
۱۱۱۲	۱۱۴۳	۱۱۲۲	۱۱۲۲
۱۱۵۲	۱۱۴۴	۱۱۴۲	۱۱۱

امیر المؤمنین سلام الله علیه روایه کنند که فرمود که هر که از منزل
بیرون رود بقصد سفر و با خود عصای بادام تلخ بکیرد و این آیات
که در سورهٔ قصص است بخواند وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ
قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ وَلَمَّا
وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ
يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ
قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ
وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ
إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ
فَقِيرٌ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ
إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا
فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ
نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا
أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ
الْأَمِينُ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى

حفظ در زرع ... ...

۱۱۲۶	۱۱۳۱	۱۱۲۴
ـ۲۵	۱۱۲۷	۱۱۲۹
ـ۳۰	۱۱۲۳	۱۱۲۸

این نقش ... ...
۱۲۷۴

۱۲۳۹

ابنتی هاتین علی ان تاجرنی ثمانی حجج فان اتممت
عشرا فمن عندک وما ارید ان اشق علیک ستجدنی
ان شاء الله من الصالحین قال ذلک بینی وبینک
ایما الاجلین قضیت فلا عدوان علی والله علی
ما نقول وکیل خدای تعالی جل جلاله او را ایمن کرداند از
جانور درنده و هر جانور گزنده و از دزد تا آنکه بمنزل عود نماید و
با وی هفتاد و هفت ملک باشند که از برای او آمرزش طلبند
تا باز گردد و هیچ شیطان به نزدیک وی گذر نکند و در درّ النظیم
از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم روایت کرده که فرموده
که هر که خواهد که طی الارض نماید باید که عصای بادام تلخ نگاه دارد
مرویست که حضرت آدم را علی نبینا و علیه السلام کوفتی بهم رسید
حضرت جبرئیل علیه السلام فرمود که عصایی از درخت بادام تلخ قطع
کن و بر سینه بگذار پس حضرت آدم علیه السلام چنان کرد و شفا
یافت و اما بجهت حفظ در بحر و وقت تلاطم امواج دو آیه که در سوره
لقمن است در هفت ورق بنویسد و در دریا اندازد یک بسوی

مشرق که تلاطم تسکین یابد و آن دو آیه اینست الم تر ان
الفلک تجری فی البحر بنعمت الله لیریکم من
آیاته ان فی ذلک لآیات لکل صبار شکور
واذا غشیهم موج کالظلل دعوا الله مخلصین
له الدین فلما نجاهم الی البر فمنهم مقتصد
وما یجحد بآیاتنا الا کل ختار کفور و از سوره
انعام این آیه را قل من ینجیکم من ظلمات البر والبحر
تدعونه تضرعا وخفیة لئن انجینا من هذه
لنکونن من الشاکرین قل الله ینجیکم منها ومن کل
کرب ثم انتم تشرکون در کاغذی بنویسد و در دریا اندازد
تلاطم آن تسکین یابد و اما بجهت سلامت از آفات در بحر و بر و در مال
و فرزند و زراعت و دواب و هر چه مثل اینها باشد چند آیه است
که در سوره ابرهیم واقع است هر که مداومت کند بر خواندن آن
هر صباح و شام و هر وقت که بخواب رود و هر وقت که بر اهل خود

داخل شود و هر وقت که متوجه تحصیل مال و رزق گردد یا بزراعتی
مشغول شود خیر و برکت و سعادت بیند و از هر چه خائف باشد امان
یابد و آن آیها اینست الله الذی خلق السموات والارض
وانزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات
رزقا لکم وسخر لکم الفلک لتجری فی البحر بامره
وسخر لکم الانهار وسخر لکم الشمس والقمر دائبین
وسخر لکم اللیل والنهار واتیکم من کل ما سالتموه
وان تعدوا نعمت الله لا تحصوها ان الانسان
لظلوم کفار آیات رزق سی و پنج آیه است که هر روز یکبار
جمع اعداد آیات ۱۱۶۵
باید خواند یا با خود نگاه باید داشت که سبب وسعت رزق است
اول ومما رزقناهم ینفقون ۲ کلما دخل علیها
زکریا المحراب وجد عندها رزقا قال یا مریم
انی لک هذا قالت هو من عند الله ان الله یرزق
من یشاء بغیر حساب ۳ وارزقنا وانت خیر الرازقین

۴ قل اغیر الله اتخذ ولیا فاطر السموات والارض
وهو یطعم ولا یطعم ۵ واورثنا القوم الذین
کانوا یستضعفون مشارق الارض ومغاربها التی
بارکنا فیها ۶ فاویکم وایدکم بنصره ورزقکم
من الطیبات لعلکم تشکرون ۷ ربنا لیقیموا
الصلوة فاجعل افئدة من الناس تهوی الیهم
وارزقهم من الثمرات لعلهم یشکرون ۸ ولقد
مکناکم فی الارض وجعلنا لکم فیها معایش قلیلا
ما تشکرون ۹ کلا نمد هؤلاء وهؤلاء من عطاء
ربک وما کان عطاء ربک محظورا ۱۰ وان من
شیء الا عندنا خزائنه ۱۱ انا مکنا له فی الارض
واتیناه من کل شیء سببا ۱۲ ولهم رزقهم فیها
بکرة وعشیا ۱۳ ورزق ربک خیر وابقی ۱۴
ولقد کتبنا فی الزبور من بعد الذکر ان

تکسیر آیات رزق
۱۱۶۵۷۰

۲۹۱۳۴	۲۹۱۴۲	۲۹۱۳۹	۲۹۱۳۲
۲۹۱۳۵	۲۹۱۳۰	۲۹۱۳۴	۲۹۱۴۵
۲۹۱۳۸	۲۹۱۴۳	۲۹۱۴۱	۲۹۱۳۸
۲۹۱۳۹	۲۹۱۴۴	۲۹۱۳۶	۲۹۱۳۸

الأرض يرثها عبادي الصالحون ١٥ فخراج
ربك خير وهو خير الرازقين ١٦ ليجزيهم الله
أحسن ما عملوا ويزيدهم من فضله والله يرزق
من يشاء بغير حساب ١٧ قال أتمدونن بمال
فما آتاني الله خير مما آتاكم بل أنتم بهديتكم
تفرحون ١٨ أمن يبدأ الخلق ثم يعيده
ومن يرزقكم من السماء والأرض أإله
مع الله ١٩ أمن يجيب المضطر إذا دعاه و
يكشف السوء ويجعلكم خلفاء الأرض أإله
مع الله ٢٠ ونريد أن نمن على الذين استضعفوا
في الأرض ونجعلهم أئمة ونجعلهم الوارثين
٢١ رب إني لما أنزلت إلي من خير فقير ٢٢
أولم نمكن لهم حرما آمنا يجبى إليه ثمرات
كل شيء رزقا من لدنا ٢٣ فابتغوا عند الله الرزق

فاعبدوه

واعبدوه واشكروا له إليه ترجعون ٢٤
وكأين من دابة لا تحمل رزقها الله يرزقها
وإياكم وهو السميع العليم ٢٥ ألم تروا أن الله
سخر لكم ما في السموات وما في الأرض وأسبغ
عليكم نعمه ظاهرة وباطنة ٢٦ قل من يرزقكم
من السموات والأرض قل الله ٢٧ كلوا من رزق
ربكم واشكروا له بلدة طيبة ورب غفور
٢٨ ما يفتح الله للناس من رحمة فلا ممسك
لها ٢٩ وما أنفقتم من شيء فهو يخلفه وهو خير
الرازقين ٣٠ وما كان الله ليعجزه من شيء في
السموات ولا في الأرض إنه كان عليما قديرا
٣١ إن هذا لرزقنا ما له من نفاد ٣٢ هذا
عطاؤنا فامنن أو أمسك بغير حساب ٣٣
ما عندكم ينفد وما عند الله باق ٣٤ الله الذي

خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ٣٥ وَمَنْ
يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا
يَحْتَسِبُ **ایات فتح** از غزالی منقولست که گفته فتوح
قرآنرا هر که بنویسد و باخود نگاه دارد خدای تعالی جل جلاله در هر خیر
برو بگشاید و آن اینست ١ فَعَسَى اللّٰهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ
أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ ٢ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا
يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ٣ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ٤ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ
الْقُرَى آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِنَ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ
الْفَتْحُ ٦ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ
رُدَّتْ إِلَيْهِمْ ٧ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ
عَنِيدٍ ٨ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ
فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ٩ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ

فافتح

فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ١٠ مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا
مُمْسِكَ لَهَا ١١ حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا ١٢
إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا تا وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً ١٣
فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ١٤ نَصْرٌ
مِنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ١٥ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ
أَبْوَابًا ١٦ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ و مخفی نماند که
آیهٔ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا را از فتوح قرآن شمردن خالی از
تکلف نیست و همچنین آیهٔ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ فَافْتَحْ بَيْنِي
وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا چه افتح درین دو آیه مشتق از فتاحت بکسر فا نه از
فتح لیکن صاحب کشاف در سورهٔ شعرا در تفسیر فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا
میگوید که فتاحه بمعنی حکومتست و فتاح حاکم را گویند چرا که مهمات
بسته را می گشاید چنانچه فیصل نیز میگویند ازینجهت که فصل میکند
میان خصومات و ازاینجا مفهوم میشود که فتاحه ماخوذ است از

احتجاب ۳ آیه

فتح و لهذا فتحا مفعول مطلق فافتح واقع شده **آیات احتجاب**
در کفعمی از حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه روایت نموده
که هر که خواهد از دشمن احتجاب کند که دشمن او را نبیند باید
از سوره کهف این را بخواند وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ
رَبِّهِ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ اِنَّا جَعَلْنَا
عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا
وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَهْتَدُوا اِذًا
اَبَدًا وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ و از سوره نحل این
بخواند اُولٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ
وَاَبْصَارِهِمْ وَاُولٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ و از سوره
جاثیه این آیه بخواند اَفَرَاَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهُ هَوَاهُ
وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَ
جَعَلَ عَلٰى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللّٰهِ
اَفَلَا تَذَكَّرُونَ و این سه آیه در عدة الداعی مذکور است

که هشام بن سایب کلبی بر حضرت صادق علیه السلام
داخل شد حضرت گفت تویی آنکس که تفسیر قرآن میکنی هشام
گفت بلی پس حضرت گفت خبر ده مرا از آنچه خدای تعالی فرموده
وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا کدام است آن
آیه قرآن که هر وقت که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم
تلاوت میفرمود از دشمن مستور میشد هشام گفت نمیدانم پس مرا
بیاموز آن یا ابن رسول الله حضرت فرمود که آن سه آیه است
چنانچه مذکور شد منقول است از شخصی که گفت از کوفه بیرون
آمدم بجانب بغداد و با هشتاد کس در کشتی روانه شدم که کشتی ما هفتم
بود و من حدیث حضرت امام جعفر صادق علیه السلام را شنیده
بودم و آن آیه‌ها را خواندم در کشتی پس من نجات یافتم و باقی
غرق شدند و نیز گفته است که رومیه شخصی را به اسیری برده بودند
تا ده سال و بعد از ده سال این آیه‌ها بیاد آن شخص آمد و خواند و خلاص

شد از ابن عباس منقول است که حضرت رسالت پناه
صلی الله علیه واله وسلم قراءت قرآن میفرمود و مشرکین در مقام
استهزا و سخریه میشدند پس خدای تعالی سه آیه نازل ساخت
که بسبب آن از نظر ایشان محجوب شد ۲۳ آیه اول وجعلنا
علی قلوبهم اکنة ان یفقهوه تا نفورا و آیه دوم
و سوم بر همان منوال که مذکور شد و غزالی از بعضی چهار آیه
۱۲۰ نقل کرده اول در سوره انعام ومنهم من یستمع
الیک وجعلنا علی قلوبهم اکنة ان یفقهوه
وفی اذانهم وقرا وان یروا کل ایة لا یؤمنوا
بها حتی اذا جاءوک یجادلونک یقول الذین
کفروا ان هذا الا اساطیر الاولین دوم در
سوره نحل اولئک الذین طبع الله علی قلوبهم
وسمعهم وابصارهم واولئک هم الغافلون
سوم در سوره کهف ومن اظلم ممن ذکر تا اذا ابدا

وإذا ذكرت ربك في القرآن وحده ولوا على أدبارهم نفورا

چهارم در سوره جاثیه افرایت من اتخذ الهه هواه
تا تذکرون و گفته که میباید که بعد از خواندن این
۳۳۷۵ آیهها دست خود بر سر گذارد و بگوید احاط علم الله
ونفذت قدرته وسبقت ارادته و این نیز گفته باید
که بغایت محافظه کنی این آیات را که از کجاست و از برای هر خوف
و علة و مصیبت بنویس که نجات می یابی آیات حرب
چهار آیه است در چهار سوره پهلوی یکدیگر و در هر آیه ده قاف است
هر گاه آنرا بر علم بنویسند لشکر آن هزیمت نکند و بر اعدا نصرت
یابند و هر که آنرا در ورقی بنویسد و در وقت داخل شدن بر ارباب
جاه و سلطنت بر سر خود گذارد عظیم الشان گردد و بهیبت و شوکه
شود ۱۱۹۸٤ آیه اول در سوره البقره الم تر الی الملأ من بنی
اسرائیل من بعد موسی اذ قالوا لنبی لهم ابعث لنا
ملکا نقاتل فی سبیل الله قال هل عسیتم ان کتب
علیکم القتال الا تقاتلوا قالوا وما لنا الا نقاتل

٣٩٩٩	٣٩٩٢
٣٩٩٥	٣٩٩٧
٣٩٩١	٣٩٩٦

فی سبیل الله وقد اخرجنا من دیارنا وابنائنا
فلما کتب علیهم القتال تولوا الا قلیلا منهم
والله علیم بالظالمین ایه دوم در آل عمران لقد سمع
الله قول الذین قالوا ان الله فقیر ونحن اغنیاء
سنکتب ما قالوا وقتلهم الانبیاء بغیر حق ونقول
ذوقوا عذاب الحریق ایه سوم درسوره ن الم تر ١٩٣٦٠
الی الذین قیل لهم کفوا ایدیکم واقیموا الصلوة
واتوا الزکوة فلما کتب علیهم القتال اذا
فریق منهم یخشون الناس کخشیة الله او اشد
خشیة وقالوا ربنا لم کتبت علینا القتال
لولا اخرتنا الی اجل قریب قل متاع الدنیا
قلیل والاخرة خیر لمن اتقی ولا تظلمون
فتیلا ایه چهارم در سوره مایده واتل علیهم نبا ابنی ٦٨٦٦
ادم بالحق اذ قربا قربانا فتقبل من احدهما

ولو

ولم یتقبل من الاخر قال لاقتلنک قال انما
یتقبل الله من المتقین ایه دیگر در سوره رعد قل من رب ٤٨٢٧
السموات والارض قل الله قل افاتخذتم من
دونه اولیاء لا یملکون لانفسهم نفعا ولا
ضرا قل هل یستوی الاعمی والبصیر ام هل
تستوی الظلمات والنور ام جعلوا لله شرکاء
خلقوا کخلقه فتشابه الخلق علیهم قل الله خالق
کل شیء وهو الواحد القهار و بهتر آنست که چون
این آیها را بنویسد در زیر آن قاف عربی بنویسد چنانچه متعارفست
و در زیر آن صد قاف هندی بنویسد و صورة قاف چنانچه
در در النظیم آورده اینست ققق اه

ایات انتباه

چند آیه است که هر که خواهد که در وقت نماز شب بیدار شود چون
آنرا وقت خواب بخواند در همان وقت که اراده دارد بیدار میشود
آیه اول آخر سوره کهف است فمن کان یرجوا لقاء

رَبِّهٖ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ
رَبِّهٖ اَحَدًا بعضی گویند که این آخر آیه ایست که نازل شده
در قرآن شیخ ابوجعفر بن بابویه قدس سره از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده که هر که آخر کهف
را در وقت خوابیدن بخواند در هر ساعتی که خواهد بیدار گردد
آیهٔ دیگر در سورهٔ البقره است وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً
لِلنَّاسِ وَاَمْنًا وَاتَّخِذُوْا مِنْ مَقَامِ اِبْرٰهِيْمَ مُصَلًّى
وَعَهِدْنَا اِلٰى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ
لِلطَّآئِفِيْنَ وَالْعَاكِفِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ در در النظیم
آورده که بخط بعضی عارفین دیدم که هر که این آیه را در وقت
خواب بخواند و اراده بیدار شدن کند در هر وقت از شب که خواهد
البته آنوقت بیدار شود آیه دیگر در سورهٔ آل عمران اِنَّ فِيْ
خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ
وَالنَّهَارِ لَاٰيَاتٍ لِاُولِي الْاَلْبَابِ الَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ

الله

اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُوْدًا وَعَلٰى جُنُوْبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُوْنَ
فِيْ خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ
هٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
رَبَّنَا اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهٗ وَمَا
لِلظَّالِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ رَبَّنَا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِيْ
لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا
ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ
رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ هرگاه این آیها را در ظرفی
از چوب نویسند و به آب زمزم شسته بیاشامند هر وقت که خواهند
بجهة نماز شب بیدار شوند و قاضی بیضاوی در تفسیر این آیها آورده
که هر که پنج مرتبه رَبَّنَا بگوید از هر چه خائف باشد نجات یابد و بعضی
گمان کرده اند که رَبّ اسم اعظم است از آنجهة که پنج مرتبه تکرار
کرده خدای تعالی جل جلاله درین آیات آیات فهم و حفظ

در اول صومعه مذکور شد که آیات اول سورهٔ البقره در علم
وحفظ کردن قرآن نافع است وازجملهٔ آیات که درین باب
نافع است این آیهاست که در اوایل سورهٔ آل عمرانست هُوَ
الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ
هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ
الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ
وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ
عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ رَبَّنَا لَا
تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ
النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ
هر که این آیهارا در لوحی سبز نو در ساعت ششم از روز جمعه بزعفران
وگلاب بنویسد وبه آب نهر جاری شوید و بناشتا بیاشامد تا هفت

۱۰۳۹	۱۰۵۴	۱۰۲
۱۰۳۱	۱۰۵۰	۱۰۵
۱۰۵۴	۱۰۳۶	۱۰۶

جمعه متوالی چنان کند قبل از طلوع آفتاب ودر آن روز چیزی
که در آن شبهه باشد نخورد و حیوانی نخورد بغایت صاحب فهم و یاد
داشت گردد دیگر در سورهٔ قصص وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ
قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ وَإِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا
بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ أُولَٰئِكَ
يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِا
لْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ وَإِذَا
سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ
أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ هر که خواهد که
معانی دقیق فهم کند و یادداشت علم و حکمت داشته باشد باید که
شخصی سه روز روزه دارد که اول آن روز پنجشنبه باشد از اول
ماه و این آیها در جام آبگینه بنویسد و به آب نهر جاری بشوید و
آنکس هر شب قبل از طلوع آفتاب از آن آب بیاشامد که تاثیر

	۲۳۵۲	۲۳۵۷	۲۳۳۲
	۲۳۴۵	۲۳۶۰	۲۳۵۵
		۲۳۵۲	۲۳۳۹
	۲۳۳۸	۲۳۴۷	۲۳۵۸

عظیم میکند آیة الکرسی اللّٰه لا اله الا هو تا وهو
العلی العظیم در مجمع البیان از حضرت پیغمبر صلی الله علیه
وآله وسلم روایت کرده که آنحضرت به ابی بن کعب گفت یا ابا
المنذر کدام آیه کتاب خدای تعالی جل جلاله عظیم تر است گفت الله
لا اله الا هو الحی القیوم پس آنحضرت دست بر سینهٔ
او زد گفت علم ترا گوارا باد بخدایی که جان محمد در دست اوست که
این آیه زبان و دو لب دارد که تقدیس خدای تعالی جل جلاله میکند نزد
ساق عرش وایضا در مجمع البیان از حضرت رسول الله صلی الله
علیه وآله وسلم روایت کرده که هر که آیة الکرسی در عقب هر نماز
فرض بخواند کسی که قبض روح او کند خدای تعالی باشد جل جلاله و مثل
کسی باشد که همراه انبیا جهاد کرده باشد تا شهید شود وایضا در مجمع
البیان از حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام روایت کرده که آنحضرت
فرمود که از پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم شنیدم که بر منبر میفرمود که هر که
آیة الکرسی در عقب نماز فرض بخواند منع نکند او را از دخول جنت

الا

الا موت و مداومت نمی نماید بر خواندن این الا صدیق یا عابد هر که
آنرا در وقت خواب بخواند ایمن گرداند او را خدای تعالی جل جلاله
بر خود و همسایه و همسایهٔ همسایه و بر ظاهر این حدیث مناقشه
میکنند که موت معد دخول جنت است نه مانع آن و مولانا سعد الدین
تفتازانی در حاشیهٔ کشاف میگوید که موت از شرایط دخول جنت
است پس گویا موت میگوید که داخل جنت مشو تا من حاضر نشوم
پس در کلام استعارهٔ بالکنایه است چه تشبیه کرده موت را بحاجبی
که منع میکند و ملایم آنرا که منعست از برای او ثابت میکند یا انکه
استعارهٔ تمثیلیه است چه تشبیه کرده حال موت را که حضورش
شرطست و بی آن دخول جنت متصور نیست بحال کسی که شخصی را
از کاری باز دارد و گوید که تا من حاضر نشوم آن کار را مکن و بر هر تقدیر
تکلف دارد و آنچه بخاطر میرسد آنست که مقصود حضرت مبالغه است
در اینکه داخل شدن بهشت خوانندهٔ این آیه را هیچ مانع ندارد چه آنچه
متصور است در اینجا موتست و آن خود معد و ممد دخول جنت است

وازین مقول است این بیت عربی وَلَا عَیْبَ فِیهِمْ غَیْرَ اَنَّ
سُیُوفَهُمْ • بِهِنَّ فُلُولٌ مِنْ قِرَاعِ الْکَتَائِبِ ، اکنه در کلام
مضاف مقدراست یعنی منع نکند اورا از دخول از دخول جنت الا
وجوب موت یعنی لازم بودن موت مانع دخول جنت است چه اگر
در جنت داخل شود دیگر موت نمی یابد وحال انکه در تقدیر خدای تعالی
لازم شده که موت بیابد وایضا در مجمع البیان از حضرت رسول الله
صلی الله علیه واله وسلم روایت کرده که بحضرت امیر المومنین
علیه السلام گفت یا علی سید آدمیان حضرت آدم است علیه السلام
وسید عربان محمد است صلی الله علیه واله وسلم ودر آن هیچ فخر
نیست وسید فارسیان سلمان است وسید صهیبت
وسید حبشیان بلال وسید کوهها کوه طور وسید درختان
سدر وسید ماهها اشهر حرم وسید روزها روز جمعه است وسید
کلامها قرآنست وسید قرآن البقراست وسید البقره آیة الکرسی
یا علی در آیة الکرسی پنجاه کلمه است ودر هر کلمه پنجاه برکة است

وایضا در آن کتاب از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت
کرده که فرموده هر که یکبار آیة الکرسی بخواند خدای تعالی جل جلاله
بگرداند ازو هزار مکروه از مکاره دنیا وهزار مکروه از مکاره آخرت
که آسانتر مکاره دنیا فقر و آسانتر مکاره آخرت عذاب قبر وایضا
در آن کتاب از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده
که هر چیز را ذروه هست وذروه قرآن آیه الکرسی است وذروه
بلندیست روایت کنند که هر که آیه الکرسی بخواند در وقتی که از خانه
بیرون رود هیچ مکروه بروی نرسد تا باز گردد واز حضرت امام
رضا علیه السلام روایت کنند که هر که آیة الکرسی در وقت خواب
بخواند به فالج گرفتار نشود وهر که بعد از هر نماز بخواند هیچ جانور
نیش دار بوی گزند نرساند آیهٔ شهادة فضل آن در سورهٔ فاتحه
گذشت واز حضرت پیغمبر صلی الله علیه واله وسلم روایت کنند
که هر که این آیه را در وقت خواب بخواند خدای تعالی جل جلاله از آن
آیه هفتاد هزار خلق راخلق کند که از برای او آمرزش طلبند تا روز

قیامت و باید که وقتی که آن آیه را خواند بگوید وَاِنّی اَشْهَدُ
بِمَا شَهِدَ اللّٰهُ وَاَسْتَوْدِعُ اللّٰهَ هٰذِهِ الشَّهَادَةَ وَهِیَ
لِی عِنْدَ اللّٰهِ وَدِیعَةٌ اِنَّ الدِّینَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ
که از حضرت صلی الله علیه و آله وسلم روایت کرده اند که آنکس را
می آورند در روز قیامت و خدای تعالی جل جلاله فرماید که این بنده
مرا به نزدیک من عهدی و پیمانیست و من سزاوارترم از هر کسی که
وفا کنم بعهد خود داخل کنید بندهٔ مرا در بهشت و آیه اینست شَهِدَ
اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰئِکَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا
بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ اِنَّ الدِّینَ
عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ در مجمع البیان روایت کرده از غالب
قطان که گفت بکوفه آمده بودم بتجارت و بنزدیکی سلیمان بن مهران
اعمش فرود آمدم و پیش او آمد شد مینمودم تا آنکه میل داشتم که متوجه
بصره شوم اعمش بنماز تهجد برخاست و بعد از آن باین آیه رسید
پس گفت وَاَنَا اَشْهَدُ بِمَا شَهِدَ اللّٰهُ وَاَسْتَوْدِعُ اللّٰهَ هٰذِهِ

الشهادة

الشَّهَادَةَ وَهِیَ لِی عِنْدَ اللّٰهِ وَدِیعَةٌ اِنَّ الدِّینَ
عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ و آنرا مکرر گفت پس من با خود گفتم که
اعمش چیزی در باب این آیه شنیده که باین عنوان میخواند
پس با او نماز گذاردم و با وی وداع کردم پس گفتم آیه از تو شنیدم
که تکرار میکردی گفت سخن آنرا بتو نمیگویم تا سال دیگر پس نشان
آنروز را بر در خانهٔ او نوشتم و یکسال توقف نمودم چون سال گذشت
گفتم یا ابو محمد سال گذشته پس گفت که ابی وابل از عبد الله نقل
کرد که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم فرمود که صاحب آن آیه
را در روز قیامت می آورند پس خدای تعالی جل جلاله میفرماید که این
بندهٔ مرا نزد من عهدیست و من سزاوارتر و فاکنندگان بعهدم بندهٔ
مرا داخل بهشت سازید و ایضا در مجمع البیان از سعید بن جبیر
روایت کرده که گفت در حوالی کعبه سیصد و شصت بت بود چون
این آیه نازل شد همه بسجده در افتادند و ایضا در مجمع البیان از زبیر
ابن عوام روایت کرده که گفت آخر روز عرفه با خود گفتم که درین وقت

عشا بحضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم نزدیک میشوم تا از آنحضرت
بشنوم آنچه میفرماید پس شتر خود را در میان شتر آنحضرت و شتر شخصی
دیگر که در پهلوی آنحضرت میرفت نگاه داشتم پس شنیدم که آنحضرت
این آیه را میخواند پس تکرار میفرمود تا آواز شریف آنحضرت صلی الله علیه
و آله و سلم بلند گشت **آیهٔ ملك** در مجمع البیان از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده و آنحضرت از حضرت
امام محمد باقر علیه السلام تا حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود
که چون خدای تعالی جل جلاله اراده کرد که سورهٔ فاتحه الکتاب
و آیه الکرسی و شهد الله و قل اللّٰهمّ مالك الملك تا بغیر حساب نازل
آنها بر عرش چسپیدند و میان ایشان و خدای تعالی جل جلاله
پرده و حجاب نبود و گفتند یارب ما را بجانب گناه میفرستی و پیش
کسانی که گناه کاراند نازل میسازی و ما بر طهر و قدس آویخته ایم
پس خدای تعالی جل جلاله فرموده که بعزت و جلال خود سوگند که هیچ
بندهٔ نیست که شما را بعد از هر نماز بخواند الا آنکه او را در حظیرهٔ قدس

جا دهم و هر روز هفتاد مرتبه بروی نظر رحمت کنم و در هر روز هفتاد
حاجت او بر آرم که کمتر آنها آمرزش باشد و او را از هر دشمن
نگاه دارم و بر دشمن نصرت دهم و منع نکند او را از دخول جنت
الا موت و ایضا در مجمع البیان از معاذ بن جبل نقل کرده که
روزی محبوس شدم و نتوانستم که با پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم
نماز جمعه بگذارم پس پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود یا معاذ
ترا چه چیز مانع شد از نماز جمعه گفتم یا رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
یوحنا یهودی یک اوقیه گندم از من طلب داشت و بر در خانه
من منتظر بود که مرا پیدا کند پس من ترسیدم که در حضور تو مرا
حبس نماید از اینجهت بیرون نیامدم پس حضرت فرمود یا معاذ
میخواهی که خدای تعالی دین ترا ادا کند گفتم بلی یا رسول الله
فرمود بگو قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِكَ تا بغیر حساب یَا رَحْمٰنَ الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ
وَرَحِیمَهُمَا تُعْطِی مِنْهُمَا مَا تَشَاءُ وَتَمْنَعُ مِنْهُمَا مَا تَشَاءُ
اِقْضِ عَنِّی دَیْنِی پس اگر برابر زمین طلا در ذمهٔ تو باشد خدای

تعالی جل جلاله ادامیکند انشاء الله و در کتاب در النظیم مذکورات
که مداومت نمودن پادشاهان مالک الرقاب بر تلاوت
این آیه کریمه موجب ثبات دولت و دوام ملک ایشان بود امید از
کرم ملک منان انکه سایهٔ رحمت خویشتن یعنی ذات قدسی
صفات پادشاهان عدالت پناه را بر بندگان پاینده دارد
و برای حفظ سلطنت و مملکتش پاسبان از ~~مخلصان~~ صوامع
ملکوت بگمارد بنبیه الذی اصطفاه و بالقرآن و من تلاه

وصلی الله علی محمد و آله اجمعین

تمت الکتاب بعون الله و حسن

توفیقه

لا ادری ناظمه

وَلَا بِيَّ لِأَمِيرِ النَّحْلِ تُكَفِّنُنِي ∴ مِنْ بَعْدِ مَوْتِي وَتَغْسِيلِي وَتَكْفِينِي
وَطِينَتِي جُبِلَتْ مِنْ قَبْلِ تَكْوِينِي ∴ بِحُبِّ حَيْدَرَ فَكَيْفَ النَّارُ تَكْوِينِي

لامیر المؤمنین علیه السلام اَنَّ مَنْ كَتَبَ هٰذِهِ عَلَى كَفَنِ

الميت

اَلْمَيِّتِ لَمْ يُعَذَّبْ فِي الْقَبْرِ

وَفَدْتُ عَلَى الْكَرِيمِ بِغَيْرِ زَادٍ ∴ مِنَ الْحَسَنَاتِ وَالْقَلْبِ السَّلِيمِ
فَحَمْلُ الزَّادِ اَقْبَحُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ∴ اِذَا كَانَ الْوُفُودُ عَلَى الْكَرِيمِ

تمت

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تمت الكتاب بعون الله [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]